

Fremsat den {FREMSAT} af erhvervs- og vækstminister (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsfor- eninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love¹

(Gennemførelse af UCITS V-direktivet, indfasning af nyt likviditetsdækningskrav for penge- og realkreditinstitutter m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 1 i lov nr. 403 af 28. april 2014, § 1 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« til: »,dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet).«

2. Overalt i loven ændres »Økonomistyrelsen« til: »Statens Administration«.

3. I § 5, *stk. 1, nr. 10, litra a, 2. pkt.*, ændres »virksomheder« til: »dattervirksomheder«.

4. I § 5, *stk. 1, nr. 10, litra a*, indsættes som *3. pkt.*:

»Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 13, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 14.«

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet).

5. I § 5, stk. 1, nr. 10, litra b, indsættes som 2. pkt. og 3. pkt.:

»En modervirksomhed som nævnt i 1. pkt. er ikke en finansiel holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 13, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 14.«

6. I § 9, stk. 3, 1. pkt., ændres »udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber,« til: »udenlandske kreditinstitutter, investeringselskaber og administrationsselskaber,« og efter »jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1« indsættes: »samt § 11, stk. 2, og § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

7. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 71, stk. 4« til: »§ 71, stk. 3«.

8. I § 30, stk. 5, § 38, stk. 3, 1. pkt., og to steder i § 140, stk. 2, ændres »basiskapital« til: »kapitalgrundlag«.

9. I § 64, stk. 8, ændres »§ 71, stk. 4« til: »§ 71, stk. 3«.

10. § 71, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter til stk. 3.

11. I § 77 a, stk. 1, nr. 1, ændres »og« til »eller«.

12. I § 77 a, stk. 4, ændres »ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed« til: »har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden«.

13. § 101, stk. 1, affattes således:

»§ 101. Investeringsforvaltningsselskaber skal under udførelsen af deres opgaver for UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investors interesse.«

14. I § 102, stk. 4, ændres »jf. §§ 106 og 107« til: »jf. §§ 106 – 106 c og § 107«.

15. § 106 affattes således:

»§ 106. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges ét depotselskab for hver enkelt dansk UCITS, som det administrerer, i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Et depotselskab skal forvalte og opbevare en dansk UCITS' finansielle aktiver (formuen) særskilt for den danske UCITS' afdelinger. Depotselskabet skal kunne yde tilstrækkelig finansiell og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet for den danske UCITS.

Stk. 3. Depotselskaber skal under udførelsen af deres opgaver for den danske UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investorers interesse.

Stk. 4. Depotselskabet må ikke udføre aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter mellem en dansk UCITS, dens investorer, investeringsforvaltningsselskabet og depotselskabet selv, medmindre depotselskabet funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depotselskabsopgaver fra de af sine øvrige aktiviteter, der potentielt kunne skabe interessekonflikter, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til UCITS'ens investorer.

Stk. 5. Depotselskabet skal udføre investeringsforvaltningsselskabets eller den selvforvaltende investeringsforenings instrukser, medmindre disse strider mod gældende lovgivning eller den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.«

16. Efter § 106 indsættes:

»§ 106 a. Depotselskabet skal sikre, at

- 1) en dansk UCITS' emission og indløsning samt mortifikation af investorernes andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger m.v. og vedtægterne eller fondsbestemmelserne,
- 2) beregningen af den indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med gældende lovgivning og den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 3) modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske UCITS indgår i, leveres til den danske UCITS inden for sædvanlige frister,
- 4) udbetaling af udbytte eller henlæggelse af overskud til forøgelse af formuen foregår i overensstemmelse med den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 5) værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes i overensstemmelse med reglerne herom,
- 6) en dansk UCITS' køb og salg af de i bilag 5 nævnte instrumenter, sker i overensstemmelse med § 70 i lov om investeringsforeninger m.v. og
- 7) køb og salg af andre aktiver, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Stk. 2. Såfremt depotselskabet er depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, jf. § 2, nr. 20 og 21, i lov om investeringsforeninger, men ikke depotselskab for begge institutter i master-feeder-strukturen, skal det indgå en aftale med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter, jf. § 4, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Depotselskabet for en dansk UCITS, der er masterinstitut, skal straks underrette Finanstilsynet, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstituttet. Anses uregelmæssighederne, jf. 1. pkt., for at have negative konsekvenser for et feederinstitut, skal depotselskabet tillige underrette dette eller dets investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab og dets depotselskab.

Stk. 4. Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om følgende:

- 1) Depotselskabets pligter over for danske UCITS, det er depotselskab for.
- 2) Depotselskabets pligt til at underrette et feederinstitut og dets depotselskab, jf. stk. 3.

- 3) Depotselskabets pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold vedrørende danske UCITS, det er depotselskab for.
- 4) Indholdet af den i stk. 2 nævnte aftale.

§ 106 b. Depotselskabet skal kontrollere den danske UCITS' pengestrømme.

Stk. 2. Depotselskabet skal føre særlig kontrol med, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorerne i forbindelse med tegning af andele i den danske UCITS er modtaget og bogført på kontantkonti, i den danske UCITS' navn, i depotselskabets navn eller i investeringsforvaltningsselskabets navn, når disse handler på vegne af den danske UCITS, hos fondsmæglerselskaber, der skal følge reglerne i § 72 samt regler, som er udstedt i medfør heraf for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af fondsmæglerselskaber. Disse konti skal føres i overensstemmelse med principperne fastsat i § 72 samt regler, som er udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Såfremt kontantkonti oprettes i den danske UCITS' depotselskabs navn i henhold til stk. 2, må hverken midler fra den kontoførende enhed eller depotselskabet bogføres på sådanne konti.

§ 106 c. Den danske UCITS' aktiver, skal overdrages til depotselskabet til opbevaring efter følgende regler:

- 1) For de i bilag 5 nævnte instrumenter, som kan opbevares i depot, gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal opbevare alle de i bilag 5 nævnte instrumenter, der kan registreres på en konto eller i et depot oprettet hos depotselskabet.
 - b) Depotselskabet skal opbevare alle fysiske instrumenter, som er omfattet af bilag 5, der kan udleveres til depotselskabet.
 - c) Depotselskabet sikrer under overholdelse af reglerne i § 72 og regler udstedt i henhold til denne bestemmelse, at de opbevarede instrumenter, som er omfattet af bilag 5, registreres på konti eller i depoter, der er separate fra depotselskabets egne, og at de benyttede konti og depoter er oprettet i den danske UCITS' eller dennes investeringsforvaltningsselskabs navn, således at de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den danske UCITS.
- 2) For andre aktiver gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal kontrollere, at den danske UCITS er ejer af aktiverne.
 - b) Vurderingen af ejerskab skal baseres på dokumentation fremlagt af den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab samt på eventuelt eksisterende ekstern dokumentation.
 - c) Depotselskabet skal føre register over de aktiver, som depotselskabet har kontrolleret, at den danske UCITS er ejer af. Depotselskabet skal løbende sikre, at registeret er ajourført.

Stk. 2. Depotselskabet skal med jævne mellemrum give den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab en samlet oversigt over alle UCITS'ens aktiver.

Stk. 3. Depotselskabet eller tredjemand, som depotfunktionen er delegeret til, må ikke sælge, pantsætte eller på anden måde disponere over den danske UCITS' aktiver, eller de aktiver som investeringsforvaltningsselskabet forvalter på vegne af UCITS'en, uden forudgående samtykke fra UCITS'en eller dennes investeringsforvaltningsselskab.

Stk. 4. De aktiver, som opbevares i depot hos depotselskabet eller af en tredjemand, som depotfunktionen er delegeret til, må kun sælges, pantsættes eller disponeres over på anden måde, hvis:

- 1) Transaktionen vedrørende aktiverne sker for den danske UCITS' regning.
- 2) Depotselskabet udfører investeringsforvaltningsselskabets eller den danske UCITS' instruktioner.
- 3) Transaktionen er i den danske UCITS og i dens investorers interesse.
- 4) Transaktionen er dækket af en likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som stilles over for den danske UCITS ved overdragelse af ejendomsret.
- 5) Sikkerhedsstillelsens markedsværdi til enhver tid mindst udgør markedsværdien af de aktiver, som er omfattet af transaktionen med tillæg af en præmie.

§ 106 d. Depotselskabet må ikke delegere opgaver omfattet af § 106 a, stk. 1, og § 106 b til tredjemand, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan opgaver omfattet af § 106 c, stk. 1, delegeres, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Opgaverne delegeres ikke i den hensigt at unddrage sig kravene i denne lov.
- 2) Depotselskabet skal objektivt kunne begrunde delegationen.
- 3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af enhver tredjemand, som opgaverne er delegeret til.
- 4) Depotselskabet skal udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemandens udførelse af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.
- 5) Depotselskabet skal sikre, at den tredjemand, til hvem opgaver er delegeret, i forbindelse med udførelsen af disse opgaver til enhver tid opfylder følgende betingelser:
 - a) Tredjemandens organisation og kompetencer skal være tilstrækkelige i forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, der tilhører den danske UCITS, som er overdraget til opbevaring hos tredjemanden.
 - b) For så vidt angår delegation af de opbevaringsopgaver, som er omfattet af § 106 c, stk. 1, skal tredjemanden være underlagt en effektiv tilsynsmæssig regulering, herunder minimumskapitalkrav og tilsyn i den pågældende jurisdiktion, og tredjemanden skal være underlagt periodisk ekstern revision for at sikre, at de i bilag 5 nævnte instrumenter er i tredjemandens besiddelse, jf. dog stk. 3.
 - c) Tredjemanden skal holde depotselskabets kunders aktiver adskilte fra depotselskabets og tredjemandens egne aktiver på en måde, så de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den specifikke kunde hos depotselskabet.
 - d) Tredjemanden skal træffe alle de nødvendige skridt til at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer.
 - e) Tredjemanden skal overholde pligterne og forbuddene i § 101, stk. 1, § 106, stk. 3, og § 106 c, stk. 1, 3 og 4, samt § 5, stk. 2-4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Depotselskabet kan delegere til tredjemand uanset, at kravene i stk. 2, nr. 5, litra b, ikke er opfyldt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Delegationen skal gælde de i bilag 5 nævnte instrumenter, for hvilke der gælder, at et tredjelands lovgivning kræver, at disse skal opbevares i depot hos en lokal enhed.
- 2) Der delegeres ikke funktioner i videre omfang end krævet, som følge af tredjelands lovgivning.
- 3) Ingen lokal enhed opfylder kravene i stk. 2, nr. 5, litra b, for delegation.
- 4) Investorerne i den danske UCITS skal forud for deres investering i UCITS'en behørigt informeres om, at delegationen er påkrævet på grund af regler i tredjelandet og om omstændighederne, der retfærdiggør delegationen samt om de risici, der er forbundet med den pågældende delegation.
- 5) Den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab skal have pålagt depotselskabet at delegere opbevaring af de i bilag 5 nævnte instrumenter til den lokale enhed.

Stk. 4. Delegation efter undtagelsen i stk. 3 kan kun opretholdes så længe, at alle betingelserne i stk. 3, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 5. Tredjemand kan videredelegere de opgaver, som tredjemand har fået delegeret af depotselskabet, under forudsætning af, at videredelegationen opfylder samme krav, som gælder for depotselskabets delegation. § 107, stk. 1 og 2, finder anvendelse på de relevante parter i tilfælde af videredelegation.

Stk. 6. Levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne i Værdipapirhandelslovens kapitel 18 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, og levering af ydelser via tredjelandes værdipapirafviklingssystemer, anses ikke som delegation af depositarfunktioner.«

17. § 107 affattes således:

»§ **107.** Depotselskabet er ansvarlig over for den danske UCITS eller UCITS'ens investorer for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er opbevaret i depot efter reglerne i § 106 c, stk. 1, nr. 1, som er forårsaget af depotselskabet eller tredjemand, til hvem opgaven er delegeret.

Stk. 2. I tilfælde af tab af instrumenter omfattet af bilag 5 opbevaret i depot skal depotselskabet uden unødigt ophold yde en erstatning til den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab på vegne af UCITS'en i form af de i bilag 5 nævnte instrumenter af samme type eller et beløb svarende til værdien af disse.

Stk. 3. Depotselskabet er dog ikke ansvarligt for tab efter stk. 1 og 2, såfremt depotselskabet kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler.

Stk. 4. Depotselskabet er endvidere ansvarlig over for den danske UCITS og dennes investorer for ethvert andet tab, som disse måtte lide som følge af depotselskabets uagtsomme eller forsætlige misligholdelse af sine forpligtelser efter denne lov.

Stk. 5. Depotselskabets ansvar påvirkes ikke af en eventuel delegation efter § 106 d.

Stk. 6. Depotselskabet kan ikke ved aftale frigøre sig for eller begrænse sit erstatningsansvar i forbindelse med tab af instrumenter omfattet af bilag 5, som er opbevaret i depot efter reglerne i § 106 c. Aftaler i strid med 1. pkt. er ugyldige.

Stk. 7. Investorer i danske UCITS kan gøre krav gældende overfor depotselskabet enten direkte eller indirekte gennem den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab. Dette må dog ikke føre til dobbelt godtgørelse eller ulige behandling af investorerne.

18. Efter § 107 indsættes:

»§ 107 a. Depotselskabet skal efter anmodning stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depotselskabet har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for Finanstilsynet som tilsynsmyndighed for en dansk UCITS og dennes investeringsforvaltningsselskab. Såfremt investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder er forskellige fra depotselskabets, skal Finanstilsynet straks videregive de modtagne oplysninger til investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder.

§ 107 b. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for følgende:

- 1) Betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne i § 106, stk. 5, § 106 a, stk. 1, nr. 1-3, og 5, § 106 b og § 106 c, stk. 1, herunder:
 - a) Hvilke typer af de i bilag 5 nævnte instrumenter, der er omfattet af depotselskabets opbevaringspligt, jf. § 106 c, stk. 1, nr. 1.
 - b) Betingelserne for hvordan depotselskabet skal udføre sine opbevaringsopgaver med hensyn til de i bilag 5 nævnte instrumenter, der er registreret hos en værdipapircentral.
 - c) Betingelserne for hvordan depotselskabet skal opbevare de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er udstedt på navn og registreret hos en udsteder eller registrator, sikkert i overensstemmelse med § 106 c, stk. 1, nr. 2.
- 2) Depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver, jf. § 106 d, stk. 2, nr. 3 og 4.
- 3) De krav, der stilles til tredjemands adskillelse af depositarens egne aktiver fra sine kunders aktiver jf. § 106 d, stk. 2, nr. 5, litra c.
- 4) De skridt som tredjemanden skal tage for at sikre at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer, jf. § 106 d, stk. 2, nr. 5, litra d.
- 5) De nærmere betingelser for hvornår finansielle aktiver, som depotselskabet er ansvarlig for, skal anses for at være gået tabt, jf. § 107, stk. 2.
- 6) Hvad der skal forstås ved eksterne hændelser, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler, jf. § 107, stk. 3.
- 7) Betingelserne for at opfylde uafhængighedskravet i § 101, stk. 1, og § 106, stk. 3.«

19. § 124, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

20. I § 124 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg, jf. *stk. 3*.«

- 21.** I § 126 e, stk. 1, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:
»Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.«
- 22.** I § 126 e, indsættes som *stk. 6*:
»Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 126 e, stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1.«
- 23.** I § 126 f indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:
»Gruppe 2-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.«
- 24.** § 152, *stk. 1-3*, ophæves.
Stk. 4 og 5 bliver herefter til stk. 1 og 2.
- 25.** I § 152, *stk. 4*, der bliver til stk. 1, ændres »ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere« til:
»fastsætte et«.
- 26.** I § 152, *stk. 5*, der bliver til stk. 2, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1«.
- 27.** § 153, *stk. 1 og 2*, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter til stk. 1.
- 28.** I § 153, *stk. 3*, der bliver til stk. 1, ændres »ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere« til:
»fastsætte et«.
- 29.** I § 174, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 146, 147, 156 og 182« til: »§§ 146, 147 og 156«.
- 30.** I § 181, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »lov om rente ved forsinket betaling m.v.« til: »lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven).«
- 31.** I § 182, *stk. 1 og 2*, ændres »En finansiel virksomhed« til: »Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et forsikringsselskab«.
- 32.** I § 224, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »love,«: »forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),«.

33. I § 283, stk. 3, udgår »om rapporterne, herunder om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, samt regler«.

34. I § 351, stk. 4, stk. 5. 1. pkt., og stk. 9, 1. pkt., ændres »§ 71, stk. 4« til: »§ 71, stk. 3«.

35. I § 354 e, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 1 og 3,« til: »§ 71, stk. 1,«.

36. I § 355, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 71, stk. 4« til: »§ 71, stk. 3«.

37. § 361, stk. 1, nr. 34, ophæves.

Nr. 35 bliver herefter nr. 34.

38. I § 365, stk. 2, ændres »basiskapital« til: »kapitalgrundlaget for gruppe 1-forsikringsselskaber og basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber og firmapensionskasser«.

39. I § 373, stk. 1, udgår »og § 92«, »§ 101, stk. 1, 2 og 4,« ændres til: »§ 101,«, »§ 102, stk. 2, og 3,« ændres til: »§ 102, stk. 2, 3, 5 og 6,«, og »§§ 103-106 og« ændres til: »§§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, § 106 b, § 106 c, § 106 d, stk. 1-5, § 107 a og §«.

40. I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 126 e, stk. 1,«: »§ 126 f, 1. pkt.,«.

41. I § 373, stk. 2, ændres »§ 71, stk. 1, 3 og 4« til: »§ 71, stk. 1 og 3« og »§ 77 a, stk. 1-7 og 10« til: »§ 77 a, stk. 1-7«.

42. Efter § 417 c indsættes før overskriften før § 418

»§ 417 d. Kravene i artikel 254-257 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) finder udelukkende anvendelse for investeringer i securitiseringspositioner, som blev udstedt før den 1. januar 2011, såfremt den underliggende eksponering ændres efter den 31. december 2014.«

§ 2

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lov nr. 597 af 12. juni 2013, som ændret ved § 7 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 9 i lov nr. 403 af 28. april 2014, § 4 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, «: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om

visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186,«

2. § 2, nr. 11, litra b, affattes således:

»b) de opgaver der fremgår af §§ 106 – 107 b i lov om finansiel virksomhed henholdsvis kapitel IV, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som ændret ved direktiv nr. 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner.«

3. § 3, stk. 10, ophæves.

Stk. 11 bliver herefter stk. 10.

4. I § 5 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Der skal foreligge en skriftlig aftale imellem den danske UCITS og dens udpegede depotselskab.

Stk. 3. Depotselskabsaftalen skal indeholde en regulering af den udveksling af information, som er nødvendig for at depotselskabet kan udføre sine opgaver i henhold til gældende regler.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for depotselskabsaftalens indhold.«

5. § 9, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) investeringsforeningen har en formue på mindst 300.000 euro, såfremt foreningen ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab. Immaterielle aktiver medregnes ikke i formuen. Minimumsformuen skal være tegnet på den stiftende generalforsamling og indsat på en spærret konto i depotselskabet, eller der skal foreligge en ubetinget garanti afgivet af et pengeinstitut eller et forsikringsselskab om tegning af andele i investeringsforeningen for minimumsbeløbet på mindst 300.000 euro.«

6. § 15, stk. 2, nr. 3 og nr. 4, ophæves.

7. § 18, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.

8. I § 19, nr. 8, indsættes efter »foreningens depotselskab,«: »og på hvilke betingelser udskiftning af depotselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

9. I § 19, nr. 13, indsættes efter »samt revision,«: »og på hvilke betingelser udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

10. § 20, nr. 8, affattes således:

»8) bestyrelsens valg af SIKAV's investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab og på hvilke betingelser udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

11. I § 20, nr. 9, indsættes efter »SIKAV's depotselskab,«: »og på hvilke betingelser udskiftning af depotselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorer skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

12. I § 21, nr. 3, indsættes efter »eventuelle binavne,«: »og på hvilke betingelser udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

13. I § 21, nr. 9, indsættes efter »værdipapirfondens depotselskab,«: »og på hvilke betingelser udskiftning af depotselskabet kan finde sted, samt hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning,«.

14. § 56, stk. 3, ophæves.

15. § 109, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

16. § 110, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.

17. § 112, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

18. I § 164, stk. 6, ændres »§ 175, stk. 6, nr. 14 og 18, nævnte myndigheder« til: »§ 175, stk. 6, nr. 16-27, nævnte myndigheder og organer«.

19. I § 177, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) Central investorinformation, jf. § 103.«

Nr. 8-10 bliver herefter nr. 9-11.

20. I § 190, stk. 1, ændres »§ 48, stk. 1, 6 og 7,« til: »§ 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7,« og »§ 64, stk. 1, 2, og 4,« til: »§ 64, stk. 1-4,« og »§ 109, stk. 3 og 6,« til: »§ 109, stk. 6,«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 4 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 1 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 5 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 84 l, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 83, stk. 1,« til: »§ 83, stk. 1-3,«.

2. I § 84 l, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan ved påbud eller påtaler i de sager, der er nævnt i stk. 2, nr. 5, offentliggøre et resumé af sagen, der som minimum indeholder oplysning om overtrædelsens art og identiteten på virksomheden eller personen, som påbuddet og påtalen er rettet imod.«

3. I § 84 l, stk. 1, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »1. og 2. pkt.« til: »1.-3. pkt.«.

4. I § 84 l, stk. 2, nr. 4, ændres »marked, og« til: »marked,«.

5. I § 84 l, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nye numre:

»5) reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v., regler udstedt i medfør af § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og årsregnskabsloven for udstedere af værdipapirer med hjemsted i Danmark, hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed og § 76 i lov om investeringsforeninger m.v., regler udstedt i medfør af årsregnskabsloven og overtrædelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder,

6) reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland ifølge regler fastsat i medfør af § 30, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7, og«

Nr. 5 bliver herefter nr. 7.

6. I § 87 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Stk. 1-6 og stk. 8 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med ikke finansielle modparters overholdelse af afsnit 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen).«

§ 4

I revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012, § 20 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og senest ved § 10 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 10 og 13, i lov om finansiell virksomhed, sparevirksomheder, jf. § 334, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, UCITS, jf. § 2, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler, jf. § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel, firmapensionskasser, jf. § 2, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, jf. § 7, stk. 1, og § 39 a, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, Danmarks Skibskredit A/S, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og«.

§ 5

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, nr. 14, ændres »§ 5, stk. 1, nr. 32,« til: »§ 5, stk. 1, nr. 35,«.

§ 6

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 403 af 28. marts 2014, § 5 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og senest ved § 7 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 161 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 170, stk. 7, nr. 20-28 nævnte myndigheder og organer.«

2. I § 190, *stk. 1*, indsættes efter »og § 149, stk. 1, 2. pkt., samt«: »artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., artikel 4, stk. 3 og 5, artikel 51, stk. 1, 1. pkt., artikel 52, artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og 3.-6. pkt. og stk. 3-5, artikel 54, artikel 90, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, artikel 91, artikel 98, stk. 6 og 7, artikel 100, stk. 2, 2. pkt. og stk. 4 og 5, artikel 103, artikel 104, stk. 4-7, artikel 106, stk. 4, artikel 107, stk. 4, artikel 109, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. decem-

ber 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn, og«.

§ 7

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, ændres »Fonden« til: »Garantiformuen«.
2. I § 9, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »og og« til: »og«.

§ 8

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 25. juni 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 244 af 19. marts 2014, § 11 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 6 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 18. marts 2016, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. § 4 træder i kraft 1. januar 2015.

Stk. 3. Ændringerne i § 124, § 126 e, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 6, § 126 f, 1. pkt., § 283, stk. 3, § 365, stk. 2, § 373, stk. 1, og § 417 d* i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19-23, nr. 33, nr. 38, nr. 40 og nr. 42 og ændringerne i § 84 l i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1-5, samt §§ 5, 7 og 8 træder i kraft 1. januar 2016.

Stk. 4. § 1, nr. 24-28, træder i kraft den 1. januar 2017.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2 og 3*.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3 og 5-7, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gennemførelse af UCITS V-direktivet
 - 2.1.1. Depotselskabets pligter
 - 2.1.2. Depotselskabets kontrol med en UCITS' pengestrømme
 - 2.1.3. Depotselskabets opbevaringsforpligtelser for så vidt angår værdipapirer
 - 2.1.4. Depotselskabets delegation af depotselskabsopgaver
 - 2.1.5. Depotselskabets ansvar overfor den danske UCITS for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot
 - 2.1.6. Finanstilsynets muligheder for at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet
 - 2.1.7. Krav om minimumsformue for investeringsforeninger
 - 2.2. Opgørelse af det individuelle solvensbehov
 - 2.3. Tilsyn med ikke finansielle modparter
 - 2.4. Likviditetsdækningskrav for penge- og realkreditinstitutter
 - 2.5. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af regnskabsreglerne
 - 2.6. Værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås en række forskellige ændringer af den finansielle regulering, herunder gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner og sanktioner (herefter benævnt UCITS V-direktivet) i dansk ret ved en række ændringer i lov om finansiel virksomhed og i lov om investeringsforeninger m.v.

En UCITS er et kollektivt investeringsinstitut, der er undergivet et sæt regler, der er meget ensartede i hele EU og som er beregnet til at forvalte investeringer fra offentligheden ved at placere mid-

lerne i værdipapirer, der handles på et reguleret marked. I Danmark er en UCITS en samlebetegnelse for en investeringsforening, en SIKAV eller en værdipapirfond, som alle er reguleret i lov om investeringsforeninger m.v.

Lovforslaget indeholder ændringer i reglerne for depotselskabernes funktion, så de bliver i overensstemmelse med den nye regulering heraf, som følger af UCITS V-direktivet.

Et depotselskab er et pengeinstitut, som overfor en UCITS har påtaget sig en forpligtelse til at opbevare alle de aktiver, som tilhører UCITS'en, således, at ansatte og ledelse i UCITS'en ikke har rådighed over aktiverne. Depotselskabet har endvidere en række kontrolforpligtelser overfor UCITS'en og dens investorer, og skal f.eks. kontrollere, at UCITS'ens emissions- og indløsningspriser er korrekte, og at UCITS'en udbetaler det rette udbytte til investorerne m.v.

Det foreslås bl.a. med lovforslaget at udbygge reguleringen af, hvorledes depotselskaberne skal opbevare og kontoføre de aktiver, som de har fået overdraget fra UCITS'erne. Videre indeholder lovforslaget regler, der fastsætter betingelser for, hvornår et depotselskab kan delegerer opgaver i forbindelse med depotselskabsfunktionen til en tredjemand samt regler, som skal overholdes ved tredjemandens videredelegation af opgaverne.

Med de nye regler for depotselskaber kommer der til at gælde ensartede regler i alle EU-medlemslandene for, hvilke pligter depotselskaberne har overfor UCITS'erne, hvordan de skal udføre disse pligter, og hvilket ansvar depotselskaberne har for fejl og tabte aktiver. Det er med til at gøre det indre marked for investeringer i UCITS mere effektivt, fordi man kan investere i UCITS i andre medlemslande uden først at skulle undersøge hvilket sikringsniveau, der findes i det pågældende medlemsland. Dette øger konkurrencen, hvilket er til gavn for den enkelte investor. Det er ligeledes en fordel for investorerne i UCITS, at de foreslåede regler generelt højner det sikkerhedsniveau, som gælder for opbevaring af en UCITS' aktiver og foreskriver en tydeligere pligt for depotselskabet til at erstatte opbevarede aktiver, som måtte gå tabt.

Forslaget indeholder endvidere en ændring af lov om finansiel virksomhed, som har til hensigt at sikre en hensigtsmæssig indfasning af det nye europæiske krav til finansielle institutters likviditet, kaldet Liquidity Coverage Ratio (herefter benævnt LCR). Kravet om opfyldelse af LCR skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Kravet følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter benævnt CRR). Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at opretholde nationale regler om likviditetskrav i en overgangsperiode. Med henblik på at sikre, at likviditetsniveauet for danske penge- og realkreditinstitutter ikke falder i forbindelse med indfasningen af det forordningsbestemte likviditetsdækningskrav foreslås det med lovforslaget, at opretholde de danske krav til likviditetsniveauet i penge- og realkreditinstitutter indtil 1. januar 2017, hvorefter institutterne vil skulle opfylde 80 % af det forordningsbestemte LCR-krav i overensstemmelse med CRR. De systemisk vigtige finansielle institutter

vil skulle opfylde LCR-kravet fuldt ud pr. 1. oktober 2015. Dette krav vil følge af en bekendtgørelse, som endnu ikke er udstedt.

Den foreslåede indfasning af det nye likviditetsdækningskrav, og den deraf følgende udfasning af de eksisterende danske krav, er baseret på en politisk aftale af 10. oktober 2013 indgået mellem den daværende regering bestående af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, samt herudover Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Det foreslås derudover, at Finanstilsynet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter benævnt EMIR-forordningen) får adgang til bl.a. at gå på kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter, svarende til Finanstilsynets muligheder for at føre tilsyn med øvrige virksomheder underlagt tilsyn.

Med lovforslaget foreslås det yderligere, at Finanstilsynet skal kunne fastsætte nærmere regler om den kapital, der kan anvendes til dækning af det individuelle solvenstillæg. Dette sker med henblik på at sikre at Finanstilsynet løbende og smidigt kan justere de danske regler herom på baggrund af ændringer, tilpasninger m.v., som måtte følge af løbende EU-regulering.

Lovforslaget indeholder derudover en række konsekvensrettelser som følge af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (herefter benævnt Solvens II-direktivet), samt de ændringer af solvens II-direktivet, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013, (herefter benævnt QuickFix 2-direktivet), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014, (herefter benævnt Omnibus II-direktivet). Der foretages blandt andet en præcisering af bestyrelsens og direktionens ansvar i forhold til at sikre, at de forsikringsmæssige hensættelser til enhver tid er tilstrækkelige og dækker forpligtelserne. Derudover foreslås det at flytte erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse i forhold til udstedelse af regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for at understrege at disse regler finder anvendelse til hver en tid.

Derudover indeholder lovforslaget en række mindre ændringer, herunder ændringer af teknisk karakter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gennemførelse af UCITS V-direktivet

2.1.1. Depotselskabets pligter

2.1.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal et depotselskab forvalte og opbevare en UCITS' finansielle aktiver særskilt.

Depotselskabet skal endvidere påse, at emissions- og indløsningspriser på andele i UCITS'en er korrekte, at der sker en udveksling mellem penge og finansielle aktiver, når UCITS'en handler, at aktiver som en UCITS har stillet til sikkerhed, tilbageleveres til UCITS'en, når den sikrede fordring indfries, at udbetaling af årets overskud udbetales som udbytte eller henlægges til formuen efter UCITS'ens vedtægter eller fondsbestemmelser, at værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes korrekt og at en dansk UCITS køb og salg af værdipapirer sker til markedskursen, også selv om de ikke bliver købt på et reguleret marked samt, at køb og salg af andre aktiver sker til dagsværdien.

Et depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, skal, hvis det ikke er depotselskab for begge foreninger eller institutter (UCITS) i master-feeder-strukturen, indgå en aftale med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter. Et depotselskab skal straks underrette Finanstilsynet og eventuelt feederinstitutets investeringsforvaltningsselskab og depotselskab, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstituttet.

Derudover har Finanstilsynet mulighed for at udstede nærmere regler om depotselskabets underretningspligt.

2.1.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører UCITS V-direktivets regler om depotselskabets pligter overfor en UCITS. Med UCITS V-direktivet indføres flere konkrete regler for depotselskabets overordnede pligter overfor en UCITS end loven gør i dag, men disse regler er en lovfæstelse af den praksis, der allerede gælder i dag. Det gælder f.eks. kravet om, at depotselskabet skal handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investorers interesse under udførelsen af dets opgaver for UCITS.

Forslaget gennemfører endvidere UCITS V-direktivets regler om depotselskabets mere konkrete pligter overfor en UCITS, herunder regler om kontrol af, at en UCITS' indløsning og udstedelse af andele og af beregningen af den indre værdi pr. andel. Den foreslåede regulering indeholder stort set de samme konkrete regler, som loven gør i dag, dog med mindre ændringer for at gøre reglerne mere direktivnære.

2.1.1.3. Lovforslagets indhold

Som følge af UCITS V-direktivet foreslås en ny regel om, at investeringsforvaltningsselskabet skal have en pligt til at sikre, at der udpeges et depotselskab for hver af de UCITS, som det administrerer.

Lovforslaget viderefører endvidere den gældende bestemmelse om, at et depotselskab skal forvalte og opbevare en UCITS' finansielle aktiver særskilt samt, at depotselskabet skal have en tilstrækkelig finansiell sikkerhed og et fagligt niveau, der sætter det i stand til at løse depotselskabsopgaverne for den pågældende UCITS.

Det foreslås, at depotselskabet skal handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investorers interesse, når det udfører opgaver som depotselskab for den pågældende UCITS. Kravet svarer til det krav, der stilles til investeringsforvaltningsselskabet.

Det foreslås, at depotselskabet ikke må udføre aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter mellem en UCITS, dens investorer, investeringsforvaltningsselskabet og depotselskabet selv, medmindre depotselskabet funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depotselskabsopgaver fra udførelsen af de andre aktiviteter, der potentielt kunne skabe interessekonflikter. Endvidere skal de potentielle interessekonflikter være fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til UCITS'ens investorer.

Samtidig foreslås det, at depotselskabet skal udføre investeringsforvaltningsselskabets instrukser, medmindre disse strider imod gældende lovgivning eller den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.

Det foreslås endvidere, at depotselskabet skal påse, at en UCITS' indløsning og udstedelse af andele foretages i overensstemmelse med lovens regler og i overensstemmelse med vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Depotselskabet skal også sikre, at beregningen af den indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med den gældende lovgivning, og i henhold til UCITS'ens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Depotselskabet skal endvidere sikre, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske UCITS indgår i, leveres til UCITS'en indenfor sædvanlige frister, at udbetaling af årets overskud udbetales som udbytte eller henlægges til formuen efter UCITS'ens vedtægter eller fondsbestemmelser, at værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes korrekt samt, at en dansk UCITS' køb og salg af værdipapirer sker til børskursen, også selv om de ikke bliver købt over børsen og, at køb og salg af andre aktiver sker til dagsværdien.

Det foreslås endvidere, at videreføre, at et depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, som ikke er depotselskab for begge foreninger eller institutter (UCITS) i master-feeder-strukturen skal indgå en aftale med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter. Et depotselskab skal straks underrette Finanstilsynet og eventuelt feederinstitutets investeringsforvaltningsselskab og depotselskab, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstitutet.

Endelig foreslås det, at Finanstilsynet får uændret mulighed for at udstede nærmere regler om depotselskabets underretningspligt. Denne hjemmel er også i dag benyttet til at udstede en regel om underretning i § 2 i bekendtgørelse nr. 1013 af 22. september 2014 om depotselskaber.

2.1.2. Depotselskabets kontrol med en UCITS' pengestrømme

2.1.2.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag lovbestemmelser om depotselskabets kontrol med en UCITS' pengestrømme, herunder at modtagne midler skal bogføres på en konto i UCITS'ens navn.

2.1.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

UCITS V-direktivet indeholder regler om depotselskabets kontrol med en UCITS' pengestrømme med det formål at sikre investorernes midler mod svig.

2.1.2.3. Lovforslagets indhold

Der foreslås indført nye regler om, at depotselskabet skal kontrollere den danske UCITS' pengestrømme.

Det foreslås i overensstemmelse med UCITS V-direktivet, at depotselskabet skal føre særlig kontrol med, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorerne i forbindelse med tegning af andele i UCITS'en er modtaget, og at alle kontanter tilhørende UCITS'en er bogført på kontantkonti, enten i UCITS'ens navn eller i investeringsforvaltningsselskabets eller depotselskabets navn, når disse handler på vegne af UCITS'en.

Endelig foreslås det, at såfremt kontantkonti oprettes i den danske UCITS' depotselskabs navn, må hverken midler fra den kontoførende enhed eller depotselskabet bogføres på sådanne konti.

2.1.3. Depotselskabets opbevaringsforpligtelser for så vidt angår værdipapirer

2.1.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal et depotselskab opbevare en UCITS' finansielle aktiver særskilt for den danske UCITS' afdelinger. Med finansielle aktiver menes f.eks. værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter. Der er ikke yderligere lovregler for, hvorledes depotselskabet skal udføre denne opgave eller, hvad det i den forbindelse skal påse. Der er dog en fast praksis for, hvilke krav der stilles til depotselskabet i disse forhold.

2.1.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører UCITS V-direktivets regler om depotselskabets opbevaring af en UCITS' finansielle aktiver, f.eks. værdipapirer. Den foreslåede regulering indeholder flere konkrete regler end loven gør i dag, men disse regler er en lovfæstelse af den praksis, der allerede gælder i dag.

2.1.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at alle aktiver, som tilhører den danske UCITS, skal overdrages til depotselskabet til opbevaring, hvis de kan føres på en konto eller lægges i depot, og at depotselskabets ligeledes opbevare fysiske finansielle instrumenter, der kan udleveres til depotselskabet. Depotselskabet skal sikre, at de opbevarede finansielle instrumenter registreres på konti eller i depoter, der er separate fra depotselskabets egne, og at de benyttede konti og depoter er oprettet i den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskabs navn, således at de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den danske UCITS.

For andre aktiver foreslås det, at depotselskabet skal kontrollere, at den danske UCITS er ejer af aktiverne, når de ikke kan opbevares i et depot eller på en konto.

Det foreslås, at depotselskabet med jævne mellemrum skal give den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab en samlet oversigt over UCITS'ens aktiver.

Det foreslås, at depotselskabet ikke uden forudgående samtykke fra den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab må sælge, pantsætte eller på anden måde disponere over den danske UCITS' aktiver.

Endelig foreslås det, at aktiver tilhørende en dansk UCITS kan sælges, pantsættes eller disponeres over på anden måde når, transaktionen sker for UCITS'ens regning, depotselskabet udfører den danske UCITS' eller investeringsforvaltningsselskabets instruktioner vedrørende aktiverne, transaktionen er i den danske UCITS og i dens investorers interesse, transaktionen om overdragelse af ejendomsret er dækket af en likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som skal stilles over for UCITS'en og, når denne sikkerhedsstillelse mindst udgør markedsværdien af de aktiver, som er omfattet af transaktionen med tillæg af en præmie.

2.1.4. Depotselskabets delegation af depotselskabsopgaver

2.1.4.1. Gældende ret

Depotselskabers delegation af opgaver har hidtil været omfattet af reglerne i lov om investeringsforeninger m.v. Med lovforslaget foreslås der yderligere regler, der skal sikre, at finansielle aktiver, som tilhører en dansk UCITS ikke går tabt i forbindelse med en delegation af depotselskabsopgaver.

2.1.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører UCITS V-direktivets regler om depotselskabets delegation af selskabets opgaver overfor en UCITS. Den foreslåede regulering indeholder flere konkrete regler end loven gør i dag, men disse regler er en lovfæstelse af den praksis, der allerede gælder i dag. UCITS V-direktivet fastsætter f. eks. krav om, at depotselskabet skal kunne begrunde delegationen objektivt og, at depotselskabet skal sikre, at den tredjemand, til hvem opgaver er delegeret, opfylder nærmere bestemte betingelser.

2.1.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at depotselskabet må delegerer opgaver i forbindelse med udførelsen af depotfunktioner for danske UCITS, såfremt en række betingelser er opfyldt. Det drejer sig om, at opgaverne ikke må delegeres i den hensigt at unddrage sig kravene i denne lov. Depotselskabet skal endvidere objektivt kunne begrunde delegationen. Depotselskabet skal herudover have udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af enhver tredjemand til hvem, opgaver er delegeret til, samt udvise dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemandens løsning af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.

Derudover foreslås det, at depotselskabet skal sikre, at den tredjemand, til hvem opgaver er delegeret, opfylder nærmere bestemte betingelser, herunder at tredjemandens organisation og kompetencer er tilstrækkelige i forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, der tilhører den danske UCITS, som er overdraget til opbevaring hos tredjemanden.

Hvis depotselskabet delegerer opgaver vedrørende opbevaring af den danske UCITS' aktiver til en tredjemand, skal tredjemanden være underlagt en effektiv tilsynsmæssig regulering, herunder minimumskapitalkrav og overvågning i den pågældende jurisdiktion, og tredjemanden skal være underlagt periodisk ekstern revision for at sikre, at de finansielle instrumenter er i tredjemandens besiddelse. Det foreslås, at tredjemanden skal holde depotselskabets kunders aktiver adskilte fra depotselskabets og tredjemandens egne aktiver på en måde, så de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den specifikke UCITS hos depotselskabet. Tredjemanden skal træffe alle de nødvendige skridt til at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer. Endeligt skal tredjemand overholde en række af pligter og forbud, som foreslås i denne lov og i lov om investeringsforeninger m.v.

Depotselskabet skal kunne delegerer til tredjemand uanset, at de ovenfor nævnte krav ikke er opfyldt, i de situationer hvor et tredjelands lovgivning kræver, at en post af finansielle instrumenter skal opbevares i depot hos en lokal enhed, og der ikke er nogen lokal enhed, der opfylder de foreslåede krav til en tredjemand, som der delegeres opbevaringsopgaver til.

Endelig foreslås det, at tredjemand kan videredelegere de opgaver, som er delegeret til tredjemanden under forudsætning af, at videredelegationen opfylder samme krav, som gælder for depotselskabets delegation, herunder også ansvarsbestemmelser for tab af finansielle instrumenter, som er omfattet af depotet.

2.1.5. Depotselskabets ansvar overfor den danske UCITS for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot

2.1.5.1. Gældende ret

Depotselskabet er ansvarlig overfor den danske UCITS for enhver skade, som den danske UCITS måtte lide som følge af depotselskabets eller tredjemandens, som depotselskabet har delegeret opgaver til, mangelfulde opfyldelse af sine forpligtelser.

2.1.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører UCITS V-direktivets regler om depotselskabets ansvar for tab af. Den foreslåede regulering indeholder skarpere ansvarsbestemmelser end loven gør i dag, men disse skarpere regler er en lovfæstelse af den praksis, der allerede gælder i dag.

2.1.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, depotselskabet er ansvarlig over for den danske UCITS eller UCITS'ens investorer for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot, som er forårsaget af depotselskabet eller tredjemand, til hvem opgaven er delegeret.

Det foreslås, at depotselskabet i tilfælde af tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot uden unødigt ophold skal yde en erstatning til den danske UCITS i form finansielle instrumenter af samme type eller et beløb svarende til værdien af disse.

Det foreslås, at depotselskabet ikke er ansvarlig for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot, såfremt depotselskabet kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler.

Det foreslås endvidere, at depotselskabet skal være ansvarlig over for den danske UCITS og dennes investorer for ethvert andet tab, som disse måtte lide som følge af depotselskabets uagtsomme eller forsætlige misligholdelse af sine forpligtelser efter denne lov.

Det foreslås, at depotselskabet også skal være ansvarlig for tab af finansielle instrumenter, som opbevares hos en tredjemand uanset tabets årsag, medmindre depotselskabet kan bevise at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler. Depotselskabet skal hverken kunne frigøre sig for eller begrænse sit erstatningsansvar i forbindelse med tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot hos tredjemand. Denne regel er ufravigelig, og det foreslås, at aftaler mellem depotselskabet og UCITS'en, der frigør depotselskabet for ansvar eller begrænser ansvaret er ugyldige.

Endelig foreslås det, at investorerne kan vælge at gøre krav om erstatning gældende overfor depotselskabet direkte eller samlet gennem den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningselskab.

2.1.6. Finanstilsynets muligheder for at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet

2.1.6.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret har Finanstilsynet hjemmel til at udstede nærmere regler til udfyldelse af flere af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet. Finanstilsynet har herunder hjemmel til at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af de nye regler, som følger af UCITS V-direktivet.

2.1.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

UCITS V-direktivet, som lovforslaget gennemfører, indeholder en del rammebestemmelser, og det er overladt til EU-Kommissionen i samarbejde med medlemslandene gennem Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) at udfylde disse rammer med delegerede retsakter i form af direktiver, forordninger, bindende tekniske standarder og guidelines. I lovforslaget er der indsat tilsvarende bemyndigelser til Finanstilsynet til at gennemføre disse retsakter i dansk ret ved bekendtgørelse. Det er for at sikre en EU-konform implementering af UCITS V-direktivet og tilhørende retsakter og således undgå udformning af regler, der senere måtte vise sig at være i modstrid hermed samt undgå overimplementering til skade for blandt andet investorer, UCITS og depotselskaber.

2.1.6.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om betingelserne for udførelsen af depotselskabsopgaverne, hvilke typer finansielle instrumenter, der er omfattet af depotselskabets opbevaringspligt, betingelserne for hvordan depotselskabet skal opbevare finansielle instrumenter, som henholdsvis er registreret i en værdipapircentral eller udstedt på navn og registreret hos en registrator, depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver og de krav der stilles til tredjemands adskillelse af depotselskabets egne aktiver fra sine kunders aktiver. Bestemmelsen indeholder endvidere en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om de nærmere betingelser for og omstændigheder, hvorunder finansielle aktiver, som depotselskabet er ansvarlig for, skal anses for at være gået tabt, og, hvad der skal forstås ved eksterne hændelser.

2.1.7. Krav om minimumsformue for investeringsforeninger

2.1.7.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal investeringsforeninger, samt afdelinger og andelsklasser heraf, have en formue på minimum 10 mio. kr. ved både ansøgning om tilladelse og til enhver tid derefter.

Såfremt en investeringsforening, eller en afdeling heraf, ikke opfylder kravet om minimumsformue på 10 mio. kr., er det muligt for Finanstilsynet at inddrage tilladelsen, såfremt minimumsformuen ikke tilvejebringes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Andelsklasser skal afvikles af foreningen, såfremt de ikke opfylder kravet om minimumsformue senest 6 måneder efter etablering, eller såfremt en eksisterende andelsklasse ikke opfylder kravet om minimumsformue.

2.1.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Der gælder ikke et krav om minimumsformue for SIKAV'er og værdipapirfonde i lov om investeringsforeninger m.v. Med lovforslaget foreslås det at ensrette reglerne vedrørende minimumsformue for henholdsvis investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde. For så vidt angår investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, vil der dog fortsat gælde et krav om minimumsformue på 300.000 euro i overensstemmelse med artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter benævnt UCITS direktivet).

I praksis opfyldes kravet om minimumsformue ved ansøgning om tilladelse til en ny investeringsforening, afdeling eller andelsklasse ved en bankgaranti. Det koster typisk 10-20.000 kr. at få udstedt en bankgaranti. Ved at afskaffe kravet om minimumsformue i det omfang, som det er muligt, bliver det billigere at etablere en investeringsforening, afdeling eller andelsklasse. Derudover vil det være en mindre administrativ byrdeletelse for investeringsforvaltningsselskaber og administrationselskaber, at de ikke skal indhente en garanti ved stiftelse af investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, samt afdelinger og andelsklasser.

Investeringsforeninger opererer i dag med en grænse for minimumsformue på 40-50 mio. kr., da en formue herunder ikke kan bære de faste omkostninger uden, at dette har væsentlig negativ betydning for nettoresultatet. Derfor forventes investorbekyttelsen ikke forringet selvom kravet om minimumsformue afskaffes for investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, henholdsvis nedsættes til 300.000 euro for investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab.

Ophævelse af kravet om minimumsformue forventes ikke at medføre, at eventuelle afviklingsomkostninger i visse situationer kan blive uforholdsmæssigt høje for tilbageværende investorer. Dette skyldes, at bestyrelsen for investeringsforeninger i henhold til lov om investeringsforeninger m.v. har pligt til at varetage investorernes interesse. Bestyrelsen kan derfor ikke tillade, at investeringsforeningens formue som følge af indløsninger bliver så lille, at en efterfølgende afvikling vil medføre uforholdsmæssige omkostninger for de tilbageværende investorer.

2.1.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve kravet om minimumsformue på 10 mio. kr. for investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab. Derudover foreslås det at ophæve kravet om minimumsformue for afdelinger og andelsklasser af investeringsforeninger, og som konsekvens heraf foreslås det ligeledes at ophæve bestemmelserne vedrørende afvikling af investeringsforeninger, afdelinger og andelsklasser på grund af manglende opfyldelse af kravet om minimumsformue.

I overensstemmelse med artikel 29 i UCITS-direktivet vil der fortsat gælde et krav om minimumsformue for investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, som dog nedsættes fra 10 mio. kr. til 300.000 euro. Kravet om minimumsformue skal sikre, at en investeringsforening har en tilstrækkelig startkapital, og det vil derfor alene finde anvendelse ved ansøgning om tilladelse som investeringsforening. Kravet om minimumsformue skal således ikke opfyldes efterfølgende.

2.2. Opgørelse af det individuelle solvensbehov

2.2.1. Gældende ret

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal opgøre deres individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan i medfør af § 124, stk. 3, fastsætte et højere individuelt solvenskrav i form af et tillæg til det solvensbehov, der fremgår af § 124, stk. 2.

Finanstilsynet kan endvidere med hjemmel i § 124, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed stille krav til, hvilken type kapital, der kan anvendes til dækning af dette individuelle solvenstillæg. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet som udgangspunkt vil stille krav om, at det individuelle solvenstillæg skal opfyldes med egentlig kernekapital (såkaldt CET1 – Common Equity Tier 1). Det vil sige, at det individuelle solvenstillæg som udgangspunkt skal opfyldes af aktiekapital, andelskapital eller garantkapital, idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at anden ansvarlig kapital, som enten konverteres til egenkapital eller nedskrives, permanent eller midlertidigt, ved brud på solvensbehovet eller ved brud på et passende niveau af egentlig kernekapital, også vil kunne komme i betragtning.

Finanstilsynet udsendte primo 2013 en vejledning til lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 5, om krav til kapital til opfyldelse af solvensbehovet under 8+ metoden. Heri præciserer Finanstilsynet, at der ved anden ansvarlig kapital, jf. lovbemærkningerne, skal forstås anden reguleringsmæssig kapital i kapitalgrundlaget end egentlig kernekapital, det vil sige kapital med karakteristika som hybrid kernekapital eller supplerende kapital. Herudover skal denne kapital have et trigger-niveau på mindst 7 pct. eller en trigger, der udløses ved brud på solvensbehovet.

2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (herefter EBA) har den 19. december 2014 udgivet retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsyns- og evalueringsprocessen, også kaldet guidelines on common procedures and methodologies for the supervisory review and evaluation process (herefter SREP). I denne retningslinje lægger EBA op til, at kravene til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde et individuelt solvenstillæg, skal harmoniseres i EU. I denne

forbindelse fastsættes der rammer for, hvor stor en del af det individuelle solvenstillæg, som skal opfyldes af henholdsvis egentlig kernekapital og kernekapital.

De gældende danske regler, herunder lovbemærkningerne, harmonerer ikke med EBA's nye retningslinjer, hvorfor en lovændring er nødvendig for, at de danske regler bliver EU-konforme.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget gives Finanstilsynet en bemyndigelse til i en bekendtgørelse at fastsætte de nærmere regler til den kapital, der kan anvendes til dækning af det individuelle solvenstillæg.

Finanstilsynet kan allerede i dag stille krav til, hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg, i medfør af lov om finansiel virksomhed, hvor det følger af bemærkningerne, at det individuelle solvenstillæg som udgangspunkt skal opfyldes af aktiekapital, andelskapital eller garantkapital, ligesom anden regulatorisk kapital med en tilstrækkelig høj trigger, jf. afsnit 2.2.1., også kan komme i betragtning.

Med henblik på at sikre, at Finanstilsynet løbende og smidigt kan justere de danske regler på baggrund af ændringer, tilpasninger m.v., som måtte følge af løbende EU-regulering, foreslås det, at Finanstilsynet i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om den kapital, der kan anvendes til dækning af det individuelle solvenstillæg.

Det er således udgangspunktet, at de nærmere regler for kapitalen, herunder krav til sammensætning m.v., vil blive udformet således, at der sikres EU-harmonisering.

2.3. Tilsyn med ikke finansielle modparter

2.3.1. Gældende ret

Krav til ikke finansielle modparter om indberetning, clearing og risikostyring i forbindelse med handel med OTC-derivater er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter benævnt EMIR-forordningen). OTC er en forkortelse af det engelske udtryk over the counter, og et OTC-derivat er et afledt finansielt instrument, der ikke handles på en børs eller et tilsvarende reguleret marked. Ved en ikke finansiell modpart forstås en enhed, der hverken er omfattet af forordningens definition af en central modpart (CCP) eller en finansiell modpart.

EMIR-forordningen forpligter ikke finansielle modparter til at indberette alle OTC-derivathandler til et transaktionsregister. Endvidere forpligter forordningen ikke finansielle modparter til at clear alle standardiserede OTC-derivathandler, når værdien af modpartens handler overskrider en i henhold til forordningen fastsat grænseværdi. OTC-derivathandler, der ikke cleares via centrale modparter, skal underlægges en vis risikostyring. Denne risikostyring omfatter rettidig bekræftelse af handlens vilkår, anvendelse af forretningsgange, der skal mindske risikoen samt daglig værdiansættelse efter markedsværdimetoden. Derudover skal ikke finansielle modparter, der overskrider den i

henhold til forordningen fastsatte grænseværdi, stille sikkerhed for handler, der på grund af manglende standardisering, ikke er egnet til clearing. Koncerninterne handler kan i visse tilfælde undtages fra clearingforpligtelsen og pligten til at stille sikkerhed.

I § 83, stk. 1, 3. pkt., i den gældende lov om værdipapirhandel m.v. er Finanstilsynet udpeget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af dele af EMIR-forordningen, herunder til at påse at ikke finansielle modparter overholder de ovenfor beskrevne pligter, der følger af forordningens afsnit 2.

I medfør af EMIR-forordningen, kan Finanstilsynet i dag hente oplysninger via transaktionsregistre, til brug for tilsynet med de ikke finansielle modparter. Ikke finansielle virksomheder, der overskrider den i henhold til EMIR-forordningen fastsatte grænseværdi, vil desuden være forpligtet til at indberette oplysninger herom til Finanstilsynet. De omfattede ikke finansielle virksomheder har mulighed for at anmode andre, eksempelvis deres pengeinstitut, om at foretage indberetningen for dem. Ligeledes er ikke finansielle virksomheder, der ønsker at anvende forordningens undtagelser for koncerninterne handler forpligtet til at give Finanstilsynet meddelelse herom og i visse tilfælde, afvente en positiv beslutning fra Finanstilsynet, før undtagelsen kan anvendes.

Gældende ret indeholder imidlertid ikke hjemmel for Finanstilsynet til at anvende de kontrolbeføjelser, der er oplistet i § 87 i lov om værdipapirhandel m.v., i forbindelse med tilsyn med at ikke finansielle modparter overholder deres forpligtelser efter afsnit 2 i EMIR-forordningen. Dette indebærer, at Finanstilsynet i dag ikke har hjemmel til at gå på kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Det fremgår ikke direkte af EMIR-forordningen, hvilke tilsynsbeføjelser den kompetente myndighed for tilsynet med ikke finansielle modparter skal tillægges. EMIR-forordningen forpligter imidlertid medlemslandene til at fastlægge sanktioner for overtrædelse af reglerne i forordningens afsnit 2, samt at sørge for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne kan gennemføres.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse, at for at opfylde dette krav, må Finanstilsynet, som kompetent myndighed, tillægges tilsynsbeføjelser over for ikke finansielle modparter svarende til Finanstilsynets øvrige tilsynsbeføjelser, herunder muligheden for stedlige kontrolbesøg, der udgør en grundlæggende tilsynsbeføjelse i Finanstilsynets øvrige tilsynsvirksomhed.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet får adgang til at anvende de kontrolbeføjelser, der er oplistet i § 87 i lov om værdipapirhandel m.v., i forbindelse med tilsynets kontrol med ikke finansielle modparter overholdelse af deres forpligtelser efter afsnit 2 i EMIR-forordningen. Finanstilsynet vil herefter

eksempelvis kunne gå på kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter, svarende til Finanstilsynets øvrige tilsynsvirksomhed.

2.4. Likviditetsdækningskrav for penge- og realkreditinstitutter

2.4.1. Gældende ret

Efter lov om finansiel virksomhed skal et pengeinstitut have en forsvarlig likviditet. Finanstilsynet kan ved bekendtgørelse fastsætte nærmere regler herom, ligesom Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risiko-profiler, såfremt det konkret vurderes nødvendigt for, at instituttet, eller gruppen af institutter, kan opfylde kravet om en forsvarlig likviditet.

Realkreditinstitutter er ikke omfattet af samme likviditetskrav som gælder for pengeinstitutter. For realkreditinstitutter gælder i stedet regler for institutternes anbringelse af midler.

2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Med CRR indføres et nyt likviditetsdækningskrav, LCR. Kravet om opfyldelse af LCR skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stressituationer over en kort periode.

CRR fastlægger en indfasningsperiode for anvendelsen af LCR, men giver samtidig medlemsstaterne mulighed for i indfasningsperioden at opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for likviditetskrav. Eventuelle nationale bestemmelser på området, som opretholdes eller indføres i perioden, vil gælde som supplement til de krav til likviditet, som følger af LCR.

For at sikre at kravene til likviditetsniveauet i danske penge- og realkreditinstitutter ikke falder i forbindelse med indfasningen af det forordningsbestemte likviditetsdækningskrav, vurderes det nødvendigt i en periode at opretholde de gældende danske krav til likviditetsniveauet i penge- og realkreditinstitutter, der ikke er systemisk vigtige.

For så vidt angår de systemisk vigtige institutter er det vurderet hensigtsmæssigt, at disse skal opfylde kravet om LCR fuldt ud fra den 1. oktober 2015. Dette krav vil følge af en kommende bekendtgørelse.

Den valgte håndtering af indfasningsperioden sker i overensstemmelse med en politisk aftale af 10. oktober 2013 indgået mellem den daværende regering, bestående af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, samt herudover Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at ophævelsen af de danske krav til likviditetsniveauet i penge- og realkreditinstitutter først træder i kraft den 1. januar 2017, således at de danske likviditetskrav er gældende sideløbende

med det europæiske likviditetsdækningskrav indtil udgangen af 2016. Dette vurderes at indebære, at likviditetsniveauet for danske pengeinstitutter ikke falder i forbindelse med indfasningen af det nye forordningsbestemte likviditetsdækningskrav, hvor kravet i starten kun delvist skal opfyldes. Efter den i CRR fastlagte indfasningsperiode, skal institutterne fra den 1. januar 2018 fuldt ud leve op til det nye likviditetsdækningsgrad, og indtil da indfases det efter CRR, så institutterne skal leve op til 60 % af kravet i 2015, 70 % fra den 1. januar 2016 og 80 % fra den 1. januar 2017.

Den foreslåede ophævelse af de gældende danske likviditetskrav for danske pengeinstitutter og kravet om anbringelsen af midler for realkreditinstitutter, indebærer ikke ændringer af Finanstilsynets mulighed for at fastsætte specifikke krav til likviditet i et institut eller en gruppe af institutter, der deler en lignende risikoprofil.

Lovforslaget suppleres på bekendtgørelsesniveau med en mulighed for at institutterne efter ansøgning til Finanstilsynet kan undtages fra de danske krav til hhv. likviditet og placering i indfasningsperioden, hvis de forpligter sig til at opfylde kravet om LCR fuldt ud, samt med et krav til systemisk vigtige institutter om at disse skal opfylde LCR fuldt ud fra den 1. oktober 2015.

2.5. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af regnskabsreglerne

2.5.1. Gældende ret

Den gældende § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder en pligt for Finanstilsynet og virksomheder under tilsyn til at offentliggøre reaktioner givet til en virksomhed i sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger og en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. I henhold til § 84 c er det kun reaktioner og beslutninger vedtaget af Finanstilsynets bestyrelse og reaktioner og beslutninger givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, som skal offentliggøres. Bestemmelsen giver ikke mulighed for offentliggørelse af reaktioner og beslutninger givet til fysiske personer.

§ 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder en mulighed for Finanstilsynet til at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som meddeles en påtale for overtrædelse af specifikke bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf, hvis det skønnes at være af interesse for investorerne, f.eks. til brug for vurdering af kursdannelsen i en aktie, at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person. Offentliggørelse kan bl.a. ske ved en udsteders overtrædelse af en oplysningsforpligtelse, f.eks. kravet om at offentliggøre års- eller halvårsrapporter, eller en aktionærs overtrædelse af flagningsreglerne for større besiddelser af aktier.

Det fremgår af den gældende § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre påtaler, påbud, administrative bødeforelæg, tvangsbøder og afgørelser om suspension af stemmerettigheder givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af § 27, stk. 7, om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, § 27, stk. 13, om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, § 27 a, stk. 1-3, om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysninger, § 29 om meddelelse af større besiddelser af aktier, rettighe-

der til at erhverve, afhænde eller udøve stemmerettigheder og finansielle instrumenter, samt regler udstedt i medfør af § 27, stk. 12 og 14, § 29, stk. 7, og § 30 eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, herefter benævnt gennemsigtighedsdirektivet. Det fremgår endvidere, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre politianmeldelser af juridiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af de nævnte regler. Bestemmelsen er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, (herefter benævnt direktiv 2013/50/EU).

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven. Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven. Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 (lovforslag nr. L 147 af 9. december 1999), fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter benævnt databeskyttelsesdirektivet). Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Forslaget gennemfører artikel 29 i direktiv 2013/50/EU. Et af formålene med direktiv 2013/50/EU er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet. Hermed øges de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning ved at indføre krav om, at der skal kunne ske offentliggørelse af gennemførte sanktioner og foranstaltninger ikke kun vedrørende juridiske personer, men også om fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser. Kontrollen af børsnoterede virksomheders årsrapporter sker med henblik på en vurdering af, om virksomhedernes årsrapporter opfylder artikel 4 og 5 i gennemsigtig-

hedsdirektivet. Artikel 4 og 5 henviser i deres indhold til regnskabsdirektiverne, som er gennemført i national lovgivning.

Idet artikel 29 i direktiv 2013/50/EU gennemsigtighedsdirektivet kræver offentliggørelse af alle sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af bestemmelser, der implementerer direktivet, skal således også alle påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder for overtrædelse af regnskabsreglerne offentliggøres. Det foreslås endvidere, at der indsættes hjemmel til, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ved påbud og påtaler i sager om overtrædelse af regnskabsreglerne kan offentliggøre et resumé af sagen.

Forslaget om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger er udarbejdet med baggrund i de anbefalinger, som fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. I betænkningen anbefales det, at der inden indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysning om kontrolresultater, afgørelser m.v. på internettet i ikke-anonymiseret form, foretages en vurdering af det konkrete behov for offentliggørelse, om offentliggørelse kan forventes konkret at være særligt indgribende for personen, om der er tungtvejende samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsesordningen, om offentliggørelse strider mod persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt, og om der af retssikkerhedsmæssige grunde er opstillet administrative regler for forvaltningsmyndighedens behandling af de enkelte sager.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at sikre en direktivnær implementering af artikel 29 i direktiv 2013/50/EU, foreslås det med ændringen af § 84 1 i lov om værdipapirhandel m.v., at indføre et krav om offentliggørelse af påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder i sager om kontrol af finansielle oplysninger efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. For så vidt angår sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning og modtaget f.eks. påbud og påtaler, vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven, og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til betragtning 27 i præamblen til direktiv 2013/50/EU, hvoraf det fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsin-

stitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemsigtheddirektivet.

Det er muligt at fravige persondatalovens regler ved lov under forudsætning af, at det ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Af artikel 8, stk. 5, i databeskyttelsesdirektivet følger, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Der er ikke i artikel 8, stk. 5, fastsat materielle behandlingskriterier for, hvornår der kan ske behandling af oplysninger om strafbare forhold. Dette spørgsmål må derfor skulle vurderes efter artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet, hvorefter behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det er vurderingen, at den foreslåede fravigelse af persondataloven er nødvendig for at gennemføre artikel 29 i gennemsigtheddirektivet, og at den foreslåede ændring af § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. ligger indenfor rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af betragtning 39 i præambelen til gennemsigtheddirektivet, at direktivet er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet. Der er endvidere lagt vægt på, at persondatalovens regler, som anført i de specielle bemærkninger til § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., i øvrigt finder anvendelse, herunder eksempelvis reglerne om behandlingssikkerhed, indsigtm.v., hvorfor reglerne er omfattet af de specifikke garantier, som databeskyttelsesdirektivet sætter. Endelig er der lagt vægt på, at den gældende § 84 l, stk. 3, foreskriver, at offentliggørelse under visse omstændigheder skal udskydes eller ske i anonymiseret form.

2.6. Værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser

2.6.1. Gældende ret

På nuværende tidspunkt er værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, reguleret i bekendtgørelse nr. 112 af 7. februar 2013 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, hvorefter værdierne skal opgøres ud fra markedsværdiprincipper.

I dag foretages der en opgørelse af forsikringsselskabernes aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, og der opstilles en balance mellem selskabernes aktiver og passiver i årsrapporten.

Selskaberne skal desuden ved opgørelsen af det individuelle solvensbehov tage højde for overgangsregler i bilag 5 til bekendtgørelse nr. 1313 af 8. december 2014 om solvens og driftsplaner for forsikringsselskaber for beregning af den tilstrækkelige basiskapital samt opgørelsen af hensættelserne til forsikringsforpligtelser.

Værdien af hensættelserne til forpligtelserne opgøres i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 112 af 7. februar 2013 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, og selskaberne foretager en række justeringer af basiskapitalen i overensstemmelse

med de overgangsregler, der fremgår af bilag 5 til bekendtgørelse nr. 1313 af 8. december 2014 om solvens og driftsplaner for forsikringsselskaber.

Opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital tager i dag udgangspunkt i reglerne i bekendtgørelse nr. 1112 af 9. oktober 2014 om opgørelse af basiskapital for forsikringsselskaber og forsikringsholdingsvirksomheder og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber, og selskaberne foretager herefter en række justeringer i overensstemmelse med de overgangsregler, der fremgår af bilag 5 til bekendtgørelse nr. 1313 af 8. december 2014 om solvens og driftsplaner for forsikringsselskaber.

Med lov nr. 308 af 28. marts 2015, blev ministeren med § 283, stk. 3, bemyndiget til at udstede regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, samt regler om de oplysninger rapporterne skal indeholde og fristerne for offentliggørelse og indsendelse til Finanstilsynet.

2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet, fastlægger specifikke regler for værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser. Ifølge direktivet skal værdien af de forsikringsmæssige hensættelser afspejle det beløb, som et andet forsikringsselskab kan forventes at få behov for med henblik på at overtage og honorere de underliggende forsikringsforpligtelser.

Ifølge solvens II-direktivet er det nødvendigt at beregne den forventede nutidsværdi af forsikringsforpligtelser på grundlag af aktuelle og troværdige oplysninger og realistiske antagelser under hensyn til finansielle garantier og optioner indeholdt i forsikrings- og genforsikringsaftaler for at afgive en økonomisk værdiansættelse af forsikringsforpligtelser.

I Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (herefter benævnt solvens II-forordningen), præciseres de metoder og antagelser, der skal benyttes i forbindelse med værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser.

I medfør af § 283 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, skal gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner omfattet af § 175 b årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Samtidig blev erhvervs- og vækstministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om disse rapporter om solvens og finansielle situation, herunder om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, samt regler om de oplysninger, rapporterne skal indeholde.

Det skal imidlertid bemærkes, at kravet til værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, ikke udelukkende er knyttet til de rapporter, som virksomhederne skal udarbejde.

2.6.3. Forslagets indhold

Det foreslås at præcisere bestyrelsens og direktionens ansvar i forhold til at sikre, at de forsikringsmæssige hensættelser i selskabet til enhver tid er tilstrækkelige og dækker alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.

Desuden foreslås det at præcisere erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, flyttes. Flytningen af bemyndigelsen skal understrege, at værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, ikke udelukkende er knyttet til de rapporter, som virksomhederne skal udarbejde i medfør af § 283.

Tilgangen i forhold til værdiansættelse efter den kommende bekendtgørelse vil blive, at aktiverne svarer til summen af de forsikringsmæssige hensættelser og kapitalgrundlaget. Gruppe 1-forsikringsselskaberne og koncernerne vil derfor i overensstemmelse med den kommende bekendtgørelse, skulle opstille en solvensbalance mellem selskabets aktiver og passiver, herunder de forsikringsmæssige hensættelser samt den kapital, der anvendes til at dække det af virksomheden opgjorte solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav.

Virksomhederne skal fortsat opstille en balance i årsrapporten i medfør af reglerne i bekendtgørelse nr. 112 af 7. februar 2013 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Solvensbalancen og balancen i årsrapporten vil i vidt omfang blive fastlagt ud fra de samme overordnede principper, men der kan på baggrund af de særlige regler for opgørelsen af solvensbalancen være visse forskelle.

Gruppe 2-forsikringsselskaberne bliver ikke omfattet af de nye værdiansættelsesprincipper og skal som hidtil anvende værdiansættelsesprincipperne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Værdiansættelsesprincipperne for henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber vil løbende blive ændret som følge af udviklingen af de internationale regnskabsstandarder.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer et vist merarbejde for Finanstilsynet med at føre tilsyn med, at depotselskaberne overholder de nye bestemmelser om depotselskabernes forskellige pligter over for de UCITS, som de er depotselskaber for, om delegation af opgaver til tredjemand, ansvar og om oplysningsforpligtelser. Disse øgede tilsynsaktiviteter skønnes dog at være af mindre omfang, og vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Der vil være visse administrative konsekvenser for Finanstilsynet i forbindelse med håndteringen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav, Liquidity Coverage Ratio (LCR), på grund af nye ind-

beretningsskabeloner, udarbejdelse af datakontroller, løbende indsamling, strukturering og analyse af data samt overvågning af de enkelte institutters opfyldelse af LCR. Vurderingen af behovet for ændringer i ressourcetilførslen til Finanstilsynet som følge af disse opgaver er foretaget i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love.

Endelig vil der være visse administrative konsekvenser for Finanstilsynet i forbindelse med tilsynets kontrol med ikke finansielle modparters overholdelse af deres forpligtelser efter afsnit 2 i EMIR-forordningen, hvorefter Finanstilsynet vil kunne gå på kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter, svarende til Finanstilsynets øvrige tilsynsvirksomhed. Vurderingen af behovet for ændringer i ressourcetilførslen til Finanstilsynet som følge af disse opgaver er foretaget i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1287 af 19. december 2012.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets gennemførelse af UCITS V-direktivet indebærer økonomiske og administrative konsekvenser for depotselskaberne. Med lovforslaget stilles der øgede krav til depotselskabernes udførelse af depotselskabsopgaverne overfor de danske UCITS. Det indebærer, at depotselskaberne skal udarbejde forretningsgange for de nye og mere detaljerede beskrevne pligter, ligesom de skal kunne dokumentere, at de har overholdt lovens bestemmelser. Det skønnes, at denne del af lovforslaget vil medføre økonomiske og administrative byrder for depotselskaberne på ca. 3.900.000 kr.

Forslaget til ændring af § 182, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorved investeringsforvaltningsselskaber undtages fra kravet om tilladelse til koncerninterne eksponeringer indebærer en lettelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser for selskaber med tilladelse som investeringsforvaltningsselskab. Lovforslaget medfører således, at investeringsforvaltningsselskaber ikke skal udarbejde ansøgninger om tilladelse til koncerninterne eksponeringer. Endvidere skal investeringsforvaltningsselskaberne ikke længere overvåge om tilladelsens rammer overholdes, ligesom investeringsforvaltningsselskaberne ikke skal udarbejde ansøgninger om udvidelse af en given tilladelse, hvis de forhold, der ligger til grund for tilladelsen, ændrer sig. Det skønnes, at denne del af lovforslaget vil medføre en lettelse af administrative byrder på ca. 10.000 kr. og øvrige efterlevelseseffekter på over 2,9 mio.kr.

Forslaget vedrørende afskaffelse af kravet om minimumsformue i en investeringsforening på mindst 10 mio. kr. i hver afdeling som betingelse for at opnå tilladelse som investeringsforening forventes at medføre en økonomisk og administrativ lettelse for nye investeringsforeninger og for oprettelse af afdelinger i eksisterende foreninger.

I praksis opfyldes kravet om minimumsformue for investeringsforeninger i dag ved en bankgaranti, som typisk koster 10-25.000 kr. at få udstedt. Ved at afskaffe kapitalkravet for investeringsforenin-

ger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationselskab, samt afdelinger og andelsklasser, bliver det billigere at etablere disse, fordi de ikke længere skal stille en garanti for formuekravets opfyldelse.

For så vidt angår investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationselskab, sættes kravet til minimumsformue ned fra 10 mio. kr. til 300.000 euro. Som følge deraf må det forventes, at det ligeledes bliver billigere at få udstedt en bankgaranti.

Det skønnes, at denne del af lovforslaget vil medføre økonomiske lettelser for investeringsforeningerne på ca. 2.500.000 kr.

Forslaget forventes endvidere at medføre en administrativ besparelse for investeringsforvaltningsselskaber og administrationselskaber, idet de ikke skal sørge for, at kravet om minimumsformue er opfyldt ved ansøgning om tilladelse til investeringsforeninger, som administreres af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationselskab, afdelinger og andelsklasser.

Ophævelse af koncernreglen på aflønningsområdet, hvorefter virksomheder omfattet af CRD IV-direktivet skal sikre, at aflønningsreglerne udbredes til virksomheder indenfor koncernen på moder-selskabs- og datterselskabsniveau, vil medføre en lettelse for de 108 penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af bestemmelsen. Ophævelsen medfører, at de omfattede virksomheder ikke længere er forpligtet til at påse moder- og datterselskabers overholdelse af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Det er ikke muligt at anslå omfanget af lettelsen, der vil afhænge af den enkelte virksomheds organisation, herunder antal virksomheder i koncernen. Der er tale om en midlertidig lettelse, da reglen forventes at blive afløst af en anden koncernregel på aflønningsområdet, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 10.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve § 124, stk. 3., 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20, hvormed det foreslås, at indsætte en bemyndigelse til at Finanstilsynet i en bekendtgørelse kan fastsætte de nærmere regler til den kapital, der kan anvendes til opfyldelse af institutternes individuelle solvenstillæg, med henblik på at Finanstilsynet bl.a. kan gennemføre den nye SREP retningslinje fra EBA, som har til hensigt at opnå harmonisering af kravene for kreditinstitutter til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde det individuelle solvenstillæg (søjle II krav).

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 20, vil den kommende bekendtgørelse kunne medføre såvel en lempelse for nogle institutter som en stramning for andre institutter i forhold til de nuværende regler. Effekten for det enkelte institut vil afhænge af instituttets kapitalstruktur. Det kan derfor ikke udelukkes, at enkelte institutter vil skulle tilpasse deres kapitalstruktur, herunder deres langsigtede kapitalplanlægning, som følge af forslaget, ligesom der kan være omkostninger forbundet hermed. Disse konsekvenser søges imidlertid minimeret ved en overgangsordning på 6 år til at tilpasse kapitalstrukturen, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets

§ 1, nr. 20. De øvrige efterlevelseshomkostninger vil blive kvantificeret i forbindelse med udarbejdelsen og høringen af den kommende bekendtgørelse.

Med lovforslaget bibeholdes de nationale danske krav til likviditetsniveauet i penge- og realkreditinstitutter, herunder tilhørende rapporteringskrav, til og med udgangen af 2016 sideløbende med indførelsen af det europæiske likviditetsdækningskrav, Liquidity Coverage Ration (LCR). Denne midlertidige opretholdelse af de danske krav på området ventes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser, da der er tale om videreførelse af en eksisterende rapporteringsforpligtelse, der således alene skal vedligeholdes i en kortere periode.

Det vurderes, at de øvrige efterlevelseseffekter ved at bibeholde de danske likviditetskrav vil være meget begrænsede. Dette følger særligt af, at de omfattede institutter i forvejen skal overholde kravet om LCR og at de likvide aktiver, som indgår i LCR også kan indgå i opgørelsen af de danske likviditetskrav i medfør af den gældende § 152, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet har vurderet, at det ikke lader sig gøre at foretage en egentlig kvantificering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af forslaget om at bibeholde de nationale danske krav til likviditetsniveauet til og med udgangen af 2016.

Indfasningen af kravet om LCR følger af CRR og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter. Det vurderes, at de omfattede virksomheder vil have mindre omkostninger ved omstillingen til kravet om LCR, mens omkostningen ved overholdelsen af selve kravet kan variere fra institut til institut. Da de erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet hermed følger af forordning foretages der ikke kvantificering af disse.

Som konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 6, der giver Finanstilsynet adgang til at anvende kontrolbesøg og andre tilsynsbeføjelser i forbindelse med kontrol med at ikke finansielle modparter overholder reglerne i EMIR-forordningen, vil ikke finansielle modparter skulle afsætte ressourcer til at bistå Finanstilsynet i forbindelse med kontrolbesøg. Ved skønnet over de årlige erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet hermed anslås det at ca. 20 større eller komplekse ikke finansielle virksomheder og ca. 2000 små ikke finansielle virksomheder omfattes. For større eller komplekse ikke finansielle virksomheder forventes de administrative konsekvenser i forbindelse hermed maksimalt at udgøre 16 timer hvert fjerde år, svarende til en skønnet udgift for erhvervslivet på 40.000 kr. årligt på samfundsplan. For små ikke finansielle virksomheder forventes de administrative konsekvenser maksimalt at udgøre 8 timer hvert 20. år, svarende til en skønnet udgift for erhvervslivet på 400.000 kr. årligt på samfundsplan. Øvrige erhvervsøkonomiske konsekvenser følger direkte af forordningen og vil ikke indgå i byrdevurderingen af dette lovforslag

Forslaget, hvorved der med tilbagevirkende kraft foretages en ændring af revisorlovens angivelse af hvilke virksomheder, der vurderes at være af særlig interesse for offentligheden, forventes at være byrdeneutral. Den ændring af revisorloven som rulles tilbage med dette lovforslag har således kun

været i kraft siden 1. januar 2015, og retsstillingen for de omfattede virksomheder for regnskabsåret 2015 vil med dette lovforslag blive den samme, som den var før 1. januar 2015.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslagets administrative konsekvenser. Det er TERs vurdering, at de faktiske administrative lettelser ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5 Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører blandt andet dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet). Direktivet indeholder ændringer til direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som er gennemført i lov om investeringsforeninger m.v. samt for så vidt angår en række bestemmelser om investeringsforvaltningsselskaber og depotselskaber i lov om finansiel virksomhed. Foruden ved dette lovforslag gennemføres UCITS V-direktivet på bekendtgørelsesniveau.

Med lovforslaget foretages en direktivnær implementering af UCITS V-direktivet, der med de nedenfor beskrevne undtagelser ikke går videre, end direktivet foreskriver.

Den del af lovforslaget, hvormed der ændres i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a og b, i lov om finansiel virksomhed, bidrager til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer. Det bemærkes, at direktivet pr. 1. januar 2016 ophæves, da det er indarbejdet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning).

Indførelsen af § 126 e, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorved det foreslås at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at udstede nærmere regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, skal ses i sammenhæng med ændringen af § 283, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvor ministerens bemyndiges til at udstede regler om værdi-

ansættelse i forhold til de rapporter om solvens og finansiel situation, som virksomhederne skal udarbejde. Der er tale om en direktivnær implementering af solvens II-direktivet.

Ændringen af § 365 i lov om finansiel virksomhed, der indeholder regler for størrelsen af den andel af Finanstilsynets afgifter, som forsikringsselskaber og firmapensionskasser skal betale, er en konsekvensrettelse, hvormed, der tages højde for, at der med lov nr. 308 af 28. marts 2015 indføres nye kapitalbegreber, som følge af gennemførelsen af solvens II-direktivet, for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Indførelsen af § 417 d i lov om finansiel virksomhed, hvorved der indføres overgangsregler for kravene til forsikringsselskabers investeringer securitiseringspositioner er udtryk for en direktivnær implementering af en overgangsbestemmelse i solvens II-direktivet.

Udfasningen af de danske likviditetskrav til penge- og realkreditinstitutter er ikke direkte en implementering af EU-ret. Med indfasningen af kravet om LCR er der givet medlemsstaterne valgfrihed i forhold til opretholdelsen af nationale likviditetskrav til og med 1. januar 2018, jf. artikel 412, stk. 5, jf. artikel 460 i CRR. Fra den 1. januar 2018 er det ikke længere tilladt at have nationale likviditetskrav til kreditinstitutter.

Ændringen af § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., hvorved det foreslås at indføre et krav om offentliggørelse af påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder i sager om kontrol af finansielle oplysninger efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., sker med henblik på at sikre en direktivnær implementering af artikel 29 i direktiv 2013/50/EU for så vidt angår sager om kontrol af børsnoterede virksomheders årsrapporter og delårsrapporter. Artiklen er gennemført i dansk ret for så vidt angår øvrige sager omfattet af artiklens anvendelsesområde. Udover offentliggørelse af påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder, skal der efter den gældende § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. også foretages offentliggørelse af politianmeldelser. Pligten til offentliggørelse af politianmeldelser følger ikke af artikel 29 i direktiv 2013/50, og den af forslaget følgende udbredelse af reglerne i § 84 l i lov om værdipapirhandel til også at gælde sager om kontrol af finansielle oplysninger efter § 83, stk. 2 og 3, i samme lov, udgør derfor i princippet en overimplementering af artikel 29 i direktiv 2013/50/EU. Det vil imidlertid sikre, at der gælder ensartede regler for offentliggørelse.

Hvis EU-Kommissionen udsteder gennemførelsesregler i en forordning, vil reglerne deri gælde umiddelbart og skal derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i dansk ret. Lovforslaget indeholder derfor bemyndigelser til at udstede nærmere regler, hvis det bliver nødvendigt at tilpasse den danske lovgivning til sådanne regler.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring fra den 27. august 2015 til den 24. september 2015 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Datatilsynet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transport- og Bygningsministeriet, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vedrørende afskaffelse af kravet om minimumsformue i en investeringsforening på mindst 10 mio. kr. i hver afdeling forventes at medføre en økonomisk lettelse for nye investeringsforeninger og for oprettelse af afdelinger i eksisterende foreninger.	Forslaget om øgede krav til depotselskabernes udførelse af opgaver overfor de danske UCITS indebærer økonomiske konsekvenser for depotselskaber.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om at investeringsforvaltningsselskaber undtages fra kravet om tilladelse til koncerninterne eksponeringer indebærer en lettelse af de administrative byrder for selskaber med tilladelse som investeringsforvaltningsselskab. Forslaget vedrørende afskaffelse af kravet om minimumsformue i en investeringsforening på mindst 10 mio. kr. i hver afdeling forventes at medføre en administrativ lettelse for nye investeringsforeninger og for oprettelse af afdelinger i eksisterende foreninger.	Forslaget om øgede krav til depotselskabernes udførelse af opgaver overfor de danske UCITS indebærer administrative konsekvenser for depotselskaber.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv	Europa-Parlamentets og Rådets

2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet).

Den del af lovforslaget, hvormed der ændres i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a og b, i lov om finansiel virksomhed, bidrager til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer.

Endvidere gennemføres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Med lovforslaget opnås endvidere en højere grad af harmonisering af den danske implementering af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS direktivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010.

Derudover foreslås det med forslaget i en periode at bibeholde gældende danske likviditets- og anbringelseskrav for henholdsvis penge- og realkreditinstitutter under indfasningen af det nye LCR-krav. Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 412, stk. 5, jf. artikel 460, i CRR, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller nationale bestemmelser på området for likviditetskrav, før de bindende minimumsstandarder for krav til likviditetsstyring er præciseret og indført fuldt ud i Unionen.

Ændringen af § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., sker med henblik på at sikre en direktivnær implementering af artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget

	<p>til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, for så vidt angår sager om kontrol af børsnoterede virksomheders årsrapporter og delårsrapporter.</p>
--	---

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel ændres som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet).

Til nr. 2 (overalt i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ændres henvisningen til Økonomistyrelsen i § 9, stk. 3, og § 72, stk. 4, til Statens Administration.

Der er tale om en konsekvensrettelse henset til, at Statens Administration i begyndelsen af 2011 overtog en del af Økonomistyrelsens statslige finansforvaltningsopgaver, og Økonomistyrelsen senere samme år blev nedlagt. Bestemmelserne relaterer sig særligt til investeringsservice i den statslige finansforvaltning, herunder depotvirksomhed.

Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 og 4 (§ 5, stk. 1, nr. 10, litra a, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med lov nr. 1613 af 26. december 2013 blev forsikringsholdingvirksomhed og blandet forsikringsholdingvirksomhed indført som nye begreber i lov om finansiel virksomhed. Formålet hermed var at præcisere, i hvilket omfang disse holdingvirksomheder er underlagt Finanstilsynets tilsyn og er omfattet af reglerne i lov om finansiel virksomhed, samt at præcisere gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikrings-selskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer.

Der blev samtidig med indførelsen af de nye begreber foretaget en række konsekvensændringer i flere bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, herunder i definitionen af en finansiel holdingvirksomhed i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a. I definitionen af en finansiel holdingvirksomhed i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a blev det i 2. pkt. præciseret, at såfremt de finansielle virksomheder i holdingvirksomhedens koncern udelukkende er forsikrings-selskaber, vil holdingvirksomheden ikke være en finansiel holdingvirksomhed. Holdingvirksomheden vil i stedet enten være en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed alt afhængig af de øvrige virksomheder i koncernen, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 13 og 14, i lov om finansiel virksomhed, jf. lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag nr. L 46 af 31. oktober 2013).

Med den her foreslåede ændring i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, 2. pkt., præciseres det, at der ved finansielle virksomheder i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, 2. pkt., forstås finansielle dattervirksomheder. Selv om der inden for en koncern er en eller flere associerede, finansielle virksomheder, som ikke er forsikringselskaber, bliver en holdingvirksomhed ikke omfattet af definitionen på en finansiell holdingvirksomhed i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, hvis der i holdingvirksomhedens koncern herudover udelukkende er finansielle dattervirksomheder, som er forsikringselskaber.

Samtidig præciseres det i 3. pkt., at i de tilfælde vil holdingvirksomheden i stedet enten blive omfattet af definitionen af en forsikringsholdingvirksomhed eller af definitionen af en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 13 eller 14, alt afhængig af de øvrige virksomheder i koncernen, og vil dermed være underlagt de regler i lov om finansiell virksomhed, som gælder for denne type holdingvirksomhed.

Forslaget bidrager således til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer, således at lovændringen som blev gennemført i 2013 præciseres yderligere, i forhold til hvilken definition holdingvirksomheder med forsikringselskaber som dattervirksomheder er omfattet af. Det bemærkes, at direktivet pr. 1. januar 2016 ophæves, da det er indarbejdet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning).

Til nr. 5 (§ 5, stk. 1, nr. 10, litra b, 2. og 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Med lov nr. 1613 af 26. december 2013 blev forsikringsholdingvirksomhed og blandet forsikringsholdingvirksomhed indført som nye begreber i lov om finansiell virksomhed. Formålet hermed var at præcisere, i hvilket omfang disse holdingvirksomheder er underlagt Finanstilsynets tilsyn og er omfattet af reglerne i lov om finansiell virksomhed, samt at præcisere gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer.

Der blev samtidig med indførelsen af de nye begreber foretaget en række konsekvensændringer i flere bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, herunder i definitionen af en finansiell holdingvirksomhed i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a. I definitionen i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a blev det præciseret i 2. pkt., at såfremt de finansielle virksomheder i holdingvirksomhedens koncern udelukkende er forsikringselskaber, vil holdingvirksomheden ikke længere være en finansiell holdingvirksomhed efter definitionen i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a. Holdingvirksomheden vil i stedet enten være en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed alt afhængig af de øvrige virksomheder i koncernen, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 13 og 14, i lov om finansiell virksomhed, jf. lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag nr. L 46 af 31. oktober 2013).

Med den her foreslåede ændring af i § 5, stk. 1, nr. 10, litra b, præciseres det, at en holdingvirksomhed ikke vil blive omfattet af definitionen af en finansiel holdingvirksomhed i § 5, stk. 1, nr. 10, litra b, hvis holdingvirksomhedens virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er forsikringselskaber eller finansieringsinstitutter, der udelukkende har finansielle dattervirksomheder, som er forsikringselskaber.

Samtidig præciseres det i 3. pkt., at i de tilfælde vil holdingvirksomheden i stedet enten blive omfattet af definitionen af en forsikringsholdingvirksomhed eller af definitionen af en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 13 eller 14, alt afhængig af de øvrige virksomheder i koncernen, og vil dermed være underlagt de regler i lov om finansiel virksomhed, der er gældende for denne type holdingvirksomhed.

Forslaget bidrager således til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (forsikringsgruppedirektivet) med senere ændringer, således at lovændringen som blev gennemført i 2013 præciseres yderligere, i forhold til hvilken definition holdingvirksomheder med forsikringselskaber er omfattet af. Det bemærkes, at direktivet pr. 1. januar 2016 ophæves, da det er indarbejdet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning).

Til nr. 6 (§ 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at værdipapirhandlere, Danmarks Nationalbank, Statens Administration samt udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30, 31 eller 33, i lov om finansiel virksomhed har eneret til at udføre de i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed nævnte aktiviteter med de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter (værdipapirer) og med de i § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte værdipapirer på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 30, stk. 1 og 3, og § 31, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed, at et administrationselskab, som har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (herefter UCITS-direktivet) i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, til lov om finansiel virksomhed nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationselskabets tilladelse i hjemlandet.

Med lovforslaget foreslås det på den baggrund, at § 9, stk. 3, 1. pkt., ændres således, at det præciseres, at udenlandske administrationselskaber også har ret til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, til lov om finansiel virksomhed med de i bilag 5 til lov om finansiel virksom-

hed nævnte instrumenter på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, i overensstemmelse med § 30, stk. 1 og 3, og § 31, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Der er tale om en lovteknisk ændring af § 9, stk. 3, 1. pkt., som skal sikre, at reguleringen af eneretten til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, nævnte aktiviteter er i overensstemmelse med §§ 30 og 31 i lov om finansiel virksomhed. Der er således ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen eller den øvrige regulering af administrationsselskabernes aktiviteter i Danmark.

Endvidere følger det af § 11, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at udføre de aktiviteter, der følger af lovens bilag 1, nr. 3. Nogle af disse aktiviteter svarer til dem, der fremgår af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 9, til lov om finansiel virksomhed med de instrumenter, der fremgår af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

Det følger samtidig af § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, tillige kan udføre aktiviteter svarende til dem, der fremgår af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 9, til lov om finansiel virksomhed, såfremt disse er omfattet af forvalterens tilladelse i hjemlandet.

Det foreslås på den baggrund, at der tillige indsættes en henvisning til § 11, stk. 2, og § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, i § 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, med henblik på at præcisere, at forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder udenlandske forvaltere, tillige kan få tilladelse til at udøve nogle af de i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, nævnte aktiviteter med de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, da disse er svarende til de i bilag 1, nr. 3, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. nævnte aktiviteter.

Der er således tale om en lovteknisk ændring af § 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, der skal sikre, at reguleringen af eneretten til at udøve aktiviteterne omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 9, til lov om finansiel virksomhed er i overensstemmelse med reguleringen af de aktiviteter, som forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder udenlandske forvaltere, kan få tilladelse til at udføre i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen eller af den øvrige regulering af de aktiviteter, som forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder udenlandske forvaltere, kan udøve i Danmark.

Til nr. 7 (§ 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, er en konsekvensændring som følge af, at § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10. Det gældende § 71, stk. 4, bliver hermed § 71, stk. 3.

Til nr. 8 (§ 30, stk. 5, § 38, stk. 3, 1. pkt., og § 140, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med lov nr. 268 af 25. marts 2014 foretoges en generel begrebsændring i lov om finansiel virksomhed for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder, hvorefter begrebet basiskapital blev erstattet af kapitalgrundlag. Denne begrebsændring gennemføres nu også i § 30, stk. 5, § 38, stk. 1, 1. pkt., og § 140, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 9 (§ 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, er en konsekvensændring som følge af, at § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10.

Det gældende § 71, stk. 4, bliver hermed § 71, stk. 3.

Til nr. 10 (§ 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 268 af 25. marts 2014, der implementerede CRD IV-direktivet. Med bestemmelsen skulle artikel 92 i CRD IV-direktivet gennemføres i dansk ret. Artikel 92 indeholder et krav om, at institutter omfattet af CRD-IV direktivet skal sikre, at aflønningsreglerne i direktivet udbredes til institutter på moderselskabs- og datterselskabsniveau inden for koncernen, herunder i off shore finanscentre.

Efterfølgende har det vist sig, at der på europæisk plan er opstået tvivl om, hvordan denne artikel skal forstås i samspil med CRD IV-direktivets artikel 109. Artikel 109 indeholder et krav om, at institutter omfattet af direktivet skal sikre, at alle bestemmelser om ledelse og indretning af virksomheden fra direktivet, herunder eksempelvis krav om nedsættelse af nomineringsudvalg og loft over bestyrelsesposter, skal udstrækkes til både institutter omfattet af direktivet og datterselskaber, der ikke selvstændigt er omfattet af direktivet. Spørgsmålet har været drøftet med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Kommissionen og disse drøftelser pågår fortsat.

På baggrund heraf er det usikkert, om artikel 92 er gennemført korrekt, og det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen, således at den nærmere regulering vedrørende aflønning i koncernforhold må afvente endeligt stillingtagen til problemet fra Kommissionens side.

Til nr. 11 (§ 77 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre ”og” til ”eller”, så det fremgår præcist, at vurderingen, af om loftet på 50 % af honoraret eller den faste grundløn i variabel løn er overholdt, skal ske på baggrund af enten bestyrelsesmedlemmets honorar eller direktørens faste grundløn inklusive pension. Denne formulering er valgt, da bestyrelsesmedlemmer oftest oppebærer et honorar, hvorimod direktører modtager en fast grundløn inklusive pension.

Til nr. 12 (§ 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, er udelukkende af redaktionel karakter og har til hensigt at gøre stykket mere læsevenligt, da den gældende formulering af stykket er egnet til at skabe fortolkningsvivl. Forslaget indebærer ingen materielle ændringer og gennemfører alene en ændret opbygning af stykket, hvorved det tydeliggøres, at det er en betingelse for udbetaling af den efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, udskudte variable løndel, at den pågældende modtager bl.a. har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed.

Til nr. 13 (§ 101, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med ændringen af § 101, stk. 1, gennemføres UCITS V-direktivets ændringer i artikel 25, stk. 2, i UCITS-direktivet.

§ 101, stk. 1, er en god skik bestemmelse, der foreskriver, hvorledes et investeringsforvaltningsselskab skal løse sine opgaver for den eller de UCITS, som det forvalter. Efter den gældende bestemmelse skal investeringsforvaltningsselskaber ved administration af UCITS handle uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investorers interesse. Denne affattelse er i overensstemmelse med den hidtil gældende ordlyd i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet).

Det foreslås, at man i overensstemmelse med den ændrede direktivbestemmelse yderligere stiller krav om, at investeringsforvaltningsselskabet skal handle ærligt, retfærdigt og professionelt i forhold til den eller de UCITS, som det forvalter. Ændringen indebærer altså, at der i forhold til de gældende krav til investeringsforvaltningsselskabet vil blive stillet yderligere og højere krav i den foreslåede bestemmelse.

Et investeringsforvaltningsselskab er et selvstændigt aktieselskab med en direktion og bestyrelse, der har en almindelig selskabsretlig pligt til at handle i selskabets egne aktionærers interesser. Samtidigt er investeringsforvaltningsselskabet den daglige ledelse i en eller flere UCITS, og det er i denne egenskab underkastet instruktionsbeføjelser fra investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse og generalforsamling. Der er en risiko for, at investeringsforvaltningsselskabet kan komme ud i en interessekonflikt, hvor varetagelsen af hensynet til dets egne aktionærers interesser kan være i modstrid med varetagelsen af foreningernes interesser.

Sådanne interessekonflikter kan opstå i forbindelse med delegation af opgaver til selskaber i den koncern, som investeringsforvaltningsselskabet er en del af. Som eksempler på handlinger, der ikke ville være i overensstemmelse med bestemmelsen kan nævnes, at investeringsforvaltningsselskabet træffer investeringsbeslutninger eller udnytter stemmerettigheder til gavn for samhandelspartnere i stedet for at vurdere, hvad der er bedst for den pågældende UCITS.

Et investeringsforvaltningsselskab kan administrere flere forskellige UCITS. Der kan derfor også forekomme situationer, hvor der opstår interessekonflikter mellem disse UCITS indbyrdes.

Som eksempler på handlinger, der vil være i strid med kravene i den foreslåede bestemmelse, kan nævnes, at et investeringsforvaltningsselskab ikke tildeler værdipapirer købt til forskellige UCITS eller fordele opnået hos en samhandelspartner efter objektive kriterier og i stedet tilgodeser visse UCITS eller sig selv.

Sådanne interessekonflikter mellem investeringsforvaltningsselskabets ejere og de forvaltede UCITS skal altid løses ved, at investeringsforvaltningsselskabet handler uafhængigt og i de forvaltede UCITS' interesse. Det betyder, at investeringsforvaltningsselskabets ejeres interesser skal vige i tilfælde af en interessekonflikt med de forvaltede UCITS' interesser.

Til nr. 14 (§ 102, stk. 4, lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til ændringen af § 102, stk. 4, er en konsekvens af gennemførelsen af UCITS V-direktivet, hvorefter der indføres regler om depotselskabets pligter i de foreslåede §§106 a, 106 b og 106 c. Ændringen skal således ses i sammenhæng hermed.

Til nr. 15 (§ 106 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at § 106 nyaffattes således, at bestemmelsen handler om depotselskabets overordnede pligter i forhold til en UCITS. Bestemmelserne i den gældende § 106 om depotselskabets enkelte pligter foreslås flyttet til en ny § 106 a.

Med ændringen af § 106 gennemføres UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, stk. 1 og 2 og artikel 25, stk. 2, 2. led, i UCITS-direktivet. Som noget nyt foreslås det i *stk. 1*, at et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges et depotselskab for hver enkelt UCITS, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet. Det udpegede depotselskab skal således være depotselskab for samtlige afdelinger i den danske UCITS. Det vil således ikke være muligt for afdelinger i samme UCITS at vælge forskellige depotselskaber

Bestemmelsen varetager hensynet til investorbekyttelse ved at sikre, at alle danske UCITS har et depotselskab, som skal udføre visse kontroller, samt opbevare UCITS'ernes værdipapirer m.v. og likvide aktiver, jf. de øvrige foreslåede regler i §§106 a-106 d.

Bestemmelsen betyder ikke, at investeringsforvaltningsselskabet skal udpege eller indgå en aftale med et depotselskab på en investeringsforenings eller SIKAV's vegne. Bestemmelsen fastslår alene, at det er en forpligtelse for investeringsforvaltningsselskabet som led i forvaltningen af disse to typer UCITS at påse, at de til enhver tid har en gyldig aftale med et depotselskab. Det er investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse, der har kompetencen til at udvælge og indgå en aftale med et depotselskab. For så vidt angår værdipapirfonde, er det investeringsforvaltningsselskabet, der har kompetencen til at udvælge og indgå en aftale med et depotselskab, fordi værdipapirfonde ikke har en bestyrelse.

Det skal bemærkes, at bestemmelsen er strafbelagt i henhold til § 373. Herudover kan investeringsforvaltningsselskabet ifalde ansvar over for tredjemand, hvis selskabet forsømmer denne pligt. (Det vil være op til domstolene at træffe afgørelser i sager om erstatningsansvar.)

Med *stk. 2* foreslås det, at depotselskabet skal forvalte og opbevare aktiver, som tilhører en afdeling af en dansk UCITS særskilt. Det betyder, at en afdelings aktiver ikke må opbevares i samledepoter sammen med depotselskabets øvrige aktiver, men skal føres på individuelle konti og depoter for hver enkelt afdeling af den danske UCITS. Imidlertid er bestemmelsen ikke til hinder for, at en afdelings udenlandske aktiver opbevares i et samledepot i et udenlandsk kreditinstitut, som depotselskabet har delegeret opbevaringen til. Af hensyn til den danske UCITS' mulighed for at udtage afdelingens aktiver uden at de indgår i depotselskabets konkursbo i tilfælde af depotselskabets konkurs, må dette samledepot dog kun indeholde aktiver, som tilhører depotselskabets kunder. Der må ikke indgå aktiver, som tilhører depotselskabet.

Hvis et depotselskab har overladt opbevaringen af aktiver, som tilhører en afdeling af en dansk UCITS, til et udenlandsk kreditinstitut, skal foreningens bestyrelse eller værdipapirfondens investeringsforvaltningsselskab både være underrettet herom og have samtykket heri, jf. § 48 i lov om investeringsforeninger.

Depotselskabet forestår til- og afgang af værdipapirer og likvide midler i overensstemmelse med foreningens instrukser således, at midlerne aldrig kommer foreningens ledelse i hænde. Dernæst supplerer depotselskabet det offentlige tilsyn ved løbende at påse, at de i den foreslåede § 106 a, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser overholdes. Et sådant indseende med de løbende transaktioner kan ikke realistisk opnås på anden vis.

Depotselskabet skal yde tilstrækkelig finansiell og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet som depositar og til at kunne opfylde de forpligtelser, der følger af bestridelsen af dette hverv. Depotselskabet skal for eksempel kunne afvikle foreningens handelsvolumen og kunne håndtere en forenings anvendelse af afledte finansielle instrumenter som omfattet af bilag 5 og værdipapirudlån, hvis foreningen gør brug af sådanne. Kan depotselskabet ikke det, må foreningen enten afholde sig fra at anvende afledte finansielle instrumenter som omfattet af bilag 5 og værdipapirudlån eller skifte depotselskab.

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende § 106, stk. 1.

Med *stk. 3* foreslås det, at depotselskabet under udførelsen af dets opgaver for danske UCITS skal handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS og dens investorers interesse.

Bestemmelsen svarer til den foreslåede § 101, stk. 1, der stiller de samme krav til, hvorledes et investeringsforvaltningsselskab skal handle overfor en UCITS. Bestemmelsen er ny i forhold til de-

depotselskaber, og gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 25, stk. 2, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Kravet om at depotselskabet skal handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og i den pågældende UCITS' og dennes investorers interesse sætter en standard for depotselskabets varetagelse af sine pligter. Formålet hermed er at sikre, at de danske UCITS' deponerede midler opbevares sikkert, og at varetagelsen af disse UCITS' interesser sættes meget højt også i forhold til depotselskabets interesse i den højst mulige indtjening.

At depotselskabet skal handle ærligt indebærer f.eks., at depotselskabet ikke må påføre de danske UCITS, hvis midler de har i forvaring, unødige udgifter, tab eller risici, på baggrund af et ønske om at forøge depotselskabets indtægter. At depotselskabet skal handle retfærdigt indebærer f.eks., at depotselskabet i varetagelsen af sine pligter ikke må tilsidesætte nogle UCITS' interesser til fordel for andres eller egne interesser. At depotselskabet skal handle professionelt og uafhængigt indebærer f.eks., at depotselskabet ikke må medvirke til at fremme eventuelle koncernselskabers eller samhandelspartneres interesser på bekostning af de danske UCITS's interesser.

Med *stk. 4* foreslås det, at depotselskabet ikke må udføre aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter mellem en UCITS, dens investorer, investeringsforvaltningsselskabet og depotselskabet selv, medmindre depotselskabet funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depotselskabsopgaver fra udførelsen af de andre aktiviteter, der potentielt kunne skabe interessekonflikter, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til UCITS'ens investorer.

Den foreslåede bestemmelse pålægger depotselskabet en loyalitetsforpligtelse over for UCITS'en og dennes investorer. Det vil f.eks. være i strid med bestemmelsen, hvis depotselskabet for at pleje egne interesser køber eller sælger aktiver af eller til UCITS'en. Det vil ligeledes være i strid med loyalitetsforpligtelsen, hvis depotselskabet altid eller ofte udfører sine opgaver for én UCITS før opgaverne for alle de andre UCITS, som anvender det samme depotselskab. Depotselskabet må heller ikke fremme andre kunders interesser på bekostning af UCITS'ens interesser.

Endvidere skal UCITS'ens investorer efter bestemmelsen have oplysninger om de potentielle interessekonflikter. Det kan f. eks. ske ved at UCITS'en oplyser herom i dennes prospekt eller på dens hjemmeside.

Med forslaget til *stk. 5* gennemføres UCITS V-direktivets ændringer i artikel 25, stk. 2, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 5*, at depotselskabet skal udføre investeringsforvaltningsselskabets instrukser, medmindre disse strider imod gældende lovgivning eller den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser. Det vil sædvanligvis være instruktioner om køb og salg af værdi-

papirer, betaling af regninger eller udbetaling af lønninger, som depotselskabet bliver instrueret om at udføre.

Til nr. 16 (§§ 106 a – 106 d i lov om finansiel virksomhed)

§ 106 a

Det foreslås, at indsætte en ny § 106 a i loven og at overflytte depotselskabets pligter efter den gældende § 106, stk. 2, dertil. Den foreslåede § 106 a gennemfører i øvrigt UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, stk. 3, i UCITS-direktivet.

Depotselskabets pligt i *stk. 1, nr. 1*, til at påse, at en UCITS' indløsning og udstedelse af andele foretages i overensstemmelse med lovens regler og vedtægternes eller fondsbestemmelsernes bestemmelser, indebærer bl.a., at depotselskabet i forbindelse med en UCITS' eller afdelings ophør skal påse, at Finanstilsynets godkendelse foreligger, før andelene indløses, samt at investorerne behandles ens i forbindelse med indløsningen.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, at depotselskabet skal sikre, at beregningen af den indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med gældende lovgivning, UCITS'ens vedtægter eller fondsbestemmelser. Denne kontrol kan ske ved, at depotselskabet udfører stikprøver, hvor depotselskabet med mellemrum udfører kontrolberegninger. Depotselskabet skal bruge depotselskabets egen opgørelse af UCITS'ens formue til disse kontrolberegninger. Det kan også ske ved at depotselskabet nøje kontrollerer foreningens eller investeringsforvaltningsselskabets forretningsgange og procedurer for beregning af indre værdi, priser for indløsning og udstedelser.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, at depotselskabet skal sikre, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske UCITS indgår i, leveres til UCITS'en indenfor sædvanlige frister på det pågældende marked.

Specielt vedrørende nr. 3 bemærkes, at en UCITS' køb og salg af værdipapirer skal foregå som konthanandel, da danske UCITS som hovedregel ikke må investere for lånte midler, jf. § 68, stk. 1, i lov om investeringsforeninger. Det forudsættes, at de sædvanlige kutymer inden for branchen følges.

I forbindelse med de danske UCITS' brug af afledte finansielle instrumenter som omfattet af bilag 5, skal depotselskabet sørge for, at danske UCITS, der indgår aftaler om instrumenter som omfattet af bilag 5, modtager de aftalte modydelse, samtidig med at den danske UCITS leverer sin ydelse.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, at depotselskabet skal sikre, at udbetaling af udbytte eller henlæggelse af overskud til forøgelse af formuen foregår i overensstemmelse med den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser. Det vil f.eks. sige, at depotselskabet skal sikre, at de dele af en UCITS' indtægter, der efter vedtægternes bestemmelser og bestyrelsens beslutning, skal udloddes, bliver udloddet.

Vedrørende værdiansættelsen af en UCITS' pantebreve fastslår *stk. 1, nr. 5*, at det skal ske i overensstemmelse med de herfor fastsatte bestemmelser. Foruden reglerne i lov om investeringsforeninger m.v. tænkes der hermed på de regler, der er indeholdt i den regnskabsbekendtgørelse, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. bekendtgørelse nr. 1043 af 5. november 2009 om finansielle rapporter for investeringsforeninger og specialforeninger m.v.

I *stk. 1, nr. 6*, er foreskrevet, hvorledes både børsnoterede værdipapirer, afledte finansielle instrumenter og andre værdier, skal omsættes, jf. § 70 i lov om investeringsforeninger m.v. For at sikre, at køb og salg sker til markedspriser, skal børsnoterede værdipapirer handles på et reguleret marked, medmindre der kan opnås samme eller mere fordelagtige priser andetsteds. Ved vurderingen af, om en pris må anses for mere fordelagtig end den, der kunne opnås på det regulerede marked, må der også tages hensyn til, om størrelsen af den post værdipapirer, der ønskes købt eller afhændet, i givet fald ville kunne påvirke værdipapireernes kursfastsættelse.

I *stk. 1, nr. 7*, er foreskrevet, hvorledes andre aktiver herunder pantebreve skal omsættes. Ved køb og salg af andre værdier, herunder pantebreve, skal handlen foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien. Dagsværdien er det beløb, hvormed et aktiv kan udveksles eller en forpligtelse kan udlignes ved transaktioner mellem hinanden uafhængige parter.

Med *stk. 2* foreslås det, at et depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, men ikke er depotselskab for begge foreninger eller institutter (UCITS) i master-feederstrukturen som nævnt i § 4, stk. 4, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., skal indgå en aftale med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter. Lovforslaget skal sikre, at depotselskabet har rådighed over de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan udføre sine pligter. I Kommissionens direktiv 2010/42/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure er der fastsat bestemmelser om indholdet af aftalen med henblik på at sikre en ensartet investorbeskyttelse i hele Unionen. Parterne kan selv fastsætte yderligere i deres aftaler, men medlemslandene kan ikke i deres lovgivning fastsætte yderligere krav. Der er tale om juridisk bindende aftaler, hvori parterne skal fastsætte bestemmelser om hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse, hvis masterinstitutet og feederinstituttet har hjemsted i to forskellige medlemsstater. Den foreslåede aftale m.v. fremgår af § 4 i lov om investeringsforeninger m.v., og er en integreret del af master-feeder-strukturen, det vil sige, at en dansk UCITS (feederinstitut) kan få tilladelse til at investere mere end 20 pct. med henblik på at investere mindst 85 pct. af sin formue i en anden dansk UCITS (masterinstitut).

Det foreslås i *stk. 3*, at depotselskabet for en dansk UCITS, der er masterinstitut, straks skal underrette Finanstilsynet, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstituttet. Hvis uregelmæssighederne må anses for at have negative konsekvenser for et feederinstitut, skal depotselskabet tillige underrette dette eller dets investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab og dets depotselskab. Depotselskabet får hermed en særlig pligt til at gøre opmærksom på ure-

gelmæssigheder, både således at Finanstilsynet får kendskab til forholdene, men også således at det eller de feederinstitutter, der er afhængige af masterinstitutets investeringer kan varetage interesserne for feederinstituttet og dets investorer.

Ifølge det foreslåede *stk. 4, nr. 1*, kan Finanstilsynet udstede nærmere regler om depotselskabets pligter over for danske UCITS i almindelighed. Det gælder også over for en dansk UCITS, der har delegeret den daglige ledelse til et administrationsselskab med hjemsted i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået samarbejdsaftale på den finansielle område, samt om indholdet af den i *stk. 3* nævnte aftale. I Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab er der fastsat regler om de særlige aspekter ved standardaftalen mellem en depositar og et administrationsselskab med henvisning til artiklerne 23, *stk. 5*, og 33, *stk. 5*, i UCITS-direktivet. Det fremgår heraf, at aftalen skal indeholde aspekterne ved de procedurer, som parterne skal følge, udveksling af oplysninger og krav om fortrolighed, og forebyggelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, parternes delegation af opgaver samt eventuelle ændringer og opsigelse af aftalen. Endvidere skal aftalen indeholde bestemmelser om lovvalg, elektronisk dataoverførsel og aftalens rækkevidde. De regler, Finanstilsynet kan udstede, vil svare til de krav, som gennemførelsesdirektivet fastsætter.

De foreslåede *stk. 4, nr. 2 og 3*, giver også Finanstilsynet mulighed for at udstede nærmere regler om depotselskabets underretningspligt, når det bliver opmærksomt på uregelmæssigheder i et masterinstitut, over for et feederinstitut og dets depotselskab samt Finanstilsynet.

Den foreslåede *stk. 4, nr. 4*, giver Finanstilsynet mulighed for at udstede nærmere regler om indholdet af aftalen mellem depotselskaberne for henholdsvis masterinstitutet og feederinstituttet.

§ 106 b

Det foreslås, at indsætte en ny *§ 106 b*, i loven vedrørende depotselskabets kontrolforpligtelser. Den foreslåede *§ 106 b* gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, *stk. 4*, i UCITS-direktivet.

Med det foreslåede *stk. 1* skal depotselskabet kontrollere den danske UCITS' pengestrømme. Det vil sige, at alle betalinger til og fra en dansk UCITS skal ske gennem depotselskabet. Det kan være betalingsstrømme i forbindelse med udstedelse og indløsning af andele, køb og salg af værdipapirer eller blot betalinger af gebyrer og provisioner til samarbejdspartnere.

Med det foreslåede *stk. 2* skal depotselskabet føre særlig kontrol med, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorerne i forbindelse med tegning af andele i UCITS'en er modtaget, og at alle kontanter tilhørende UCITS'en er bogført på kontantkonti, enten i UCITS'ens navn eller i investeringsforvaltningsselskabets eller depotselskabets navn, når disse handler på vegne af den danske UCITS, hos fondsmæglerselskaber, der skal følge reglerne i *§ 72* i lov om finansiel virksomhed

samt regler, som er udstedt i medfør heraf for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af fondsmæglerselskaber. Disse konti skal føres i overensstemmelse med principperne fastsat i § 72 i lov om finansiel virksomhed samt regler, som er udstedt i medfør heraf.

Med det foreslåede *stk. 3*, bestemmes, at såfremt kontantkonti oprettes i den danske UCITS' depotselskabs navn i henhold til *stk. 2*, må hverken midler fra den kontoførende enhed eller depotselskabet bogføres på sådanne konti. Dette skyldes, at der kun må stå kontanter tilhørende den pågældende UCITS på kontoen, fordi det giver UCITS'en mulighed for at udtage midlerne som separatist i tilfælde af UCITS'ens depotselskabs konkurs.

§ 106 c

Den foreslåede § 106 c om depotselskabets opbevaringspligter gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, *stk. 5*, i UCITS-direktivet.

Det foreslåede *stk. 1*, omhandler depotselskabets opbevaringspligter. Alle aktiver, som tilhører den danske UCITS, skal overdrages til depotselskabet til opbevaring, hvis de kan føres på en konto eller lægges i depot.

Af det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, følger regler, der gælder for de i bilag 5 nævnte instrumenter, som kan opbevares i depot. Bestemmelsen gennemfører artikel 22, *stk. 5, litra a*, i UCITS-direktivet, som den er affattet i UCITS V-direktivet. Bestemmelsen skal fortolkes bredt og omfatter således også f.eks. afledte finansielle instrumenter, som alene kan registreres og finansielle aktiver, som kan opbevares fysisk hos depotselskabet.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1, nr. 1, litra a*, at depotselskabet skal opbevare alle instrumenter, som er omfattet af bilag 5 og som kan opbevares i depot, enten på en konto, hvis de kan registreres på en konto, eller i et depot oprettet hos depotselskabet.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1, litra b*, skal depotselskabet ligeledes opbevare fysiske instrumenter, som omfattet af bilag 5, der kan udleveres til depotselskabet. Depotselskabet skal således forestå til- og afgang af de fysiske instrumenter, herunder værdipapirer og likvide midler i overensstemmelse med UCITS'ens eller investeringsforvaltningsselskabets instrukser således, at midlerne aldrig kommer UCITS'ens ledelse i hænde.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1, litra c*, skal depotselskabet sikre, at de opbevarede instrumenter, som er omfattet af bilag 5, registreres på konti eller i depoter, der er separate fra depotselskabets egne, og at de benyttede konti og depoter er oprettet i den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskabs navn, således at de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den danske UCITS. Herudover skal registreringerne overholde reglerne i § 72 i lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i henhold til denne bestemmelse. At depotselskabet skal opbevare en UCITS' aktiver særskilt betyder, at en UCITS' værdipapirer som hovedregel ikke må opbevares i samledepoter, men skal føres på individuelle konti og depoter for UCITS'en. Imidlertid er bestemmelsen ikke til

hinder for, at en UCITS' udenlandske værdipapirer opbevares i et samledepot i et udenlandsk kreditinstitut. I så fald skal den danske UCITS' ledelse være underrettet herom og have samtykket heri i depotaftalen, jf. § 72.

For andre aktiver som tilhører den danske UCITS, og som ikke kan opbevares i et depot eller på en konto, skal depotselskabet efter det foreslåede *stk. 1, nr. 2, litra a*, kontrollere, at den danske UCITS er ejer af aktiverne. De aktiver, som ikke kan opbevares i et depot eller registreres på en konto, vil typisk være reelle aktiver som f.eks. fast ejendom.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, nr. 2, litra b*, skal depotselskabet basere vurderingen af ejerskab på dokumentation fremlagt af den danske UCITS eller af dennes investeringsforvaltningsselskab samt på eventuelt eksisterende ekstern dokumentation.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, nr. 2, litra c*, skal depotselskabet føre register over de aktiver, som depotselskabet har kontrolleret, at den danske UCITS er ejer af. Depotselskabet skal løbende sikre, at registeret er ajourført. Det er en forudsætning for, at depotselskabet kan opfylde sine forpligtelser til at kontrollere den danske UCITS' ejerskab af aktiver, som ikke kan opbevares i depot eller på konti, at investeringsforvaltningsselskabet løbende forsyner depotselskabet med alle de relevante oplysninger om aktiverne, som depotselskabet har brug for.

Med det foreslåede *stk. 2* bestemmes det, at depotselskabet med jævne mellemrum skal give den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab en samlet oversigt over UCITS'ens aktiver. Normalt er der i eller i tilknytning til depotselskabsaftalen indgået aftaler, der nøje regulerer, hvilke informationer, der skal udveksles mellem UCITS'en og depotselskabet, herunder også depotselskabets rapportering om aktiver, som tilhører UCITS'en, på konti og i depoter hos depotselskabet.

Med det foreslåede *stk. 3* må depotselskabet ikke uden forudgående samtykke fra den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab sælge, pantsætte eller på anden måde disponere over den danske UCITS' aktiver. Det betyder, at depotselskabet ikke kan benytte UCITS'ens aktiver til f.eks. værdipapirudlån eller repo-forretninger uden samtykke fra bestyrelsen for en investeringsforening eller for en SIKAV eller for investeringsforvaltningsselskabet, hvis der er tale om aktiver tilhørende en værdipapirfond.

Med det foreslåede *stk. 4* bestemmes, at aktiver tilhørende en dansk UCITS kan sælges, pantsættes eller disponeres over på anden måde når betingelserne i nr. 1-5 er opfyldt.

Betingelsen i *nr. 1* er, at transaktionen skal ske for UCITS'ens regning. Det vil sige, at gevinst eller tab skal komme UCITS'en og dermed dens investorer til gode.

Nr. 2 bestemmer, at depotselskabet skal udføre den danske UCITS' eller investeringsforvaltningsselskabets instruktioner vedrørende aktiverne.

Det betyder dels, at depotselskabet ikke må disponere over aktiverne uden instruktion fra den danske UCITS, dels at depotselskabet ikke må undlade at følge en instruktion fra UCITS'en.

Betingelsen i *nr. 3* er, at transaktionen skal være i den danske UCITS og i dens investorers interesse. Det betyder f.eks., at en depotbank ikke må skaffe sig af med nogle dårlige værdipapirer ved at sælge dem til UCITS'en, og at de aftalevilkår, der gælder for en transaktion, ikke må være usædvanlige gunstige for en anden part, som derved beriges på UCITS'ens bekostning.

Betingelserne i *nr. 1-3* betyder tilsammen, at en bestyrelse for en dansk UCITS ikke kan give depotselskabet tilladelse til at benytte UCITS'ens aktiver til f.eks. værdipapirudlån for depotbankens regning. Betingelsen om, at depotbanken skal handle efter instruktion kan være opfyldt, men transaktionen vil ikke være i UCITS'en eller dens investorers interesse, når de ikke får del i det økonomiske udbytte, som deres aktiver har været benyttet til at tjene ind.

Efter den foreslåede *nr. 4* er det endvidere en betingelse, at transaktionen om overdragelse af ejendomsret skal være dækket af en likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som skal stilles over for UCITS'en. Hvis der er tale om overdragelse af begrænsede rettigheder, som f.eks. værdipapirudlån eller om midlertidig overdragelse af en ejendomsret – en aftale om salg og genkøb, skal modparten stille sikkerhed overfor den danske UCITS. Efter *nr. 5* skal denne sikkerhed justeres i takt med markedets bevægelser i aftaleperioden, og den skal til enhver tid indeholde en vis overdækning. Overdækningen skal sikre, at den danske UCITS i tilfælde af misligholdelse kan realisere sikkerheden hurtigt uden at lide tab. Sikkerheden skal være af høj kvalitet. Det betyder i praksis, at sikkerheden almindeligvis skal stilles i kontanter eller i statsobligationer eller andre obligationer med en høj kreditrating.

Ved overdragelse af ejendomsret skal den danske UCITS' aktiver ligeledes være sikret. Det kan ske ved, at depotbanken sørger for, at UCITS'ens aktiver kun udleveres mod samtidig modtagelse af købesummen eller, at afviklingen af en handel sker gennem en afviklingscentral, der garanterer for afviklingen.

§ 106 d

Det foreslås, at indsætte en ny § 106 d i loven om depotselskabets delegation af selskabets opgaver.

Den foreslåede § 106 d gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22 a, i UCITS-direktivet.

Efter det foreslåede *stk. 1* må depotselskabet ikke delegere opgaver omfattet af de foreslåede §§ 106 a, stk. 1, og § 106 b til tredjemand, jf. dog de foreslåede *stk. 2-4*.

Hovedreglen er, at depotselskabet ikke må delegere opgaver i forbindelse med udførelsen af depotfunktioner for danske UCITS. Der er flere undtagelser til denne hovedregel, jf. nedenfor. Der er dog

en grænse for omfanget af den mængde af funktioner, der må delegeres. Der må ikke delegeres så mange funktioner, at man ikke længere kan anse depotselskabet som den, der rent faktisk varetager depotfunktionerne. Den situation kan anses for at være til stede, hvis hovedparten af opbevaringsfunktionerne eller hovedparten af kontrolfunktionerne er delegeret til andre.

Som undtagelse fra hovedreglen bestemmes i det foreslåede *stk. 2*, at opgaver omfattet af den foreslåede § 106 c, stk. 1, kan delegeres, såfremt en række betingelser er opfyldt.

Som en betingelse må opgaverne ikke delegeres i den hensigt at unddrage sig kravene i lov om finansiel virksomhed, hvilket følger af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*. Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, skal depotselskabet endvidere objektivt kunne begrunde delegationen.

Depotselskabet skal herudover have udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af enhver tredjemand til hvem, opgaver er delegeret til, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, samt udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemands løsning af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 4*.

Kravene om, at depotselskabet skal have udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelse af tredjemand til hvem, opgaver er delegeret, og den løbende kontrol med og overvågning af tredjemands løsning af de delegerede opgaver betyder, at kravene til depotselskabets udvælgelsesproces og kontrolproces skal sættes højt. Hvis en dansk UCITS senere lider tab, og det kan sandsynliggøres, at disse tab er opstået i forbindelse med at depotselskabet har delegeret opgaver, vil dette tale for, at depotselskabet ikke har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelse af tredjemand eller den løbende kontrol med tredjemands løsning af de delegerede opgaver.

I henhold til det foreslåede *stk. 2, nr. 5*, skal depotselskabet derudover sikre, at den tredjemand, til hvem opgaver er delegeret, i forbindelse med udførelsen af disse opgaver til enhver tid opfylder nærmere bestemte betingelser. Som en betingelse følger det af det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra a*, at depotselskabet bl.a. skal påse, at tredjemands organisation og kompetencer er tilstrækkelige i forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, der tilhører den danske UCITS, som er overdraget til opbevaring hos tredjemanden. Det vil i praksis sige, at tredjemanden skal have erfaring med opbevaring af de pågældende instrumenter og skal have vist, at han kan opbevare dem betryggende.

Endvidere er det en betingelse, at hvis depotselskabet delegerer opgaver omfattet af det foreslåede § 106 c, stk. 1, til en tredjemand, skal tredjemanden være underlagt en effektiv tilsynsmæssig regulering, herunder minimumskapitalkrav og overvågning i den pågældende jurisdiktion, og tredjemanden skal være underlagt periodisk ekstern revision for at sikre, at de i bilag 5 nævnte instrumenter er i tredjemands besiddelse, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra b*.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra c*, er det endvidere en betingelse, at tredjemanden holder depotselskabets kunders aktiver adskilte fra depotselskabets og tredjemandens egne aktiver på en måde, så de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den specifikke kunde hos depotselskabet. Kravet om adskillelse anses ikke for opfyldt, hvis depotselskabets kunders aktiver opbevares i samme depot som depotselskabets eller tredjemandens egne aktiver.

Tredjemanden skal efter det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra d*, træffe alle de nødvendige skridt til at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer. Bestemmelsen skal sikre, at den danske UCITS' aktiver får separatiststilling, hvis tredjemanden går konkurs. Såfremt tredjemanden ikke har truffet tilstrækkelige skridt til at sikre den danske UCITS' aktiver er depotselskabet ansvarlig for aktiver, som tabes til tredjemandens konkursbo, jf. § 107, stk. 1.

Endeligt skal tredjemand i henhold til det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra e*, overholde pligterne og forbuddene i de foreslåede § 101, stk. 1, § 106, stk. 3 og § 106 c, stk. 1, 3 og 4 i lov om finansiel virksomhed samt de foreslåede § 5, stk. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

UCITS V-direktivet giver EU-Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om, hvorledes kravene til rettidig omhu skal opfyldes. Kommissionen kan også fastsætte regler om gennemførelsen af de krav, der stilles til tredjemandens adskillelse af kunders aktiver fra depotselskabets og tredjemandens egne aktiver. Ligeledes kan Kommissionen også fastsætte regler om de skridt, som tredjemanden skal foretage sig for at sikre at UCITS'ens aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret, foreslås det derfor i den foreslåede § 107 b, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver og kravene til tredjemandens adskillelse af kunders aktiver fra depotselskabets og tredjemandens egne aktiver. Såfremt EU-Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, som er direkte gældende i medlemslandene, kan der blive behov for, at fastsætte supplerende nationale regler, eller justere i de gældende, med henblik på at sikre, at forordningen kan finde anvendelse.

Med det foreslåede *stk. 3*, bestemmes, at depotselskabet kan delegerer opgaver til tredjemand uanset, at kravene i det foreslåede, *stk. 2, nr. 5, litra b*, ikke er opfyldt, hvis en række betingelser er opfyldt. For det første skal delegationen gælde de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er omfattet af et tredjelandets lovgivning, der kræver, at disse skal opbevares i depot hos en lokal enhed, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 1*. Herudover må der ikke delegeres funktioner i videre omfang end krævet, som følge af tredjelandets lovgivning, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 2*. Derudover må der heller ikke være nogen lokal enhed, der opfylder kravene i det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra b*, for delegation, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 3*. Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, skal investorerne i den danske UCITS tillige forud for

deres investering i UCITS'en behørigt informeres om, at delegationen er påkrævet på grund af regler i tredjelandet og om omstændighederne, der retfærdiggør delegationen. Endeligt skal den danske UCITS eller dens investeringsforvaltningsselskab have pålagt depotselskabet at delegerede opbevaring af sådanne instrumenter, som er omfattet af bilag 5, til den lokale enhed, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 5*.

Med det foreslåede *stk. 4* bestemmes det, at delegation efter det foreslåede *stk. 3* kun kan opretholdes så længe, de pågældende instrumenter nævnt i bilag 5 er omfattet af et tredjelandes lovgivning, der kræver, at disse skal opbevares i depot hos en lokal enhed, og at delegationen af funktionerne er krævet som følge af tredjelandes lovgivning, og så længe der ikke er nogen lokal enhed, der opfylder kravene for delegation i det foreslåede *stk. 2, nr. 5, litra b*. Hvis en af disse betingelser ændrer sig, kan delegation efter det foreslåede *stk. 3* ikke længere opretholdes.

Efter det foreslåede *stk. 5* kan tredjemand videredelegere de opgaver, som er delegeret til tredjemand efter det foreslåede *stk. 2 og 3* under forudsætning af, at videredelegationen opfylder samme krav, som gælder for depotselskabets delegation. Den foreslåede § 107, *stk. 1 og 2*, om ansvar for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er omfattet af depotet, finder anvendelse på de relevante parter i tilfælde af videredelegation. Relevante parter kan i denne sammenhæng være tredjemand, eller den som tredjemand videredelegerer opgaverne til.

I det foreslåede *stk. 6* bestemmes, at levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne, der gennemfører direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og levering af ydelser via tredjelandes værdipapirafviklingssystemer, ikke anses som delegation af depositarfunktioner. Det betyder, at der ikke skal indgås en aftale om delegation med værdipapirafviklingssystemet, før depotbanken kan overdrage en UCITS' kontanter eller finansielle instrumentet til værdipapirafviklingssystemet med henblik på afvikling af indgåede handler.

Til nr. 17 (§ 107 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at indsætte en ny § 107 i lov om finansiel virksomhed om depotselskabets ansvar for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som opbevares i depot for en UCITS.

Den foreslåede § 107 gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 24, i UCITS-direktivet.

Med det foreslåede *stk. 1* bestemmes, at depotselskabet er ansvarlig for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som bliver opbevaret i depot efter reglerne i det foreslåede § 106 c, *stk. 1, nr. 1*, hvis tabet er forårsaget af depotselskabet eller tredjemand, til hvem opgaven er delegeret. Såvel den danske UCITS som UCITS'ens investorer kan således gøre krav om erstatning gældende.

I det foreslåede *stk. 2* bestemmes, at depotselskabet i tilfælde af tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter opbevaret i depot, uden unødigt ophold skal yde en erstatning til den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab på vegne af UCITS'en, i form af de i bilag 5 nævnte instrumenter af samme type eller et beløb svarende til værdien af disse. Erstatningen skal gives så hurtigt

som muligt, fordi man ønsker at sikre, at investeringer i danske UCITS skal være likvide. Når erstatningen ydes til investeringsforvaltningsselskabet på vegne af UCITS'en skal dette straks videregive erstatningen til UCITS'en, som var ejer af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som er gået tabt. Udbetalingen af erstatningen skal ske hurtigst muligt, og skal således ikke afvente, at der er faldet en endelig dom i en evt. retssag mellem parterne om erstatning.

I det foreslåede *stk. 3* bestemmes, at depotselskabet ikke er ansvarlig for tab efter de foreslåede *stk. 1* og *2*, såfremt dette kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler. Det betyder, at depotselskabets ansvar for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter i depot efter *stk. 1* er et objektivt ansvar, i overensstemmelse med direktivet. UCITS'en skal således ikke bevise, at depotselskabet har begået fejl. Den eneste mulighed depotselskabet har for at undgå at ifalde ansvar, er at depotselskabet kan bevise, at tabet skyldes en hændelse udenfor depotselskabet, som dette ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser er uundgåelige, også selv om depotselskabet har truffet sine forholdsregler.

Efter det foreslåede *stk. 4* er depotselskabet endvidere ansvarlig over for den danske UCITS og dennes investorer for ethvert andet tab, som disse måtte lide som følge af depotselskabets uagtsomme eller forsætlige misligholdelse af sine forpligtelser efter lov om finansiel virksomhed. Det vil sige, at depotselskabets ansvar for andre tab er lempeligere end for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter opbevaret i depot. Her kan der f.eks. være tale om tab som følge af mangelfuld kontrol og registrering af UCITS'ens ejendomsret til en ejendom, hvori UCITS'en har kontorer. Bestemmelsen indeholder heller ikke noget krav om, at depotselskabet skal udbetale erstatningen straks. Depotselskabet kan derfor afvente en endelig afgørelse på, hvorvidt det er erstatningspligtigt for tab efter *stk. 4*, eller ej.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 5*, at depotselskabets ansvar ikke påvirkes af en eventuel delegation omfattet af den foreslåede § 106 d. Det vil sige, at depotselskabet også er ansvarlig for tab af de i bilag 5 nævnte instrumenter, som opbevares hos en tredjemand uanset tabets årsag, medmindre depotselskabet kan bevise at betingelserne i *stk. 3*, er til stede

Efter det foreslåede *stk. 6* kan depotselskabet hverken frigøre sig for eller begrænse sit erstatningsansvar i forbindelse med tab af instrumenter omfattet af bilag 5, som er opbevaret i depot hos tredjemand efter reglerne om delegation i den foreslåede § 106 c. Denne regel er ufravigelig og aftaler mellem depotselskabet og UCITS'en, der frigør depotselskabet for ansvar eller begrænser ansvaret, er ugyldige. Det vil også være tilfældet, hvis UCITS'en som kunde har skrevet under på, at bankens almindelige forretningsbetingelser finder anvendelse. De ansvarsfraskrivelser og -begrænsninger, som findes i de almindelige forretningsbetingelser, vil være ugyldige.

Med *stk. 7* foreslås det, at investorerne kan vælge at gøre krav om erstatning gældende overfor depotselskabet direkte. Investorerne kan også vælge at gøre deres krav gældende samlet gennem den

danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab. Denne valgfrihed, med hensyn til hvordan man vil gøre krav gældende, skyldes et ønske om, at erstatningen skal ud til den enkelte investor så hurtigt som muligt, så den tid, hvor en investor står med en illikvid investering, begrænses mest mulig. Denne valgfrihed må dog ikke føre til, at en investor får erstatning både ved et krav rettet direkte mod depotselskabet og gennem et krav, som UCITS'en har rettet mod depotselskabet.

Til nr. 18 (§§ 107 a-b i lov om finansiel virksomhed)

§ 107 a

Det foreslås, at indsætte en ny § 107 a i loven om depotselskabets pligt til at stille oplysninger til rådighed for Finanstilsynet og, om Finanstilsynets pligt til at videregive disse oplysninger til myndighederne i de andre medlemslande.

Den foreslåede § 107 a gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26 a i UCITS-direktivet. Det fremgår af den foreslåede § 107 a, at et depotselskab efter anmodning skal stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depotselskabet har indhentet under udførelse af sine opgaver, og som kan være nødvendige for UCITS'ens og dennes investeringsforvaltningsselskabs kompetente myndighed.

Depotselskabet skal stille disse oplysninger til rådighed for Finanstilsynet for at muliggøre det bedst mulige tilsyn med såvel den danske UCITS som dens investeringsforvaltningsselskab.

Såfremt en dansk UCITS forvaltes af et administrationsselskab beliggende i et andet medlemsland vil administrationsselskabets kompetente myndigheder være forskellig fra depotselskabets. I sådanne tilfælde skal Finanstilsynet straks videregive de modtagne oplysninger til administrationsselskabets kompetente myndigheder, hvis de er relevante for tilsynet med administrationsselskabet. En sådan videregivelse vil ske i medfør af § 354, stk. 6, nr. 21 i lov om finansiel virksomhed. Administrationsselskabets kompetente myndigheder, vil herefter være undergivet den i § 354, stk. 1, omhandlede tavshedspligt, jf. § 354, stk. 8.

§ 107 b

Det foreslås, at indsætte en ny § 107 b i loven som giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet.

Med den foreslåede § 107 b gennemføres UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26 b i UCITS-direktivet.

UCITS direktivets artikel 26, litra b, giver EU-Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om betingelserne for udøvelse af depotselskabsfunktionerne. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås det derfor i § 107 b, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for udøvelse af depotselskabsfunktionerne. Såfremt EU-Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, som er direkte

gældende i medlemslandene, kan der blive behov for, at fastsætte supplerende nationale regler, eller justere i de gældende, med henblik på at sikre, at forordningen kan finde anvendelse

I henhold til den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet. Finanstilsynet kan således blandt andet fastsætte regler om betingelserne for udførelsen af depotselskabsopgaverne, hvilke typer af de i bilag 5 nævnte instrumenter, der er omfattet af depotselskabets opbevaringspligt, betingelserne for hvordan depotselskabet skal opbevare de i bilag 5 nævnte instrumenter, som henholdsvis er registreret i en værdipapircentral eller udstedt på navn og registreret hos en regulator, depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver og de krav der stilles til tredjemands adskillelse af depotselskabets egne aktiver fra sine kunders aktiver. Bestemmelsen indeholder endvidere en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om de nærmere betingelser for hvornår finansielle aktiver, som depotselskabet er ansvarlig for, skal anses for at være gået tabt, herunder under hvilke omstændigheder de pågældende aktiver skal anses for at være gået tab, og hvad der skal forstås ved eksterne hændelser.

UCITS V-direktivet giver EU-Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om, hvornår begivenheder er eksterne begivenheder, som depotselskabet ikke er ansvarlig for, og om betingelserne for og omstændighederne hvorunder finansielle instrumenter, der opbevares i depot, skal anses for at være tabt. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås det derfor i § 107 b, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om eksterne hændelser, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selvom depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler. Såfremt EU-Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, som er direkte gældende i medlemslandene, kan der blive behov for, at fastsætte supplerende nationale regler, eller justere i de gældende, med henblik på at sikre, at forordningen kan finde anvendelse

Til nr. 19 (§ 124, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås det at ophæve § 124, stk. 3, 3. pkt., som vedrører Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte kravene til den type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg.

Det følger af lovbemærkningerne til den gældende § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet som udgangspunkt vil stille krav om, at det individuelle solvenstillæg skal opfyldes med egentlig kernekapital (såkaldt CET1 – Common Equity Tier 1). Det vil sige, at det individuelle solvenstillæg som udgangspunkt skal opfyldes af aktiekapital, andelskapital eller garantkapital, idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab.

De gældende danske regler, harmonerer imidlertid ikke med EBA's nye retningslinjer. Med EBA's retningslinjer er det hensigten, at der skal ske en harmonisering på tværs af EU, herunder en harmo-

nisering af kravene for kreditinstitutter til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde det individuelle solvenstillæg (søjle II krav), således at fordelingen på egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital forholdsmæssigt stemmer overens med kravene til kapitalen til dækning af institutternes kapitalgrundlagskrav (søjle I-krav).

På den baggrund foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 20, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om opfyldelse af det individuelle solvenstillæg i en bekendtgørelse, med henblik på at sikre, at de danske regler bliver EU-konforme, og mere smidigt kan ændres i takt med eventuelle ændringer af EU-reguleringen.

Ændringen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 20 (§ 124, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget bemyndiges Finanstilsynet til i en bekendtgørelse at fastsætte de nærmere regler til den kapital, der kan anvendes til opfyldelse af institutternes individuelle solvenstillæg, jf. § 124, stk. 3.

Baggrunden for ændringen er den nye SREP retningslinje fra EBA, som har til hensigt at opnå harmonisering af kravene for kreditinstitutter til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde det individuelle solvenstillæg (søjle II krav).

Med henblik på at sikre at Finanstilsynet løbende og smidigt kan justere de danske regler på baggrund af eventuelle ændringer, tilpasninger m.v., som måtte følge af løbende EU-regulering, foreslås det, at Finanstilsynet i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om den kapital, der kan anvendes til dækning af det individuelle solvenstillæg.

Bekendtgørelsen, der udnytter hjemmelen i den foreslåede § 124, stk. 8, vil således afspejle EBA retningslinjens indhold, således at de danske regler herved bliver EU-konforme. Bemyndigelsen vil ligeledes kunne udnyttes fremover med henblik på tilpasning til eventuelle fremtidige ændringer i retningslinjen eller anden regulering fra EU.

Det fremgår således af pkt. 348 i EBAs SREP retningslinje, at tilsynsmyndighederne bør fastsætte et krav til sammensætningen af kapitalkvaliteten til dækning af det individuelle solvenstillæg ud fra følgende anvisning:

- Minimum 56 pct. dækkes af egentlig kernekapital
- Minimum 75 pct. dækkes af egentlig - eller hybrid kernekapital
- De resterende 25 pct. kan dækkes af supplerende kapital eller kernekapital eller egentlig kernekapital.

De risikotyper, der er omfattet af SREP retningslinjens krav til kapitalens sammensætning er kreditrisici, markedsrisici, operationelle risici, kreditkoncentrationsrisici, IRRB samt modelfejl.

Finanstilsynet vil, i overensstemmelse med hidtidig praksis, lægge vægt på, at der stilles ensartede krav til dækning af samtlige risici, som et solvenstillæg dækker.

Det bemærkes, at EBA's krav om, at en del af kapitalen skal være egentlig kernekapital, er et strengere krav end de gældende danske regler i medfør af § 124 i lov om finansiel virksomhed og lov-bemærkningerne hertil. Efter de gældende danske regler kan institutterne undlade at anvende egentlig kernekapital til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg, hvis instituttet i stedet har tilstrækkelig anden regulatorisk kapital med en tilstrækkelig høj trigger, jf. afsnit. 2.2.1.

Samtidig stiller EBAs SREP retningslinjer ikke krav om, at anden regulatorisk kapital skal være med høj trigger. Dermed kan f.eks. hybrid kernekapital og/eller supplerende kapital med lavere eller ingen trigger anvendes - inden for de rammer, der er opstillet i retningslinjen. Dette er lempeligere end de gældende danske regler.

Harmoniseringen vil således både være en lempelse og en stramning. Effekten for det enkelte institut afhænger af det enkelte instituts kapitalstruktur.

Nogle institutter vil blive påvirket negativt som følge af indførelsen af EBA's nye retningslinjer, hvorfor det foreslås, at der i bekendtgørelsen gives mulighed for en 6-årig overgangsordning, således at institutter, der i dag har udstedt anden regulatorisk kapital med høj trigger i 6 år efter bekendtgørelsens ikrafttrædelse får mulighed for fortsat at anvende denne høj-trigger kapital til dækning af kravet om 56 pct. egentlig kernekapital.

EBAs retningslinje indeholder ikke overgangsregler. En overgangsperiode på 6 år i Danmark vurderes tilsynsmæssig forsvarlig, idet kapital med høj trigger betragtes som værende tabsabsorberende i en going concern situation. Såfremt harmoniseringen med EBAs SREP retningslinje sker med en overgangsperiode på 6 år, tilgodeses institutternes muligheder for planlægning af kapitalindfrielse og -udstedelser inden for rammerne af CRR.

Overgangsreglerne vil kun finde anvendelse for de institutter, der før 31. december 2015 har udstedt kapital med en trigger, forudsat instrumenterne opfylder de hidtil gældende krav til anden ansvarlig kapital, jf. pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger ovenfor. Herved tages hensyn til de institutter, der allerede før lovens og bekendtgørelsens ikrafttræden har indrettet sig på at anvende kapitalinstrumenter med højt trigger-niveau.

Såfremt der måtte ske løbende ændringer eller justeringer i den fælles EU-retlige regulering fra EBAs side på området, er udgangspunktet, at bekendtgørelsen vil blive ændret i takt hermed.

Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft samtidig med lovens ikrafttræden, hvilket forventes at være den 1. januar 2016. Det foreslås således, at virksomhederne fra lovens ikrafttræden vil skulle opfylde de nye krav, som nærmere fastsat i bekendtgørelsen, herunder en overgangsordning.

Til nr. 21 (§ 126 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen gennemfører artikel 76, stk. 1, i solvens II-direktivet.

Det foreslås, at udvide bestemmelsen, der indeholder krav om, at gruppe 1-forsikrings-selskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at der ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser anvendes en risikofri rentekurve, som fastlægges og offentliggøres af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).

Udvidelsen indebærer, at bestemmelsen fremadrettet tillige vil indeholde et krav om, at bestyrelsen og direktionen i et gruppe 1-forsikrings-selskab skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Gruppe 1-forsikrings-selskaber skal værdiansætte de forsikringsmæssige hensættelser i overensstemmelse med reglerne, der udstedes i medfør af det foreslåede § 126 e, stk. 6.

Til nr. 22 (§ 126 e, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 6*, der bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser i gruppe 1-forsikrings-selskaber og koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1.

Med lov nr. 308 af 28. marts 2015 blev ministeren med § 283, stk. 3, bemyndiget til at udstede regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser. Erhvervs- og vækstministeren kan således pr. 1. januar 2016 fastsætte nærmere regler om gruppe 1-forsikrings-selskabernes rapporter om solvens og finansiel situation, herunder om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, samt regler om de oplysninger rapportererne skal indeholde og fristerne for offentliggørelse og indsendelse til Finanstilsynet.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ændringen af 283 i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 33. Bemyndigelsen foreslås således flyttet fra § 283, stk. 3, til denne bestemmelse. Flytningen har til formål at understrege, at værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser, ikke udelukkende er knyttet til de rapporter, som virksomhederne skal udarbejde i medfør af § 283.

Bekendtgørelsen forventes at fastlægge de værdiansættelsesprincipper, som gruppe 1-forsikrings-selskaberne skal anvende ved opgørelsen af deres aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser. Værdiansættelsesprincipperne bygger på, at aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, værdiansættes til markedsværdi. Specielt for forsikringsmæssige hensættelser gælder det, at værdien af hensættelserne skal afspejle det beløb, forsikrings-selskabet reelt skulle betale, hvis de på opgørelsestidspunktet skulle overdrage deres kontraktsretlige ret-

tigheder og forpligtelser til et andet forsikringsselskab. Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser afspejler således det beløb, som et andet forsikringsselskab kan forventes at få behov for, hvis de skal overtage og honorere de underliggende forsikringsforpligtelser. Værdiansættelsen vil danne udgangspunktet for selskabernes opgørelse af deres solvenskapitalkrav. Bestemmelserne i bekendtgørelsen skal bidrage til at artikel 75, 76, stk. 2-5, 77, 78-85 i solvens II-direktivet gennemføres.

Reglerne i bekendtgørelsen skal supplere reglerne i solvens II-forordningen, der præciserer de metoder og antagelser, der skal benyttes i forbindelse med værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 23 (§ 126 f, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at udvide bestemmelsen, der fastlægger, at Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 2-forsikringsselskab ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser anvender den risikofri rentekurve, som gruppe 1-forsikringsselskaberne er forpligtet til at anvende ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser.

Udvidelsen indebærer, at bestemmelsen fremadrettet tillige vil indeholde et krav om, at bestyrelsen og direktionen i et gruppe 2-forsikringsselskab skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Gruppe 2-forsikringsselskaber skal værdiansætte de forsikringsmæssige hensættelser i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 112 af 7. februar 2013 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Det skal bemærkes, at bestemmelsen er straffelagt i henhold til § 373, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 40.

Til nr. 24 (§ 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at § 152, stk. 1-3, ophæves. Den foreslåede ophævelse skal først træde i kraft den 1. januar 2017, jf. lovforslagets § 9, stk. 4.

Baggrunden for forslaget er, at det efter indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav, LCR, ikke længere er tilladt for medlemsstaterne at opretholde nationale bestemmelser om likviditetskrav, jf. artikel 412, stk. 5, i CRR. Dette medfører, at de danske likviditetskrav i § 152 i lov om finansiel virksomhed skal ophæves inden 1. januar 2018, da LCR skal være 100 % indfaset fra den 1. januar 2018, jf. artikel 460, stk. 2, i CRR.

I medfør af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen, der på tidspunktet for aftalens indgåelse bestod af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, samt herudover Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, også kaldet Bankpakke 6, er det bestemt, at de danske

likviditetskrav skal fungere som et minimumskrav for danske pengeinstitutter til og med 2016. I forbindelse med indfasningen af kravet om LCR betyder dette, at de danske likviditetskrav i § 152 i lov om finansiel virksomhed udfases helt når penge- og realkreditinstitutterne skal opfylde 80 pct. af kravet om LCR, jf. artikel 460, stk. 2, litra c, i CRR.

For yderligere om forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4

Til nr. 25 og 26 (§ 152, stk. 4 og 5, der bliver til stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer af § 152, stk. 4 og 5, som bliver til stk. 1 og 2, er en konsekvensændring, som følge af ophævelsen af § 152, stk. 1-3. Der er ikke med forslagene tiltænkt nogen materiel ændring af bestemmelserne. I medfør af artikel 412, stk. 5, i CRR, er der givet medlemsstaterne mulighed for at opretholde nationale bestemmelser på området for likviditetskrav indtil den 1. januar 2018.

For yderligere om forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 27 (§ 153, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at § 153, stk. 1 og 2, ophæves. Den foreslåede ophævelse skal først træde i kraft den 1. januar 2017, jf. lovforslagets § 7, stk. 4.

Baggrunden for forslaget er, at det efter indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav, LCR, ikke længere vil være tilladt at medlemsstaterne opretholder nationale bestemmelser om likviditetskrav, jf. artikel 412, stk. 5, i CRR. Dette medfører, at det danske krav til realkreditinstitutterne om anbringelse af midler i § 153 i lov om finansiel virksomhed skal ophæves inden 1. januar 2018, da LCR skal være 100 % indfaset fra den 1. januar 2018, jf. artikel 460, stk. 2, i CRR.

I medfør af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen, der på tidspunktet for aftalens indgåelse bestod af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, samt herudover Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, Bankpakke 6, er det bestemt, at kravet om anbringelse af midler for realkreditinstitutterne skal fungere som et minimumskrav for danske realkreditinstitutter til og med 2016. I forbindelse med indfasningen af kravet om LCR betyder dette, at det danske anbringelseskrav for realkreditinstitutter i § 153 i lov om finansiel virksomhed udfases når penge- og realkreditinstitutterne skal opfylde 80 pct. af kravet om LCR, jf. artikel 460, stk. 2, litra c, i CRR.

Til nr. 28 (§ 153, stk. 3, der bliver til stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 153, stk. 3, der bliver til stk. 1, er en konsekvensændring, som følge af de foreslåede ændringer i § 153, stk. 1-2, i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke med forslaget tiltænkt nogen materiel ændring af bestemmelsen. I medfør af artikel 412, stk. 5, i CRR, er der givet medlemsstaterne mulighed for at opretholde nationale bestemmelser på området for likviditetskrav indtil den 1. januar 2018.

For yderligere om forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4

Til nr. 29 (§ 174, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 174, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146, 147, 156 og 182 samt artikel 395 i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber anvendelse på koncernen.

Med den foreslåede ændring af § 174, stk. 1, 1. pkt., udgår henvisningen til § 182. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslaget § 1, nr. 31, om ændring af § 182, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter § 182 fremadrettet alene finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringselskaber.

Det er hensigten, at kravene til koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, skal svare til de regler, der gælder for investeringsforvaltningsselskaber.

Da § 182, stk. 1 og 2, ikke længere finde vil anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber i medfør af den foreslåede ændring i nr. 31, foreslås det således at fjerne henvisningen til § 182 i § 174, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 30 (§ 181, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af lov nr. 1244 af 18. december 2012, hvor lov om rente ved forsinket betaling m.v. ændrede titel til lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven).

Der er ikke tiltænkt nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 31 (§ 182, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed ikke må have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder uden tilladelse fra Finanstilsynet. Af den gældende § 182, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, fremgår at en finansiel virksomhed i øvrigt ikke må have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på den finansielle virksomhed, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Det foreslås, at § 182, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed ændres således, at bestemmelserne ikke længere finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelserne vil herefter

kun finde anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber.

Kravet om, at investeringsforvaltningsselskaber skal have tilladelse til koncerninterne eksponeringer stammer oprindeligt fra bank- og sparekasseloven, idet man ønskede at begrænse de systemiske risici i form af eksponeringer mellem koncerninterne selskaber. Bestemmelsen blev delvist videreført i forbindelse med sammenskrivningen af tilsynslovene i lov om finansiel virksomhed i 2003, og bestemmelsens omfang blev samtidigt udvidet til at omfatte alle finansielle virksomheder i lov om finansiel virksomhed, herunder investeringsforvaltningsselskaber.

Hensynet til systemiske risici kan ikke overføres direkte til investeringsforvaltningsselskaber, idet selskabernes hovedaktivitet er administration af UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde) og alternative investeringsfonde. Det vurderes, at ændringen ikke vil medføre en øget risiko for tab for investorerne i de administrerede UCITS og alternative investeringsfonde, idet midlerne i de administrerede UCITS og alternative investeringsfonde ikke opbevares af investeringsforvaltningsselskabet, ligesom en UCITS eller en alternativ investeringsfond til enhver tid har mulighed for at skifte til et andet investeringsforvaltningsselskab, også i tilfælde af at investeringsforvaltningsselskabet skulle gå konkurs. Investeringsforvaltningsselskabers transaktioner med koncernforbundne selskaber vil forsat være underlagt kravene i § 181 i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner, herunder bl.a. kravet om at koncerninterne transaktioner skal ske på markedsbaserede vilkår eller omkostningsdækkende basis.

Forslaget medfører ensartning af retsstillingen for investeringsforvaltningsselskaber, der også har tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, jf. § 10 a i lov om finansiel virksomhed, i forhold til selskaber, der alene har tilladelse i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Med forslaget opnås der således en højere grad af harmonisering af den danske implementering af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS direktivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010.

Forslaget medfører endvidere en mere direktivnær implementering af UCITS direktivet.

Til nr. 32 (§ 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 224, stk. 1, nr. 1, omhandler de situationer, hvor Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive finansiel virksomhed som følge af at virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af en række nærmere angivne regler.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), herefter benævnt solvens II-direktivet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), herefter benævnt omnibus II-direktivet, indeholder en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Disse retsakter og tekniske standarder bliver udstedt som forordninger, som er direkte gældende i dansk lovgivning.

Den foreslåede ændring gennemfører dele af artikel 144 i solvens II-direktivet og indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at inddrage tilladelsen, hvis et forsikringsselskab gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af forordninger udstedt i medfør af solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet.

Til nr. 33 (§ 283, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I § 283, stk. 3, der bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om rapporter om solvens og finansiel situation, herunder om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, foreslås det, at bemyndigelsen til at udstede regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, udgår.

Reglerne om værdiansættelse vil i stedet fremgå af den foreslåede § 126 e, stk. 6, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 22.

Ændringen foreslås for at understrege, at værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, ikke udelukkende er knyttet til de rapporter, som virksomhederne skal udarbejde.

Til nr. 34 (§ 351, stk. 4, 5. 1. pkt., og 9, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer til § 351 i lov om finansiel virksomhed, er konsekvensændringer som følge af, at § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10, og at det gældende § 71, stk. 4, hermed bliver § 71, stk. 3.

Til nr. 35 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede ændring af § 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, udgår henvisningen til § 71, stk. 3, af bestemmelsen. Dette skyldes, at § 71, stk. 3, med dette lovforslag ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

§ 354 e indeholder regler om offentliggørelse af sager om påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Kravet om offentliggørelse efter § 354 e, stk. 1, er begrænset til sager om overtrædelse af de i § 354 e, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Til nr. 36 (§ 355, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 355, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, er en konsekvensændring som følge af, at § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10, og at det gældende § 71, stk. 4, hermed bliver § 71, stk. 3.

Til nr. 37 (§ 361, stk. 1, nr. 34 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at § 361, stk. 1, nr. 34, ophæves, så udenlandske forvaltere af europæiske kvalificerede venturekapitalfonde (herefter benævnt: EuVECA) og udenlandske forvaltere af sociale iværksætterfonde (herefter benævnt: EuSEF) ikke skal betale afgift for markedsføring af henholdsvis EuVECA'er og EuSEF'er i Danmark.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 361, stk. 1, nr. 34, at udenlandske forvaltere af henholdsvis EuVECA'er og EuSEF'er, der markedsfører deres fonde her i Danmark, skal betale afgift herfor. Afgiften betales årligt og udgør i 2004-niveau 2.000 kr. pr. fond plus 2.000 kr. pr. afdeling i fonden.

Det fastslås i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (herefter EuVECA-forordningen), at værtslandet ikke må pålægge en forvalter af en EuVECA yderligere krav eller administrative byrder i forbindelse med markedsføringen af en EuVECA i et andet EU-land. De krav, som en forvalter af en EuVECA, der ønskes markedsført i andre EU-lande, skal opfylde, fremgår af EuVECA-forordningens artikel 14.

En tilsvarende bestemmelse gælder for forvaltere af EuSEF'er efter artikel 17, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (herefter EuSEF-forordningen). Kravene til en forvalter af en EuSEF, der ønskes markedsført i andre EU-lande, fremgår af EuSEF-forordningens artikel 15.

Som følge af drøftelser i EU-regi er Finanstilsynet blevet opmærksom på, at de afgifter, som Finanstilsynet opkræver i medfør af § 361, stk. 1, nr. 34, i lov om finansiel virksomhed, kan anses som yderligere krav i forbindelse med markedsføringen af henholdsvis EuVECA'er og EuSEF'er. For at sikre, at den danske lovgivning er i overensstemmelse med henholdsvis EuVECA-forordningen og EuSEF-forordningen, foreslås bestemmelsen derfor ophævet.

Til nr. 38 (§ 365, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 365, stk. 2, indeholder regler for størrelsen af den andel af Finanstilsynets afgifter, som forsikringsselskaber og firmapensionskasser skal betale. Bestemmelsen foreslås ændret, da der med lov

nr. 308 af 28. marts 2015 indføres nye kapitalbegreber for gruppe 1-forsikringselskaber pr. 1. januar 2016.

Fremadrettet skal gruppe 1-forsikringselskaberne således ikke opgøre deres basiskapital, men i stedet opgøre deres kapitalgrundlag.

Der er tale om en sproglig konsekvensændring som følge af de nye kapitalbegreber for gruppe 1-forsikringselskaber, som blev indført med lov nr. 308 af 28. marts 2015. Der er således ikke til tænkt nogen materiel ændring.

Til nr. 39 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det følger af § 373, stk. 5, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekterne for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Med lovforslaget foreslås det blandt andet at berigtige en fejl i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter overtrædelse af § 92 i lov om finansiel virksomhed, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. § 92 i lov om finansiel virksomhed er ophævet ved lov nr. 403 af 28. april 2014 og henvisning til denne paragraf skal derfor også udgå af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

En række af de foreslåede ændringer foreslås som led i gennemførelsen af UCITS V-direktivet. Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer:

§ 101 i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der i UCITS V-direktivet indføres en artikel 99 a, litra n, i UCITS-direktivet, som bestemmer, at medlemsstaterne skal sikre, at der er sanktionsmuligheder for de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivets bestemmelser om forebyggelse, identificering og behandling af interessekonflikter, foreslås det at ændre henvisningen til § 101, stk. 1, 2 og 4 til § 101, og dermed også at strafbelægge § 101, stk. 3.

Det medfører, at overtrædelse af hele § 101, stk. 1-3, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører for så vidt angår § 101, stk. 3, at medlemmer af bestyrelsen i en finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de ikke sørger for, at virksomheden har de politikker til forebyggelse, identificering og behandling af interessekonflikter, der er nævnt i § 101, stk. 3, nr. 1-4.

§ 102, stk. 2, 3, 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der i UCITS V-direktivet indføres en artikel 99 a, litra m, i UCITS-direktivet, som bestemmer, at medlemsstaterne skal sikre, at der er sanktionsmuligheder for de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivets bestemmelser om krav vedrørende investeringsforvaltningsselskabets delegation til tredjemand, foreslås det at ændre henvisningen til § 102, stk. 2, 3, til § 102, stk. 2, 3, 5 og 6 til § 101, og dermed at strafbelægge § 102, stk. 5 og 6.

Overtrædelse af § 102, stk. 5 og 6, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører for så vidt angår § 102, stk. 5, at medlemmer af bestyrelsen i et investeringsforvaltningsselskab kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de ikke sørger for, at udførelsen af de opgaver, som selskabet har delegeret til tredjemand, bliver overvåget. For så vidt angår § 102, stk. 6, betyder det, at medlemmer af bestyrelsen i et investeringsforvaltningsselskab kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de delegerer så mange opgaver ud af selskabet, at det bliver et tomt selskab for så vidt angår selskabets administration af UCITS.

§§ 103-106, i lov om finansiel virksomhed:

Det skal bemærkes, at der ikke tilsigtes nogen ændringer i henvisningen i § 373, stk. 1 til § 103-106, men at der alene er tale om en lovteknisk justering af bestemmelsens opbygning.

§ 106 a, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, i UCITS-direktivet om depotselskabets enkelte pligter overfor de UCITS, som selskabet er depotselskab for, foreslås det at strafbelægge depotselskabets undladelse af at opfylde disse pligter, som er angivet i § 106 a, stk. 1-4. For så vidt angår indholdet af disse pligter se bemærkningerne til § 106 a.

Overtrædelse af § 106 a, stk. 1-4, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafssubjektet for bestemmelserne er depotselskabet, jf. lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 5, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Medlemmer af depotselskabets bestyrelse og direktion eller andre personer tilknyttet depotselskabet vil dog også kunne ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at selskabet udfører de pågældende funktioner samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for depotselskabet og i hvor høj grad bestyrelse og direktion eller andre har været med til at træffe de beslutninger eller udføre de handlinger, som har ført til, at depotselskabet ikke har opfyldt sine pligter. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

§ 106 b i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, stk. 4, i UCITS-direktivet om depotselskabets kontrolforpligtelser overfor de UCITS, som selskabet er depotselskab for, foreslås det at strafbelægge depotselskabets undladelse af at opfylde disse pligter, som er angivet i § 106 b. For så vidt angår indholdet af disse kontrolforpligtelser, se bemærkningerne til § 106 b.

Overtrædelse af § 106 b, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafssubjektet for bestemmelserne er depotselskabet, jf. lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 5, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Medlemmer af depotselskabets bestyrelse og direktion eller andre personer tilknyttet depotselskabet vil dog også kunne ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at selskabet udfører de pågældende funktioner samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for depotselskabet og af i hvor høj grad bestyrelse og direktion eller andre har været med til at træffe de beslutninger eller udføre de handlinger, som har ført til, at depotselskabet ikke har opfyldt sine kontrolforpligtelser. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

§ 106 c i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, stk. 5, i UCITS-direktivet om depotselskabets opbevaringspligter overfor de UCITS, som selskabet er depotselskab for, foreslås det at strafbelægge depotselskabets undladelse af at opfylde disse pligter, som er angivet i § 106 c. For så vidt angår indholdet af disse pligter, se bemærkningerne til § 106 c.

Overtrædelse af § 106 c skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafssubjektet for bestemmelserne er depotselskabet, jf. lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 5, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Medlemmer af depotselskabets bestyrelse og direktion eller andre personer tilknyttet depotselskabet vil dog også kunne ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at selskabet udfører de pågældende funktioner samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for depotselskabet og af i hvor høj grad bestyrelse og direktion eller andre har været med til at træffe de beslutninger eller udføre de handlinger, som har ført til, at depotselskabet ikke har opfyldt sine opbevaringspligter. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

§ 106 d, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af UCITS V-direktivets tilføjelse af artikel 22 a, til UCITS-direktivet om krav vedrørende depotselskabets delegation til tredjemand af selskabets opgaver overfor de UCITS, som selskabet er depotselskab for, foreslås det at strafbelægge depotselskabets overtrædelser af disse krav eller undladelse af at opfylde disse krav, som er angivet i § 106 d, stk. 1-5. For så vidt angår indholdet af disse pligter, se bemærkningerne til § 106 d.

Overtrædelse af § 106 d, stk. 1-5, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafssubjektet for bestemmelserne er depotselskabet, jf. lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 5, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Medlemmer af depotselskabets bestyrelse og direktion eller andre personer tilknyttet depotselskabet vil dog også kunne ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at selskabet udfører de pågældende funktioner samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for depotselskabet og af i hvor høj grad bestyrelse og direktion eller andre har været med til at træffe de beslutninger eller udføre de handlinger, som har ført til, at depotselskabet ikke har opfyldt bestemmelsens krav vedrørende delegation af depotselskabsfunktioner. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

§ 107 a i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af UCITS V-direktivets tilføjelse af artikel 26 a, til UCITS-direktivet om krav vedrørende depotselskabets pligt til at stille oplysninger til rådighed for Finanstilsynet om de UCITS, som selskabet er depotselskab for, foreslås det at strafbelægge depotselskabets undladelse af at opfylde dette krav, som er angivet i § 107 a. For så vidt angår nærmere om oplysningspligten, se bemærkningerne til § 107 a.

Overtrædelse af § 107 a skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafs subjektet for bestemmelserne er depotselskabet, jf. lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 5, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Medlemmer af depotselskabets bestyrelse og direktion eller andre personer tilknyttet depotselskabet vil dog også kunne ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at selskabet, hvis Finanstilsynet anmoder derom, giver de pågældende oplysninger.

Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for depotselskabet og af i hvor høj grad bestyrelse og direktion eller andre har været med til at træffe de beslutninger eller udføre de handlinger, som har ført til, at depotselskabet ikke har opfyldt bestemmelsens krav vedrørende afgivelse af oplysninger om de UCITS, som selskabet er depotselskab for. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

Til nr. 40 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det følger af § 373, stk. 5, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekterne for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Med nærværende lovforslag foreslås det at udvide § 126 e, stk. 1, der omhandler, at bestyrelsen og direktionen i et gruppe 1-forsikringsselskab skal sikre, at der ved opgørelsen af de forsikringsmæs-

sige hensættelser anvendes en risikofri rentekurve, som fastlægges og offentliggøres af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), til også at indeholde et krav om, at bestyrelsen og direktionen i et gruppe 1-forsikringsselskab skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.

Den gældende § 126 e, stk. 1, er allerede i dag strafbelagt. Der ændres således ikke i § 373, stk. 1, som følge af ændringen af § 126 e, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 21. Det medfører, at såfremt bestyrelsen og direktionen ikke sikrer at gruppe 1-forsikringsselskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne, kan dette straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Strafsubjektet i bestemmelsen er således bestyrelsen og direktionen. Gruppe 1-forsikringsselskabet er ikke strafssubjekt i dette tilfælde, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at pålægge et i forvejen nødlidende selskab en bøde. En ekstra finansiel byrde vil blot forværre selskabets økonomi, hvilket ikke vil være til gavn for forsikringstagerne.

Det foreslås imidlertid at ændre § 373, stk. 1, således at overtrædelse af § 126 f, 1. pkt., strafbelægges.

§ 126 f, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed

Som følge af, at § 126 f udvides, jf. dette lovforslags § 1, nr. 23, foreslås § 373, stk. 1, ændret. Det er af afgørende betydning, at gruppe 2-forsikringsselskaberne til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.

Overtrædelse af § 126 f, 1. pkt., skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafsubjektet i bestemmelsen er bestyrelsen og direktionen. Dette medfører, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i gruppe 2-forsikringsselskaber kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de ikke sikrer, at gruppe 2-forsikringsselskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne.

Gruppe 2-forsikringsselskabet er ikke strafssubjekt i dette tilfælde, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at pålægge et i forvejen nødlidende selskab en bøde. En ekstra finansiel byrde vil blot forværre selskabets økonomi, hvilket ikke vil være til gavn for forsikringstagerne.

Til nr. 41 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Som en konsekvens af, at det gældende § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10, foreslås § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed ændret, så den heri indeholdte henvisning til det gældende § 71, stk. 3, udgår. En finansiel virksomheds overtrædelse af § 71, stk. 1 og 4, som med dette lovforslag bliver stk. 3, kan som hidtil straffes med bøde.

Med den foreslåede ændring berigtiges endvidere en fejl i § 373, stk. 2, hvorefter overtrædelse af § 77 a, stk. 10, kan straffes med bøde, som blev indsat med § 1, nr. 60, i lov nr. 1556 af 21. december 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love.

§ 77 a, stk. 10, er en undtagelsesbestemmelse til reglerne i § 77 a, stk. 1-7, og egner sig således ikke til at være strafbelagt. Fejlen korrigeres hermed.

Den foreslåede ændring medfører, at overtrædelse af § 77 a, stk. 10, ikke længere kan straffes med bøde.

Til nr. 42 (§ 417 d i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at der indsættes en ny overgangsbestemmelse. Bestemmelsen gennemfører solvens II-direktivets artikel 308 b, stk. 11.

Bestemmelsen medfører, at kravene i artikel 254-257 i solvens II-forordningen udelukkende finder anvendelse for investeringer i securitiseringspositioner, som blev udstedt før den 1. januar 2011, såfremt den underliggende eksponering ændres efter den 31. december 2014.

Begrebet securitiseringsposition er defineret i artikel 1, stk. 1, nr. 19, i solvens II-forordningen, der henviser til definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (herefter benævnt CRR). Det fremgår heraf, at en securitiseringsposition er en eksponering mod en securitisering.

En securitisering er en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher. En tranche er et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved en eksponering eller ved en række eksponeringer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end en position af samme størrelse i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den kreditrisikoafdækning, som tredjemand direkte giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter, jf. artikel 1, stk. 1, nr. 23, i solvens II-forordningen, der henviser til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 67, i CRR. En tranche er karakteriseret ved at betalingerne i forbindelse med transaktionen eller ordningen afhænger af udviklingen i eksponeringen eller puljen af eksponeringer og rangordenen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 61, i CRR.

Bestemmelsen sikrer, at investeringer i securitiseringspositioner foretaget før den 1. januar 2011 ikke er omfattet af de krav, der stilles i forordningen, medmindre, der foretages ændringer i den underliggende eksponering efter den 1. januar 2014.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at fodnoten til lov om investeringsforeninger m.v. ændres som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet).

Til nr. 2 (§ 2, nr. 11, litra b, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at § 2, nr. 11, litra b, ændres således at der henvises til lov om finansiel virksomhed §§ 106-107 b, samt at henvisningen til UCITS-direktivet rettes til i overensstemmelse med ændringerne i UCITS V-direktivet.

Der er alene tale om konsekvensrettelser, som har til formål at ændre henvisningen til de ændrede pligter, der påhviler depotselskabet efter forslaget § 1, nr. 15-18.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 10, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den nugældende § 3, stk. 10, i lov om investeringsforeninger m.v. skal en investeringsforening have en formue på mindst 10 mio. kr. i hver afdeling.

Ved indførelsen af SIKAV'er og værdipapirfonde i lov om investeringsforeninger m.v. i 2012, indførtes der ikke et krav om minimumsformue for de to typer af UCITS. Med lovforslaget foreslås det, at ligestille investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, med SIKAV'er og værdipapirfonde, hvorfor det foreslås, at ophæve kravet i § 3, stk. 10, om en minimumsformue på 10 mio. kr. for afdelinger i investeringsforeninger.

Til nr. 4 (§ 5 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget gennemføres bl.a. UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, stk. 2, i UCITS-direktivet.

Med det foreslåede *stk. 2* bestemmes, at der skal foreligge en skriftlig aftale imellem den danske UCITS og dens udpegede depotselskab. Det er den danske UCITS' bestyrelse, der skal træffe beslutning om udvælgelsen af og indgå aftale med et depotselskab. Såfremt den danske UCITS er en værdipapirfond, der ikke er en selvstændig juridisk person, og som derfor ikke har egen ledelse, vil

det være investeringsforvaltningsselskabet, der skal indgå en aftale med et depotselskab. I praksis har depotselskabsaftalerne altid været skriftlige. Der er altså tale om, at denne praksis lovfæstes.

I det foreslåede *stk. 3* bestemmes, at depotselskabsaftalen skal regulere den udveksling af information, som er nødvendig for, at depotselskabet kan udføre sine opgaver i henhold til gældende regler. Aftalen skal dermed indeholde de konkrete pligter, som depotselskabet påtager sig at udføre i forbindelse med aftalen om at være depotselskab. Aftalen skal indeholde bestemmelser om udveksling af alle de oplysninger, som er nødvendige for, at depotselskabet er i stand til at udføre kontroller samt opbevare UCITS'ens værdipapirer og andre likvide aktiver.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om aftalens indhold. Baggrunden for denne bestemmelse er, at EU-Kommissionen med hjemmel i UCITS-direktivets artikel 26 b, litra a, kan fastsætte nærmere regler om aftalens indhold i en gennemførelsesretsakt. Finanstilsynet vil derfor benytte bemyndigelsen til at fastsætte regler, som er nødvendige for at gennemføre de regler, som EU-Kommissionen vedtager. Finanstilsynet agter ikke at fastsætte regler, som indeholder yderligere krav end de, som EU-Kommissionen fastsætter. Det er ikke muligt at redegøre nærmere for indholdet af disse regler, der vil blive fastsat, fordi EU-Kommissionen endnu ikke har udstedt gennemførelsesretsakter. Såfremt EU-Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, som er direkte gældende i medlemslandene, kan der blive behov for, at fastsætte supplerende nationale regler, eller justere i de gældende, med henblik på at sikre, at forordningen kan finde anvendelse.

Til nr. 5 (§ 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 9, stk. 1, nr. 9, tillader Finanstilsynet en investeringsforening at udøve virksomhed, hvis formuen i de enkelte afdelinger, der mindst skal udgøre 10 mio. kr. for hver afdeling, er tegnet på den stiftende generalforsamling og indsat på en spærret konto i et depotselskab, eller der foreligger en ubetinget garanti afgivet af et pengeinstitut eller et forsikringsselskab om tegning af andele i hver afdeling for minimumsbeløbet på mindst 10 mio. kr.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastsætte, at et investeringsselskab, der ikke har udpeget et administrationsselskab, skal have en tilstrækkelig startkapital på mindst 300.000 euro, og skal ses i sammenhæng med ændringen af § 3, stk. 10, i lov om investeringsforeninger m.v.

I overensstemmelse med artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU, foreslås det med nærværende lovforslag, at ændre § 9, stk. 1, nr. 9, således at der alene gælder et krav om minimumsformue på 300.000 euro for investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab. Det foreslås derudover med ændringsforslaget, at formuekravet alene skal være opfyldt i forbindelse med tilladelse som investeringsforening, og at det således ikke løbende skal opfyldes efterfølgende.

Det skal bemærkes, at i henhold til § 50 i lov om investeringsforeninger m.v. har bestyrelsen i en investeringsforening pligt til at varetage investorernes interesse ved at sikre, at foreningens formueforhold til enhver tid er forsvarlig i forhold til afdelingens og foreningens drift. Dette krav vil forsat være gældende og medfører for eksempel, at bestyrelsen ikke kan tillade, at formuen i en afdeling bliver så lille, at en efterfølgende afvikling vil medføre uforholdsmæssige omkostninger for de tilbageværende investorer.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 15, nr. 3 og 4, giver Finanstilsynet tilladelse til nye afdelinger i investeringsforeninger, når afdelingen har en formue på mindst 10 mio. kr., og afdelingens minimumsformue enten er tegnet og indsat på en spærret konto i et depotselskab, eller der foreligger en ubetinget garanti afgivet af et pengeinstitut eller et forsikringselskab om tegning af andele for mindst 10 mio. kr. i afdelingen.

Den foreslåede ophævelse af § 15, stk. 2, nr. 3 og 4, er en konsekvens af, at det med § 2, nr. 6 foreslås, at der alene gælder et krav om minimumsformue for investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, og disses afdelinger.

Til nr. 7 (§ 18, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende § 18, stk. 2, at en andelsklasse i en investeringsforening skal have en formue på mindst 10 mio. kr. Formuen skal senest 6 måneder efter etablering enten være tegnet og indsat på en spærret konto i et depotselskab, eller der skal foreligge en ubetinget garanti fra et pengeinstitut eller et forsikringselskab om tegning af andele for mindst 10 mio. kr.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen er en konsekvens af, at kravet om minimumsformue i § 9, stk. 1, nr. 9, foreslås ændret, således at der stilles krav om, at investeringsforeninger har en formue på mindst 300.000 euro, medmindre investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab.

På den baggrund foreslås det at ophæve § 18, stk. 2.

Til nr. 8 (§ 19, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 19, nr. 8, indeholder et krav om, at investeringsforeningers vedtægter skal angive, om det er foreningens generalforsamling eller bestyrelse, der vælger og kan udskifte depotselskabet.

Den foreslåede ændring af § 19, nr. 8, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af depotselskabet for investeringsforeninger. Med den foreslåede ændring af § 19, nr. 8, tilføjes et krav til investeringsforeningers vedtægter om, at de skal indeholde betingelser for udskiftning af et depotselskab, og regler om hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning.

De foreslåede bestemmelser i vedtægterne om betingelserne for udskiftning af foreningens depotselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at vedtægterne bestemmer, at depotselskabet kan udskiftes, hvis bestyrelsen finder, at det vil være til gavn for foreningen, og hvis den træffer beslutning herom. Vedtægternes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at foreningens aktiver skal overdrages direkte fra det gamle depotselskab til foreningens nye depotselskab. Det er kutyme i branchen, at det gamle depotselskab aktivt medvirker til at løse de problemer, der måtte opstå i forbindelse med overdragelsen af de deponerede værdipapirer og likvider til det nye depotselskab.

Til nr. 9 (§ 19, nr. 13, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 19, nr. 13, indeholder et krav om, at investeringsforeningers vedtægter skal angive foreningens bestyrelse eller direktionens mulighed for delegation af opgaver i forbindelse med den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab.

Den foreslåede § 19, nr. 13, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet for investeringsforeninger.

Med den foreslåede ændring af § 19, nr. 13, tilføjes et krav til investeringsforeningers vedtægter om, at de skal indeholde betingelserne for udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet, og om hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning.

Bestemmelser i vedtægterne om betingelserne for udskiftning af foreningens investeringsforvaltningsselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at vedtægterne bestemmer, om det er bestyrelsen eller direktionen, der kan delegerer den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab og, at ledelsen kan trække delegationen tilbage og give den til et nyt investeringsforvaltningsselskab, hvis bestyrelsen eller i givet fald direktionen finder, at det vil være til gavn for foreningen, og hvis den træffer beslutning herom. Vedtægternes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at foreningens aktiviteter skal overdrages direkte fra det gamle investeringsforvaltningsselskab til foreningens nye investeringsforvaltningsselskab.

Til nr. 10 (§ 20, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede § 20, nr. 8, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet for SIKAV'er.

Med den foreslåede ændring af § 20, nr. 8, indføres et krav om, at en SIKAV's vedtægter skal indeholde betingelserne for udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet, og hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning.

Den gældende § 20, nr. 8, indeholder alene et krav om, at SIKAV'ens vedtægter skal indeholde bestemmelser om bestyrelsens valg af investeringsforvaltningsselskab og udskiftning heraf.

Bestemmelser i vedtægterne om betingelserne for udskiftning af SIKAV's investeringsforvaltningsselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at vedtægterne bestemmer, at bestyrelsen kan opsige aftalen med SIKAV's investeringsforvaltningsselskab og vælge et nyt investeringsforvaltningsselskab, hvis bestyrelsen finder, at det vil være til gavn for SIKAV'en, og hvis den træffer beslutning herom. Vedtægternes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at SIKAV's aktiviteter skal overdrages direkte fra det gamle investeringsforvaltningsselskab til foreningens nye investeringsforvaltningsselskab.

Til nr. 11 (§ 20, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 20, nr. 9, indeholder alene et krav om, at en SIKAV's vedtægter skal angive, om det er SIKAV's generalforsamling eller bestyrelse, der vælger og kan udskifte depotselskabet.

Den foreslåede § 20, nr. 9, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af depotselskabet for SIKAV'er.

Med den foreslåede ændring af § 20, nr. 9, indføres et krav om, at en SIKAV's vedtægter skal indeholde betingelserne for udskiftning af depotselskabet, og om hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning.

Bestemmelser i vedtægterne om betingelserne for udskiftning af SIKAV's depotselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at vedtægterne bestemmer, at depotselskabet kan udskiftes, hvis bestyrelsen finder, at det vil være til gavn for SIKAV'en, og hvis den træffer beslutning herom. Vedtægternes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at SIKAV's aktiver skal overdrages direkte fra det gamle depotselskab til SIKAV's nye depotselskab. Det er kutyme i branchen, at det gamle depotselskab aktivt medvirker til at løse de problemer, der måtte opstå i forbindelse med overdragelsen af de deponerede værdipapirer og likvider til det nye depotselskab.

Til nr. 12 (§ 21, nr. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring af § 21, nr. 3, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet for værdipapirfonde.

Med den foreslåede ændring indføres et krav i § 21, nr. 3, om, at en værdipapirfonds fondsbestemmelser skal indeholde betingelser for udskiftning af investeringsforvaltningsselskabet, og hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning, udover at skulle indeholde bestemmelser om investeringsforvaltningsselskabets navn og eventuelle binavne.

Normalt vil det ikke være muligt at udskifte en værdipapirfonds investeringsforvaltningsselskab, fordi fonden er oprettet af investeringsforvaltningsselskabet og er en del af selskabet. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor man som led i en reorganisering eller rekonstruktion ønsker at overflytte

en værdipapirfond til et andet investeringsforvaltningsselskab. Fondsbestemmelser om betingelserne for udskiftning af en værdipapirfonds investeringsforvaltningsselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at vedtægterne bestemmer, at bestyrelsen for investeringsforvaltningsselskabet kan overdrage værdipapirfonden til et andet investeringsforvaltningsselskab, hvis bestyrelsen finder, at det vil være til gavn for værdipapirfonden eller investeringsforvaltningsselskabet, og hvis den træffer beslutning herom. Vedtægternes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at fondens aktiviteter skal overdrages direkte fra det gamle investeringsforvaltningsselskab til fondens nye investeringsforvaltningsselskab.

Til nr. 13 (§ 21, nr. 9, i lov om investeringsforeninger)

Den foreslåede § 21, nr. 9, gennemfører UCITS V-direktivets ændringer i artikel 26, stk. 1, i UCITS-direktivet vedrørende udskiftning af depotselskabet for værdipapirfonde.

Med den foreslåede ændring indføres et krav i § 21, nr. 9, om, at en værdipapirfonds fondsbestemmelser skal indeholde betingelser for udskiftning af depotselskabet, og om hvorledes investorerne beskyttes ved en sådan udskiftning, hvor den gældende § 21, nr. 9, alene indeholder et krav om, at en værdipapirfonds fondsbestemmelser skal indeholde bestemmelser om valg og udskiftning af depotselskabet.

Fondsbestemmelser om betingelserne for udskiftning af værdipapirfondens depotselskab behøver ikke at være detaljerede. Der vil typisk være tale om, at fondsbestemmelserne bestemmer, at depotselskabet kan udskiftes, hvis investeringsforvaltningsselskabet finder, at det vil være til gavn for fonden, og hvis det træffer beslutning herom. Fondsbestemmelsernes bestemmelse om, hvorledes investorerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning kan gå ud på, at fondens aktiver skal overdrages direkte fra det gamle depotselskab til fondens nye depotselskab. Det er kutyme i branchen, at det gamle depotselskab aktivt medvirker til at løse de problemer, der måtte opstå i forbindelse med overdragelsen af de deponerede værdipapirer og likvider til det nye depotselskab.

Til nr. 14 (§ 56, stk. 3, i lov om investeringsforeninger)

Efter § 56, stk. 3, skal et medlem af en investeringsforenings bestyrelse eller direktion eller den eksterne revisor straks meddele Finanstilsynet om en formodning om, at en afdeling ikke opfylder formuekravene i den nugældende § 3, stk. 10.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af, at kravet om minimumsformue for afdelinger af investeringsforeninger i § 3, stk. 10, foreslås ophævet.

Til nr. 15 (§ 109, stk. 3, i lov om investeringsforeninger)

Efter § 109, stk. 3, skal en investeringsforening afvikle en andelsklasse, såfremt den ikke opfylder kravet om minimumsformue, senest 6 måneder efter etablering. Såfremt en eksisterende andelsklasse i en investeringsforening ikke har tilvejebragt den foreskrevne formue inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal andelsklassen ligeledes afvikles.

Den foreslåede ophævelse af § 109, stk. 3, er en konsekvens af, at det foreslås, at kravet om minimumsformue i § 9, stk. 1, nr. 9 alene skal finde anvendelse ved tilladelse til investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, og ikke disses andelsklasser.

Til nr. 16 (§ 110, stk. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 110, stk. 2 og 3, kan Finanstilsynet inddrage en investeringsforenings tilladelse eller en investeringsforenings afdelings tilladelse, hvis ikke afdelingen eller alle foreningens afdelinger opfylder kravet om minimumsformue og ikke har tilvejebragt minimumsformuen inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Som en konsekvens af, at det med lovforslaget foreslås at ændre kravet om minimumsformue, således at det alene finder anvendelse, når investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller til et administrationsselskab, søger om tilladelse som investeringsforening, ophæves § 110, stk. 2 og 3.

Til nr. 17 (§ 112, stk. 2, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 112, stk. 2, 2. pkt., kan en afdeling ikke træffe beslutning om forenklet afvikling, hvis kravet om minimumsformue i § 9, stk. 1, nr. 9, ikke er opfyldt.

Som en konsekvens af, at kravet om minimumsformue i § 9, stk. 1, nr. 9, foreslås ophævet for afdelinger og andelsklasser af investeringsforeninger, foreslås det tillige, at ophæve § 112, stk. 2, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 18 (§ 164, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 164, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet indhente oplysninger til brug for videregivelse til de i § 175, stk. 6, nr. 14 og 18, nævnte myndigheder. Finanstilsynet kan således efter § 164, stk. 1-4, indhente oplysninger til brug for videregivelse til finansielle myndigheder i andre medlemsstater og i tredjelande.

Undtagelsen til tavshedspligten i § 175, stk. 6, blev imidlertid ændret og udvidet med lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, uden der skete en justering af § 164, stk. 6.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at tilpasse bestemmelsen i § 164, stk. 6. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger til brug for de i § 175, stk. 6, nr. 16-28, nævnte myndigheder og organer, svarende til de myndigheder og organer beliggende i andre medlemsstater og tredjelande, der under visse forudsætninger kan videregives oplysninger til efter § 175, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse svarer i øvrigt til lignende bestemmelser i anden finansiel lovgivning om Finanstilsynets mulighed for, at indhente oplysninger til brug for videregivelse til myndigheder og organer i andre lande.

Til nr. 19 (§ 177, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at indsætte et nyt nr. 8 i § 177, stk. 1, om central investorinformation.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet fremadrettet også skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af central investorinformation, jf. § 103. Herved ligestilles dokumentet med central investorinformation med prospektet, hvor Finanstilsynet efter den gældende nr. 7 skal orientere offentligheden om sager af interesse.

Kommissionens forordning nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller et websted fastsætter detaljerede krav til form og indhold af den centrale investorinformation.

Til nr. 20 (§ 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om investeringsforeninger m.v. foreslås en række ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Lov om investeringsforeninger m.v. indeholder ikke mulighed for at pålægge en juridisk person strafansvar for en overtrædelse, der kan tilregnes den juridiske person som sådan. Det skyldes at hensynet bag de fleste af de regler, der kan straffesanktioneres, er at beskytte investorerne og deres investeringer. En overtrædelse af disse regler bringer altså investorernes formue i fare. Hvis man idømmer den danske UCITS en bøde for overtrædelse af sådanne investorbeskyttelsesregler, bliver det investorerne, som skal betale bøden for, at deres formue har været bragt i fare. Det er ikke fundet rimeligt. Derfor er der alene mulighed for at straffe medlemmer af en UCITS' bestyrelse eller direktion eller andre med tilknytning til en dansk UCITS, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte for overtrædelse af bestemmelser i loven.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 190, stk. 1.

§ 48, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger m.v.:

Som konsekvens af, at der i UCITS V-direktivet indføres en ny artikel 99 a, litra m, i UCITS-direktivet, som bestemmer, at medlemsstaterne skal sikre, at der er sanktionsmuligheder for de nati-

onale bestemmelser til gennemførelse af direktivets bestemmelser om krav vedrørende delegation til tredjemand fra en investeringsforening, som ikke har overladt den daglige administration til et investeringsforvaltningsselskab (selvforvaltende forening), foreslås det at ændre § 48, stk. 1, 6 og 7 til § 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7 og dermed som noget nyt at strafbelægge § 48, stk. 3 og 4.

I § 48, stk. 3, bestemmes, at bestyrelsen kun kan indgå aftaler om porteføljepleje med selskaber, der har tilladelse hertil, og som ikke er depotselskab for foreningen, eller er et andet selskab, hvis interesser kan være i strid med den pågældende forenings eller investorenes interesser.

Med lovforslaget kan overtrædelse af § 48, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafsubjektet for bestemmelsen er investeringsforeningens bestyrelse, fordi bestyrelsen skal indgå eller godkende alle delegationsaftaler på foreningens vegne.

Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig overtrædelsen er og af, om investorenes interesser er blevet tilsidesat på bekostning af det selskabs interesser, som der ulovligt er delegeret til. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

I § 48, stk. 4, bestemmes, at bestyrelsen skal sikre, at alle de aftaler om delegation af opgaver skal medføre en mere effektiv drift af foreningen, samt at de overholder de krav, lovgivningen stiller til delegation af opgaver.

Med lovforslaget kan overtrædelse af § 48, stk. 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Strafsubjektet for bestemmelsen er investeringsforeningens bestyrelse dels, fordi bestyrelsen skal indgå eller godkende alle delegationsaftaler på foreningens vegne, dels fordi bestyrelsen har det endelige ansvar for foreningens drift.

Strafferammen vil afhænge af, hvor alvorlig overtrædelsen er og af om investorenes interesser i at foreningen har en billig og effektiv drift er blevet tilsidesat på bekostning af det selskabs interesser, som der er delegeret til. Hvis bestyrelse, direktion eller andre har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf.

Til nr. 1 (§ 84 l, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det fremgår af den gældende § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre påtaler, påbud, administrative bødeforelæg, tvangsbøder og afgørelser om suspension af stemmerettigheder givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af § 27, stk. 7, om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, § 27, stk. 13, om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, § 27 a, stk. 1-3, om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysninger, § 29 om meddelelse af større besiddelser af aktier, rettigheder til at erhverve, afhænde eller udøve stemmerettigheder og finansielle instrumenter, samt regler udstedt i medfør af § 27, stk. 12 og 14, § 29, stk. 7, og § 30 eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, herefter benævnt gennemsigtighedsdirektivet. Det fremgår endvidere, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre politianmeldelser af juridiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af de nævnte regler. Bestemmelsen implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, herefter benævnt direktiv 2013/50/EU.

Med henblik på at sikre en direktivnær implementering foreslås det med ændringen af § 84 l, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., at indføre et krav om offentliggørelse af påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder i sager om kontrol af finansielle oplysninger efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. For så vidt angår sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at kravene til indholdet i og offentliggørelse af børsnoterede virksomheders finansielle oplysninger fremgår af artikel 4 og 5 i gennemsigtighedsdirektivet. Idet artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet kræver offentliggørelse af alle sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af bestemmelser, der implementerer direktivet, skal alle påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder for overtrædelse af regnskabsreglerne tillige offentliggøres. Offentliggørelsen omfatter kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., og omfatter således ikke alene afgørelser vedrørende rent finansielle forhold, men også afgørelser vedrørende overtrædelse af krav til ikke finansielle oplysninger, der indgår i årsrapporten, herunder f.eks. krav til virksomhedernes redegørelse for god selskabsledelse eller for samfundsansvar (CSR).

For påtaler og påbud som udstedes af Finanstilsynet til en finansiell virksomhed m.v. for overtrædelse af regnskabslovgivningen, kan bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. endvidere finde anvendelse, hvis Finanstilsynet finder, at en påtale eller et påbud til den finansielle virksomhed

somhed m.v. er af betydning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer eller de finansielle markeder, hvorpå udsteders værdipapirer handles m.v. Hvis påtaler og påbud udstedt af Finanstilsynet ikke vurderes af betydning for de ovenfor nævnte, vil offentliggørelse af påtalen eller påbuddet alene ske på Finanstilsynets hjemmeside, jf. den foreslåede bestemmelse.

I tilfælde af at der på Finanstilsynets hjemmeside skal ske offentliggørelse efter både § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. og denne bestemmelse, skal offentliggørelse alene ske efter § 84 l. Bestemmelsen omhandler således alene Finanstilsynets offentliggørelse. Hvis der er tale om en reaktion fra Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 84 c, imod en virksomhed under tilsyn, er virksomheden forpligtiget til at offentliggøre oplysninger herom efter reglerne i § 84 c, stk. 1.

Det bemærkes, at oplysninger om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning, herunder modtaget påbud og påtaler m.v., vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29 i direktiv 2013/50/EU, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til betragtning 27 i præambelen til direktiv 2013/50/EU, hvoraf det bl.a. fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, herefter benævnt gennemsigtighedsdirektivet.

§ 5 i persondataloven indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter bestemmelsen bl.a., at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. For at iagttage § 5, stk. 5, i persondataloven, fremgår det af den gældende § 84 l, stk. 5, 2. pkt., at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Til nr. 2 (§ 84 l, stk. 1, 3. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det fremgår af den gældende § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre påtaler, påbud, administrative bødeforelæg, tvangsbøder og afgørelser om suspension af stemmerettigheder givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for

overtrædelse af § 27, stk. 7, § 27, stk. 13, om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, § 27 a, stk. 1-3, om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysninger, § 29 om meddelelse af større besiddelser af aktier, rettigheder til at erhverve, afhænde eller udøve stemmerettigheder og finansielle instrumenter, samt regler udstedt i medfør af § 27, stk. 12 og 14, § 29, stk. 7, og § 30 eller forordninger udstedt i medfør af gennemsigtighedsdirektivet. Det fremgår endvidere, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre politianmeldelser af juridiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af de nævnte regler. Dette er en implementering af de ændringer i gennemsigtighedsdirektivet, der sker ved direktiv 2013/50/EU.

Det foreslås med ændringen af § 84 l, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 1, at indføre et krav om offentliggørelse af påtaler, påbud, administrative bødeforelæg og tvangsbøder i sager om kontrol af finansielle oplysninger efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Det foreslås i den forbindelse at indsætte et nyt 3. pkt. til § 84 l, stk. 1, til lov om værdipapirhandel m.v., hvorved der indsættes hjemmel til, at Finanstilsynet ved påbud og påtaler i sager om overtrædelse af regnskabsreglerne kan offentliggøre et resumé af sagen. Et sådan resumé skal i henhold til den foreslåede bestemmelse i overensstemmelse med artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet som minimum indeholde oplysninger om overtrædelsen, herunder en beskrivelse af de overtrådte bestemmelser, og en angivelse af den virksomhed eller person, som påbuddet eller påtalen er rettet imod.

Til nr. 3 (§ 84 l, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i § 84 l, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 4 (§ 84 l, stk. 2, nr. 5 og 6., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte to nye numre i § 84 l, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 5.

Til nr. 5 (§ 84 l, stk. 2, nr. 5 og 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med den foreslåede tilføjelse til § 84 l, stk. 2, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås, at for udstedere af værdipapirer med hjemsted i Danmark skal overtrædelse af reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i årsregnskabsloven, §§ 183-193 i lov om finansiell virksomhed, §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v., og regler udstedt i medfør § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, offentliggøres. Det foreslås endvidere, at overtrædelse af regler udstedt i medfør af årsregnskabsloven, § 196 i lov om finansiell virksomhed, samt § 76 i lov om investeringsforeninger m.v. og i øvrigt overtrædelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder skal offentliggøres. Endelig foreslås det, at overtrædelse af reglerne for finansiell information i års- og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland ifølge regler fastsat i medfør af § 30,

som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, skal offentliggøres. De nævnte regler er de regler, der i henhold til § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. er genstand for Finanstilsynets kontrol af de omfattede virksomheders årsrapporter og halvårsrapporter, jf. § 83, stk. 2 og 3. I sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. Erhvervsstyrelsens kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., omfatter ikke alene kontrol af rent finansielle forhold, men også afgørelser vedrørende overtrædelse af krav til ikke finansielle oplysninger, der indgår i årsrapporten, herunder f.eks. krav til virksomhedernes redegørelse for god selskabsledelse eller for samfundsansvar (CSR).

Til nr. 6 (§ 87, stk. 9, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Afsnit 2 i EMIR-forordningen pålægger såkaldte ikke finansielle modparter forpligtelser i forbindelse med handel med OTC-derivater. Et OTC-derivat er et afledt finansielt instrument, der ikke handles på en børs eller et tilsvarende reguleret marked.

Ved en ikke finansiell modpart skal i henhold til forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 9, forstås en enhed, der hverken er omfattet af definitionen af en central modpart (CCP) i forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 eller definitionen af en finansiell modpart i forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 8.

Forordningens artikel 9, stk. 1, forpligter ikke finansielle modparter til at indberette alle OTC-derivathandler til et transaktionsregister. Endvidere forpligter forordningens artikel 10, stk. 1, ikke finansielle modparter til at clear alle standardiserede OTC-derivathandler, når værdien af modpartens handler overskrider grænseværdien, der skal fastsættes i medfør af forordningens artikel 10, stk. 3. OTC-derivathandler, der ikke cleares via centrale modparter, skal underlægges en vis risikostyring jf. forordningens artikel 11. Denne risikostyring omfatter rettidig bekræftelse af handlens vilkår, anvendelse af risikomindskende forretningsgange samt daglig værdiansættelse efter markedsværdimetoden. Derudover skal ikke finansielle modparter, der overskrider grænseværdien, stille sikkerhed, jf. forordningens artikel 11, stk. 3, for handler, der på grund af manglende standardisering, ikke er egnet til clearing. Koncerninterne handler kan undtages fra clearingforpligtelsen i det omfang, det følger af forordningens artikel 4 og undtages fra pligten til bilateral sikkerhedsstillelse i det omfang, det følger af forordningens artikel 11.

I medfør af § 83, stk. 1, 3. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. er Finanstilsynet udpeget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af EMIR-forordningen bortset fra forordningens afsnit 6 og 7. Heri ligger en forpligtelse for Finanstilsynet til at påse, at ikke finansielle modparter overholder forordningens afsnit 2.

Det fremgår ikke direkte af EMIR-forordningen hvilke tilsynsbeføjelser, den kompetente myndighed skal tillægges. Forordningens artikel 9, stk. 1, forpligter imidlertid medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionssystemet for finansielle modparter og ikke finansielle modparter, der er indført i medfør af forordningens artikel 9, stk. 1, kan håndhæves. Det

vurderes, at Finanstilsynet for at opfylde dette krav nødvendigvis må tillægges tilsynsbeføjelser over for ikke finansielle modparter svarende til Finanstilsynets øvrige tilsynsbeføjelser.

Derfor foreslås indsat en hjemmel i § 87, stk. 9, der giver Finanstilsynet adgang til at anvende de kontrolbeføjelser, der er oplistet i lovens § 87, stk. 1-6 og 8, i forbindelse med tilsynet med ikke finansielle modparter overholdelse af deres forpligtelser efter afsnit 2 i EMIR-forordningen.

Finanstilsynet vil som følge heraf kunne foretage stedlige kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter på linje med de kontrolbeføjelser, som Finanstilsynet er tillagt i forbindelse med udøvelsen af Finanstilsynets øvrige opgaver.

Finanstilsynets tilsynsbeføjelser overfor ikke finansielle modparter forventes tilrettelagt i overensstemmelse med Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder. På den baggrund vil kontrolbesøg således almindeligvis blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene tilsiger det. Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet har fokus på de større og risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. I øvrigt forventes tilsynet tilpasset niveauet i de øvrige medlemsstater.

Når Finanstilsynet skønner det nødvendigt at få adgang til ikke finansielle modparter uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 21, stk. 3, nr. 4, i revisorloven)

§ 21, stk. 3, i revisorloven, angiver hvilke virksomheder, der vurderes at være af særlig interesse for offentligheden. Der gælder en række skærpede krav for revisionen af virksomhederne omfattet af lovens § 21, stk. 3, herunder krav om rotationspligt for revisor, forbud mod at yde regnskabsmæssig assistance, hyppigere kvalitetskontrol fra Revisortilsynet, samt offentliggørelse af gennemsigthedsrapport.

Til virksomhederne, der vurderes at være af særlig interesse for offentligheden hører efter den gældende affattelse bl.a. virksomheder og foreninger, der er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP koncernen, jf. det nugældende § 21, stk. 3, nr. 4.

Bestemmelsen blev ved den seneste ændring, jf. § 10 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, formuleret således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, der hidtil havde været omfattet, ved en fejl udgik af bestemmelsen, ligesom alle Arbejdsmarkedets Tilægs pensions datterselskaber blev omfattet af bestemmelsen, hvilket heller ikke var tilsigtet. For at rette op på dette foreslås det at ændre bestemmelsen så Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

og Lønmodtagernes Dyrtidsfond omfattes sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspension, mens de datterselskaber til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som ikke er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder, ikke omfattes af bestemmelserne. For i øvrigt at skabe større klarhed om hvilke virksomhedstyper, der er omfattet via § 21, stk. 3, nr. 4, er det valgt at nyaffatte bestemmelsen, så den nu udtrykkeligt oplister de virksomhedstyper, der er omfattet.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 2, nr. 14, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lov om finansiell virksomhed § 5, stk. 1, nr. 32, med lov nr. 308 af 28. marts 2015, bliver til § 5, stk. 1, nr. 35, pr. 1. januar 2016.

Det foreslås på den baggrund at ændre henvisningen i § 2, nr. 14, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, til lov om finansiell virksomhed § 5, stk. 1, nr. 35, med henblik på at sikre den korrekte henvisning til definitionen af et fondsmæglerselskab I.

Der er ikke tale om en materiel ændring.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 161, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at indsætte et nyt stk. 6 i § 161 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for, at indhente oplysninger i medfør af § 161, stk. 1-4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til brug for videregivelse til de i § 170, stk. 7, nr. 20-28, nævnte myndigheder og organer.

Finanstilsynet kan således efter § 161, stk. 1, nr. 1-4, indhente oplysninger til brug for videregivelse til myndigheder og organer i andre medlemslande eller tredjelande, så længe § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. om tavshedspligt iagttages ved videregivelse af oplysningerne.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet med FAIF-direktivets fokus på samarbejde mellem de forskellige nationale tilsynsmyndigheder. Da FAIF-direktivet giver forvaltere af alternative investeringsfonde mulighed for, at udøve deres virksomhed grænseoverskridende i Europa, foreslås det, at der også er mulighed for, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger fra de danske forvaltere af alternative investeringsfonde til brug for videregivelse til de i § 170, stk. 6, nr. 20-28 nævnte myndigheder og organer.

Den foreslåede bestemmelse svarer i øvrigt til lignende bestemmelser i anden finansiell lovgivning om Finanstilsynets mulighed for, at indhente oplysninger til brug for videregivelse til myndigheder og organer i andre lande.

Til nr. 2 (§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen er subsidier i forhold til straffelovens regler, hvorfor bestemmelsen får særlig betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt. Endvidere får bestemmelsen selvstændig betydning, såfremt overtrædelsen er sket ved uagtsomhed, der ikke straffes efter straffeloven, medmindre det er særskilt anført, jf. straffelovens § 19.

Med den foreslåede lovændring indføres straf for overtrædelse af de anførte bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af en af de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1. Det følger af § 190, stk. 6, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 190, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest vil være ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, ligesom der vil kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 190, stk. 1.

Artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., indeholder regler om at forvalteren skal fastsætte en tærskelberegningens dato i forhold til beregningen af den tærskelværdi som følger af § 6 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og skal anvende denne dato på en konsekvent måde. Såfremt der sker ændringer i denne dato, skal dette begrundes overfor Finanstilsynet. Forvalteren skal endvidere tage hensyn til tidspunktet for og hyppigheden af værdiansættelsen af de forvaltede aktiver. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at fastsætte en tærskelberegningens dato, og ikke at tage hensyn til tidspunktet for og hyppigheden af værdiansættelsen af de forvaltede aktiver. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., som udgangs-

punkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 4, stk. 3 og 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 4, stk. 3 og 5, indeholder regler om, at såfremt forvalteren midlertidigt overtræder tærskelværdien efter § 6 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal forvalteren underrette Finanstilsynet herom. Forvalteren skal efter 3 måneder genberegne værdien af de forvaltede aktiver og skal kunne godtgøre overfor Finanstilsynet, at overtrædelsen af tærskelværdien var af midlertidig karakter og, at det således ikke er nødvendigt for forvalteren at indgive en ansøgning om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 4, stk. 3 og 5, er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende underretning til Finanstilsynet samt manglende genberegning efter 3 måneder. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 3 og 5, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 51, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 51, stk. 1, 1. pkt., indeholder regler om, at forvaltere af alternative investeringsfonde kun må påtage sig eksponering for kreditrisiko ved securitisation, hvis engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver udtrykkeligt har meddelt forvalteren, at vedkommende fortsat bibeholder en væsentlig nettokapitalandel på mere end 5 pct. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 51, stk. 1, 1. pkt., er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er at påtage sig eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation uden at forvalteren udtrykkeligt er blevet meddelt af det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver, at denne beholder minimum 5 pct. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 51, stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 52 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 52 indeholder regler om de kvalitative krav der gælder for forvalteren, før forvalteren påtager sig eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation på vegne af en eller flere alternative investeringsfonde. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 52 er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er, at forvalteren ikke sikrer sig, at det organiserende og engagementsleverende kreditinstitut opfylder betingel-

serne i artikel 52, litra a-g, før forvalteren påtager sig eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation på vegne af en eller flere alternative investeringsfonde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 52 som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og 3.-6. pkt., og stk. 3-5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og 3-6 pkt., og stk. 3-5 indeholder regler om kvalitative krav vedrørende forvaltere, som er eksponeret for securitisationer på vegne af en alternativ investeringsfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og 3.-6. pkt., og stk. 3-5, er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at overholde de krav, som gælder for forvalteren, når forvalteren eksponeres for kreditrisikoen for en securitisation på vegne af en eller flere alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og 3-6 pkt., og stk. 3-5, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 54 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 54 indeholder regler om korrigerende foranstaltninger ved eksponering overfor securitisationer, som forvalteren skal træffe ved eksponering for securitisationer. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 54 er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have korrigerende foranstaltninger, som opfylder kravene i artikel 54. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 54 som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 90, stk. 2, 3. pkt. og stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 90, stk. 2, 3. pkt. og stk. 3, indeholder regler om kontrol af ejendomsret og registrering i forbindelse med opbevaringsopgaven. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 90, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion samt den alternative investeringsfondes depositar. Den strafbetingende handling er for forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, manglende sikring af at depositaren får certifikater og anden dokumentation, hver gang der er et salg eller køb af aktiver eller en corporate action, der fører til udstedelsen af finansielle instrumenter, og mindst en gang om året samt manglende sikring og manglende fremsendelse af instrukser og relevante oplysninger i forbindelse med den alternative investeringsfonds aktiver, til depositaren. For depositaren er den strafbe-

tingende handling en manglende sikring af, at forvalteren har og gennemfører passende procedurer til at kontrollere, at de aktiver, der er erhvervet af den forvaltede alternative investeringsfond, er behørigt registreret. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 90, stk. 2, 3. pkt. og stk. 3, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 91 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 91 indeholder regler om hvilke oplysninger forvalteren skal sørge for at en eventuelt prime-broker skal stille til rådighed for den alternative investeringsfonds depositar. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 91, er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion og den strafbetingende handling er hvis forvalteren ikke sørger for at prime brokeren stiller en erklæring, som fremgår af artikel 91, til rådighed for depositaren senest ved afslutning af den bankdag, der følger bankdagen, som erklæringen vedrører. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 91 som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 98, stk. 6 og 7, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 98, stk. 6 og 7, indeholder regler om at en depositar skal udarbejde beredskabsplan for hvert marked hvor depositaren har delegeret opbevaringsfunktionen til tredjemand og at en depositar skal træffe foranstaltninger, herunder ophæve aftalen med tredjemand såfremt tredjemand ikke opfylder kravene. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 98, stk. 6 og 7, er den alternative investeringsfonds depositar og den strafbetingende handling er, hvis depositaren ikke har udarbejdet beredskabsplan og at depositaren ikke træffer foranstaltninger såfremt tredjemand ikke opfylder kravene. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 98, stk. 6 og 7, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 100, stk. 2, 2. pkt. og stk. 4 og 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 100, stk. 2, 2. pkt. og stk. 4 og 5, indeholder regler om depositarens og forvalterens pligter når der er tale om tab af finansielle instrumenter opbevaret i et depot. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 100, stk. 2, 2. pkt., er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 100, stk. 4 og 5, er den alternative investeringsfonds depositar. Den strafbetingende handling er hvis forvalteren og depositaren ikke lever op til sine forpligtelser i forbindelse med konstatering af tab af et finansielt instrument. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 100, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 og 5, som udgangspunkt bør

medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 103 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 103 indeholder regler om oplysninger i den alternative investeringsfonds årsrapport samt fremlæggelsen af oplysningerne. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 103 er den alternative investeringsfonds forvalter og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion og den strafbetingende handling er, hvis forvalteren ikke fremlægger oplysninger i årsrapporten på en måde, der giver væsentlige og sammenlignelige og klare oplysninger og hvis ikke årsrapporten indeholder oplysninger, som investorerne har brug for i forbindelse med de bestemte alternative investeringsfondes struktur. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 103 som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 104, stk. 4-7, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 104, stk. 4-7, indeholder regler om indhold og format af balance eller formueopgørelsen og af opgørelsen over indtægter og udgifter. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 103 er den alternative investeringsfonds forvalter og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion og den strafbetingende handling er, hvis forvalteren ikke lever op til de krav, der følger af stk. 4-7, omkring oplysninger og præsentation af oplysningerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 104, stk. 4-7, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 106, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 106, stk. 4, indeholder regler om oplysninger i forhold til væsentlige ændringer i den alternative investeringsfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 106, stk. 4, er den alternative investeringsfonds forvalter og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion og den strafbetingende handling er ikke at beskrive væsentlige ændringer, samt ikke at beskrive de forventede virkninger for den alternative investeringsfond eller dens investorer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 106, stk. 4, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 107, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 107, stk. 4, indeholder regler om oplysninger om kriterier for aflønningspolitik og -praksis for de relevante medarbejderkategorier, som skal gives i årsrapporten jf. artikel 22, stk. 2, litra e, som er gennemført i § 61, stk. 3, nr. 5 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 107, stk. 4, er den alternative investeringsfonds forvalter og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion. Den straffebetingende handling er ikke at give de oplysninger, som fremgår af artikel 107, stk. 4. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 107, stk. 4 som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 109, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn:

Artikel 109, stk. 1, indeholder regler om, at oplysninger, som er omfattet af § 62 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal præsenteres på en klar og forståelig måde. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 109, stk. 1, er den alternative investeringsfonds forvalter og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion. Den straffebetingende handling er, hvis ikke oplysningerne som fremgår af § 62 præsenteres på en klar og forståelig måde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 109, stk. 1, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagende overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Forslaget er en lovteknisk ændring, som følge af at Garantifonden for indskydere og investorer (Fonden) blev nedlagt ved lov nr. 334 af 31. marts 2015 og erstattet af en Garantiformue.

Til nr. 2 (§ 9, stk. 3, 1. pkt., i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 6, stk. 8 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Ændringen sker som følge af, at det i lov nr. 532 af 29. april 2015 ved konsekvensændring af § 6, stk. 7, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer, der med loven blev ændret til § 6, stk. 8, ved en fejl blev angivet, at stk. 2 skulle ændres til stk. 3, hvilket hermed ændres tilbage.

Den foreslåede ændring medfører ikke materielle ændringer.

Til § 9

Med *stk. 1* foreslås det, at loven træder i kraft 18. marts 2016, jf. dog *stk. 2-4*. UCITS V-direktivet skal være gennemført i national ret senest den 18. marts 2016, og da en stor del af lovforslaget hidrører fra gennemførelsen af dette direktiv, er denne dato valgt som udgangspunktet for lovens ikrafttræden.

Med *stk. 2* foreslås det, at den foreslåede ændring af § 21, *stk. 3*, nr. 4, i revisorloven, skal træde i kraft med tilbagevirkende kraft, således at ændringen gælder fra den 1. januar 2015, og dermed også gælder for regnskabsåret 2015. Som anført under de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4 angiver § 21, *stk. 3*, hvilke virksomheder, der vurderes at være af særlig interesse for offentligheden, og for revisionen af disse gælder en række skærpede krav. Som det ligeledes er anført under de specielle bemærkninger til § 4 betød en nylig lovændring at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved en fejl udgik af bestemmelsen, ligesom alle Arbejdsmarkedets Tillægspensions datterselskaber ligeledes fejlagtigt blev omfattet af bestemmelsen. Lovforslagets § 4 retter fejlen så Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond omfattes af § 21, *stk. 3*, nr. 4, i revisorloven, sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspension, mens de datterselskaber til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som ikke er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder, ikke omfattes af bestemmelserne. Hvis fejlen ikke rettes med tilbagevirkende kraft vil Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke for regnskabsåret 2015 være underlagt de skærpede revisionskrav, som de hidtil har været underlagt. Omvendt vil de af Arbejdsmarkedets Tillægspensions datterselskaber, som fejlagtigt er blevet omfattet af bestemmelsen, være underlagt de skærpede revisionskrav for regnskabsåret 2015. På denne baggrund foreslås det at tillægge ændringen af revisorloven som foreslået ved lovforslagets § 4 tilbagevirkende kraft. Den valgte revisor eller det valgte revisionsfirma for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal identificere og vurdere eventuelle interesser, relationer og andre ydelser end revision til henholdsvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som kan bringe revisorens uafhængighed og dermed revisorens mulighed for at fortsætte den lovpligtige revision i fare, henset til de skærpede krav til revisionen af virksomheder omfattet af § 21, *stk. 3*, nu også gælder i 2015. Revisoren eller revisionsfirmaet skal hurtigst muligt og senest inden påtegningen af årsregnskabet for 2015, træffe alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at afslutte aktuelle interesser eller relationer, som kan kompromittere revisors eller revisionsfirmaets uafhængighed, og vedtager om muligt sikkerhedsforanstaltninger for at minimere eventuelle trusler mod denne uafhængighed, som måtte være opstået i 2015. Den foreslåede ikrafttræden med tilbagevirkende kraft har ingen materiel betydning for så vidt angår de øvrige virksomhedstyper, som der med den foreslåede ændring af § 21, *stk. 3*, nr. 4, i revisorloven, foretages en udtrykkelig opremsning af, da de allerede er omfattet af den gældende bestemmelse, og således også var det den 1. januar 2015.

Med *stk. 3* foreslås det, at ændringerne i § 124, § 126 e, *stk. 1*, 1. pkt. og *stk. 6*, § 126 f, 1. pkt., § 283, *stk. 3*, § 365, *stk. 2*, § 373, *stk. 1* og § 417 d i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19-23, nr. 33, nr. 38, nr. 40 og nr. 42 og ændringerne i § 84 l i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1-5, samt lovforslagets §§ 5, 7 og 8, skal træde i kraft 1. januar 2016.

Med de foreslåede ændringer af § 124 i lov om finansiel virksomhed, får Finanstilsynet hjemmel til at udstede en bekendtgørelse indeholdende nærmere regler til, hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg. Det forventes, at bekendtgørelsen vil indeholde en overgangsordning på 6 år, således at institutter, der før 31. december 2015 har udstedt anden regulatorisk kapital med høj trigger, i overgangsperioden får mulighed for fortsat at anvende denne høj-trigger kapital til dækning af kravet om 56 pct. egentlig kernekapital. Overgangsordningen er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20. Henset til forventningen om en overgangsperiode med skæringsdato den 31. december 2015, vurderes det hensigtsmæssigt, at der pr. 1. januar 2016 er mulighed for at fastsætte regler om den fremadrettede regulering af forholdet.

De foreslåede ændringer af § 126 e, stk. 1, 1. pkt. og stk. 6, § 126 f, 1. pkt., § 283, stk. 3, § 373, stk. 1 og § 417 d i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19-23, nr. 33, nr. 38, nr. 40 og nr. 42, skal ses i sammenhæng med de ændringer i lov om finansiel virksomhed, som blev vedtaget med lov nr. 308 af 28. marts 2015. Lov nr. 308 af 28. marts 2015 træder i kraft 1. januar 2016, hvorfor det foreslås, at de omtalte ændringer i nærværende lovforslag, tillige træder i kraft 1. januar 2016.

Det foreslås endvidere, at de foreslåede ændringer i § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved lovforslagets § 3, nr. 1-5, træder i kraft den 1. januar 2016. Disse ændringer i lov om værdipapirhandel i lov om værdipapirhandel m.v. gennemfører direktiv 2013/50/EU. Gennemførelsesfristen for direktivet er i artikel 4, stk. 1, angivet som inden for et tidsrum på 24 måneder efter datoen på dets ikrafttræden. Efter artikel 6 træder direktivet i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Offentliggørelsen fandt sted den 6. november 2013, og gennemførelsesfristen var derfor den 26. november 2015. På den baggrund foreslås det at ændringerne træder i kraft den 1. januar 2016. Ændringerne finder således anvendelse på påbud eller påtaler, der afgives efter denne dato.

Som anført under de specielle bemærkninger til lovforslagets § 5, er der tale om en konsekvensændring af § 2, nr. 14 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som følge af, at lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 32, med lov nr. 308 af 28. marts 2015, bliver til § 5, stk. 1, nr. 35, pr. 1. januar 2016. Med henblik på at sikre, at henvisningen i § 2, nr. 14, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, retteligt bliver til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 35 pr. 1. januar 2016, foreslås det, at den foreslåede ændring træder i kraft den 1. januar 2016, samtidig med lov nr. 308 af 28. marts 2015.

Med *stk. 4* foreslås det, at de foreslåede ophævelser af § 152, stk. 1-3, og § 153, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, samt ændringerne af § 152, stk. 4 og 5, og § 153, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 21-28, træder i kraft den 1. januar 2017, i overensstemmelse med den politiske aftale, som ligger til grund for ændringen. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 21-28.

Til § 10

Det foreslåede § 8 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Forslaget følger territorialbestemmelserne for de love, der foreslås ændret med lovforslaget.

Med de modifikationer der følger af bestemmelsens stk. 2 og 3, foreslås det i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås det, at lovens §§ 1-3 vedrørende ændringer i lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger og lov om værdipapirhandel m.v. samt lovens §§ 5-7 vedrørende ændringer i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, lov om en indskyder- og investorgarantiordning og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Med *stk. 3* foreslås det, at lovens § 4 vedrørende ændringer i revisorloven ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.